

କଜ୍ଜାର ମାମଦ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କରେ ସେ ଗୁଡ଼ ନିମ୍ନିଶ୍ଚ
ବରବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହେବାନ୍ତି । ମାତ୍ର ବିଦେଶୀୟ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ବାହିନୀମାନେ କରଇର ଏହି
ପ୍ରାକ୍ତରେ ଲୋକେର ଧର୍ମ ବରଷାରେ ତାହା
ହେବାର ତେଣ୍ଟା କରୁଥିଲା । ଜେଷ୍ଠୀ କମି-
ଶକର ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସୀ କରିଶବ୍ଦରଙ୍ଗଠାରେ
ଏଥର ବୃଦ୍ଧାସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ନିଷତ୍ତ କିଛି
ହୋଇ ଗାହିଁ । ମଧ୍ୟପୁରରେ ଦେଲେ ନଗରବାସୀ
ସହସ୍ରାବଶକର ସୁଧିଧା ଓ ଅଳ୍ପରେ ଦେଲେ
କେବଳ ବରି ସୁଧର ହୁଇଲାରେ ଭୁମିକାରୀ କିଛି
ଲୋକର ସୁଧିଧା; ଆଜୁ ବଡ଼ଲୋକଙ୍କ ସହାଯେ
ଜ୍ଞାନକାଂଶ ଲୋକଙ୍କୁ ଅସୁଧିଧାରେ ପାଇବି,
ଛୁଟିବ ନୁହେ । ହାକିମମାନେ ଏହା ଅବଶ୍ୟ
ବିଶ୍ଵର କରିବେ । ତାଜୁନଦିଲ ନିମ୍ନିଶ୍ଚାର୍ଥୀ
ସାଧାରଣ ହେବାତ୍ମାର ଅର୍ଥ ବସୁପୁର ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ତହିଁର ମୋଟ ପ୍ରାୟ ଟ ୧୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେବ କୋଲି ଜଣାଯାଏ । ବଡ଼ ଲୋକମାନେ
ଅଖିକ ହେବା ଦେଇଥିଲେଦେ ସେମାନେ
ସାଧାରଣ ହିତାର୍ଥୀ ତାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି ନିଜର
ସୁଧିଧା ନିମନ୍ତେ ନୁହେ । ସୁତରଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ସୁଧିଧା ଦୁଷ୍ଟିରେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାହିଁ ସ୍ତରି
ସଙ୍ଗକ । ଏହା ବିଚାରଣ ହାକିମମାନଙ୍କୁ ଡଳାଇବା
ଅଖିକ । କଥାଟା ଶୀଘ୍ର ନିଷତ୍ତ ଦେବା ଅବ-
ଶ୍ୟକ । ବିଳମ୍ବରେ ହୁହ ଦଢ଼ିବା କିମା ଅପ୍ରେ
କିଛି ଘର କାହିଁ ।

ମହାଶେ ଅଟେ । ମୋଟରେ ଝାସି କଲାରେ ୨
ଲିଙ୍ଗ ଦେବା ଘଜୁଷ ଶୁଭ ଦିଆଯାଇଥାରୁ ଏବଂ ୧
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଉପାଦାନ ଦିଆଯାଇଥାରୁ । ଏଥା
ମେଣ୍ଡ ଦେବଳ ଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ଭାରା ଦରିଦ୍ରାର
ଉପାୟ ଦେଲାଇ ମହାମାତ୍ର ମହୋଦୟ ସ୍ଥାନର
କର କହିଥାରୁ ତ ଏକାହାଏ ସେମାନଙ୍କର
ଦୁଃଖର ମୂଳ ବାହାରିଗାର ନହିଁ । ସେଥିପାଇଁ
ସେ କହିବ ପ୍ରତିବାରର ବିଶେଷ ଚର୍ଚା କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମୟରେ ତାହା ପ୍ରତାପ ଦେବ ।
ଦକ୍ଷିଣାଂଶୁ ଦର୍ଜିତ ବାଦିତୁରକର ଏହି ଆଶା-
ପ୍ରଦ ଏବଂ ସହାନ୍ତୁଦି-ପୂର୍ଣ୍ଣ-କାଳ୍ୟ କହୁ
ମୂଳାଂଗକୁ ଅଟେ ଏବଂ ତହିଁର ଫଳ ଅବିଲମ୍ବେ
ଜାଣାଯିବ ସନ୍ଦେହ କାହାଁ ।

କାନ୍ତିର ଦୂରବସ୍ତାର ପରିଚୟ ହାତ ବଜାରରେ
ଗାଇବା ଉଚିତ ନାହେ । ସେଥିର ବ୍ୟକ୍ତିଶକ୍ତି-
ର ଦୁଃଖ ମୋଧନରେ ପରିଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସନ୍ନେବଳ୍କୁ
ଜାଣିବା ସଥେଷ୍ଟ ଥିଲେ । ସନ୍ଧାରିତା କାର୍ଯ୍ୟ-
ମନ୍ତ୍ରେ ସାଧାରଣତାର ସାମାଜିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଧୋରେ ଲେଉବା ସିନା ଉଚିତ ।

ବିଜୁକର ବିଖ୍ୟାତିର ମହାମହୋ-
ପାଥୀଷୁ ଏଇ ବନ୍ଦୁଶେଷଙ୍କର ସିଦ୍ଧ ସାମନ୍ତ ଡାକ ତାମ
ପଠାଇ ସାମନ୍ତକୁ ସାହ୍ୟାଦ ନିମନ୍ତେ ପଣ୍ଡିତ
କଳମଣି ବିଦ୍ୟାରହ ଦେବା ସଦଗ୍ର କରୁଥିବା
ଏବଂ ପୁନଃବନ୍ଦୁରେ ସେ ବିଶ୍ୱର ଚର୍ଚା ଏବଂ
ଦେବାଦାତାଙ୍କମାମ ପ୍ରକାଶ ଦେଉଥିବାର ସମସ୍ତେ
ଜୀବିଅଛନ୍ତି । ବିଧ୍ୟାରହଙ୍କର ତେଜ୍ଜ୍ଞା ଆଂଶିକ
ସଂକଳନେବାରଥାର । କାରଣ ସର୍ବଦ୍ୟନ୍ତରୁ ୫୦୦୦ ଦ୍ୱାରା
ଦେବା ସାରିରକ ହୋଇଥାଏ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଣ୍ଟିଏ ପ୍ରେରିତପଦ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେବାରୁ
ସଥା ପ୍ରାକରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ପଥପ୍ରେଇବ
ସୂଳରେ ଯାହା ଜୀବିକାକୁ ଲହା କରିଅଛନ୍ତି ଗତ
ଧମଳପୁର ହିତିଷଣାରେ ଚହିର ବସ୍ତାରିତ
ପ୍ରଶାନ୍ତଙ୍କ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଚହିର ସମ୍ମେଧ ମର୍ମ
ଏହି ବି ସାମନ୍ତ ମହୋଦୟକ ଝୋଗୁର ଘୋଷାକ
ନିମନ୍ତେ ସେ ଜମୀ ଖଣ୍ଡା ହୋଇଥାଏ ଚହିର ଅୟ-
ତନ ଓ ଅୟ ଦେବତେ ? ସେ ଜମୀର ଦଶକ କା
ଆୟ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମନ୍ କି କାଥା ଘଟିଥାଏ ଅଥବା
କି କାରଣରୁ ଏଣ୍ଟିକି ତାହା ନିଅଶ୍ଵ ହୋଇଥାଏ ?
ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେତବା ସାହ୍ୟାଦ ହୋଇଥି
ଦିଶେଷ ତାୟି ରକ୍ଷା ବା ଜୀବଦତ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦରଶଗୋପନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥାଏ ?
ଏ ପ୍ରଶାନ୍ତଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗଜୀବ ଏବଂ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ
କଥାମାନ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲେ ଦେବାଦାତାମାନଙ୍କର
ମନ ଅନୁକର ଅବୁଜ୍ଞା ହେବ ସକେବ ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଣା କରୁଁ ବିଦ୍ୟାରହ ମହାଧୟୁ
ଶୀତ୍ର ସେହି ପ୍ରଶାନ୍ତଙ୍କର ସହିତର ପ୍ରାପ୍ତ କର
ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସାଧୁ ସଙ୍କଳନ୍ ସଥା ସାଧ
ଅପସର କରିବେ । ସମ୍ମାଧପତରେ ଚର୍ଚା ଅବମୁ
ହୋଇଥିବା ସୂଳେ ସେ କଥାମାନ ଚହିରେ
ପ୍ରକାଶ କରିବା କିମା ଉପାୟ କାହିଁ । ମାତ୍ର
ଏହି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଭଲ ଲଗ ନାହିଁ । ମନ

ବ୍ୟାଚତାରେ ପିନ୍ଧିକୁସ ଲାଗନ ଏକ ସମ୍ଭାବ-
ପଥ ଶୀଘ୍ର ହୋଇ ସପ୍ରାଦରେ ଦୂରଥର
ବାହାରେ । ତହିଁରେ ମହିମାଙ୍କ ଘେର ସମ୍ବଳୀୟ
ଜଣେ ମୁସଲମାନ ସ୍ଵପନ୍ନେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ଲାଗରେ
ଏହି ମର୍ମରେ ଅଭିଯୋଗ ବାହାରିଥିଲୁ କଥେ
ଏକ ଗର୍ଭୀ ମୁସଲମାନ ରମଣୀଙ୍କ ଦେଆଇନ
ଏହି ନିଷ୍ଠରଙ୍ଗାବେ ଘରୁ ବାହାର କରି ଦେଇ-
ଥିଲେ ସେ ଶୀତି ସମ୍ବ୍ୟାଳ ସହିତରେ ଅନ୍ତରାଳ
ମଧ୍ୟରେ ମରଗଲ । ସ୍ଵପନ୍ନେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ଦଳ ପ୍ରସ୍ତା-
ବଣୀ ଅସତ୍ୟଧ୍ୱବା ଓ ତହିଁ ନିମିତ୍ତ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦରିବା ଦାରିବା ସମ୍ମାଦକଙ୍କ ଲେଖିଲେ । ସମ୍ମାଦ
ଦଳ ଉପସ୍ଥିତ କହନ୍ତି କରି ସରଳରକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଲେଖିଥିବାର କହି କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ରହ
ଦରିବା ଦାରିବା ଅଧୀକ୍ଷତା ହେବାରୁ ମେନା-
ଦମା ଥାବଦ ହେଲା । ବିଶ୍ୱରାତ୍ର ମେତେଥିଲୁର
ସାତଦେବ ସମ୍ମାଦକଙ୍କ ଏକ ମାସର କାରାବାସ ଓ
ଦଳରେ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଦଲେ । ଅଟିଲାରେ
ସେବନ ଜଳ ଅଭିଯୋଗ ବାହାର ରଖି କାରା-
ଦଣ୍ଡ କାଟି ଦେଲେ ଓ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡରୁ ର ଟୁଁ୦୦ ଟଙ୍କା
କୁ ଖସାର ଆଣିଲେ । ସମ୍ମାଦକ ତହିଁ
ଦୂରାରୁ ଦିନ୍ବୁର ପ୍ରଧାନ ବିଶ୍ୱରତ୍ନରେ ଅପିଲୁ
ଦଲେ ମହି ବିଶ୍ୱରପଦମାନଙ୍କ ଏ ଦଣ୍ଡ କାହାର
ରଖି ବୟସ ଦେଲେ ସେ ସମ୍ମାଦଯନ୍ତର ସମ୍ମାଦକ,
କୌଣସି ସମ୍ମାଦ ପ୍ରକର ଦଲେ ତାହା ସତ୍ୟ
ଧ୍ୱବାର ପ୍ରମାଣ କରିବ ଏହି ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଦଳାର
ଦଳ ଥିଲେ ସତା ସରକରୀନର ଆଂଶିକ ଶୁର୍ବା
ଯିବ ନାହିଁ । ସମ୍ମାଦକ ତହିଁ ଦୂରାରୁ ସ୍ଥାନାମ୍ଭ
ନବର୍ତ୍ତି ମର୍ମରୀଙ୍କ ସମୀପରେ ଆବେଦନ କରିଲେ
ଏହି ସାଧାରଣ ବଳନେବଳ ହେବାଦରେ
ଏ ଦଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବୁ ସମ୍ମାଦକଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଦେଲା
ଅନ୍ୟାୟ ଧ୍ୱବାର କହି ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ସମ୍ମାଦକଙ୍କ
କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ । ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କ ଏ
ଦଳର ସେ ଅଙ୍ଗବ ସ୍ଥାନୀୟ କେ ଗର୍ଭକୁ ଏଥୁରେ
ନେବକ ନାହିଁ ଏହି ଟକକର ସହିତାର ସମ୍ମାଦ
କାରାଦଳ କାରାଦଳ କାରାଦଳ କାରାଦଳ
ଶେଷକୁ ସମ୍ମାଦପଦମାନଙ୍କର ହର ଟେକ୍
କୈବାରୁ ସେ ଅମୂଳମକ୍କର ଅଶେଷ ଧଳ୍ୟ-
ଧଳର ପଦ ହୋଇ ଥିଲୁ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରଧାନ

ବିଶ୍ୱାଳୟ ସେ ଏକା ଦୂର୍ଲଭ କ ପରିବେ ଦତ୍ତ
ହୁ ଅଛ ବିଷୟ ।

କାଳୟ ମହାପତ୍ର ।

ପାରିଲେ ଉଦୟ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯୋଗ ଦିଲ୍
କାରଣ ଉଦୟ ବୁଝିଲା କଥାକାର । ଅନ୍ୟଥା
ଯାହାର ବଢ଼ି କାହା ଦେବ କାହିଁ ତାକାର
ଗୋଟିଏ ମଳକାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସୁଦେଶର
ସେବାରୁ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ହେବା ନିହାନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଶୁଣି
ଦେବ । ଉଦୟ କାହିଁ ମହାସଂକଳନ୍ତୁ ସଫଳ
ହରବା ପ୍ରକ ସମସ୍ତେ ସହକାନ୍ତ ହେବେ ।

ବାଧାରଙ୍କ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଓ ପଲ୍ୟୁଅ

ମନସ୍ତ କଲେ ସବୀ ଏକ ସମୟରେ ତାହା କରି
ପାଉବେ କାହିଁ । ଏଥୁଗାଲେ ଜହାନମେରିର ଦିନିଟି
ସୁଶୃଙ୍ଖର କର ଅସନ୍ତା ମାତ୍ର ତା ଶଳୀଯତ୍ତରେ
କର ମାନଙ୍କରେ ଅସବେଶନ ଦେବାର ଦିନ
ଧର୍ମ କରିଥିଲା । ଏଥୁଲେ ପ୍ରତିନିଧି ଓ ଦର୍ଶି
ଦରଗର କାହାର ବିନ୍ଦୁ ଅନୁଦିଧା ଦେବ ବାହି ।
ତା ଶଳୀ ଉଚ୍ଛରେ ଅଦିଦାନାନାତାରେ ସତିରେ
ଅସବେଶନ ଶେଷକର ଅନ୍ୟାୟରେ ଜାଗଗି-
ରେ ଦିନିରେ ଉତ୍ସବ ହୋଇ ପାଇବେ
ଦେବକ ବଜାଲା ପ୍ରତିକର ପୂର୍ବାହୀନୀ
ମେଳକର ବିନ୍ଦୁ ଅସବା ରେଇ ଘଡ଼ା ପତିବ । ଏହି
ଅସବେଶନର ସଙ୍ଗେକି ପଦରେ କଲିବାର
ବିଧେଯ କାରୁ ସରେନ୍ଦ୍ରିୟ କାଳୀର୍ଯ୍ୟ ନିବାଚିତ
ଦୋଷରେଣ୍ଟି ଏବଂ ସେ ବହିରେ ସମ୍ମତଦେଵାଙ୍ମ
ଅଛି । ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଦରିଇର ସଙ୍ଗପତି ଦେବ
ଅଛି । ଦେବାଳ ବାହାରୁ ଅମ୍ବାଳର ସାର,
କିମ୍ବାଲ ଦେଖିଯାଇ ଏମ୍, ଏ, ଏଇ, ଏଇ, ବି ।
ଏ ମଦାଯୟ କଣେ ପ୍ରେକ୍ଷନ ଜଳ ଏବଂ କଣ୍ଠର
ଦେଇଥିବେଣୀ ଅଛନ୍ତି । ଏମାତ୍ରକି ବଢ଼ିବା ଏବଂ
ସଜନେବିବ ଉତ୍ସବେ ଶୁଣିବାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦେଇ ଲୋକମାନେ ବାହି ହୋଇ ଅସିବେ
ଅପା ହୁନ୍ତି । ଏହିର ଏହି ଅସବେଶନ
ସମ୍ମାନରେ ଯେଉଁ ବିଲ୍ପିତର୍ମା ଦେବ ଭହିର
ସମ୍ମାନ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେବାର ମହାବଳା ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । କର୍ତ୍ତାକିର ସମ୍ମବର୍ଗର ମଧ୍ୟରେ
ଦେ ଦିନ୍ଦ୍ରିୟ, ଦିତି, ଦେଖୋନ୍ତି ଓ ସାଧାରଣ
ମଞ୍ଜଳ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି
ଅଛନ୍ତି । ବାହାରକ ଅନୁଭୂତିରେ ପ୍ରତିର୍ମନିତ
ସଂଗ୍ରହ ଦେବାର ଅତି ଦେଇଥିଲୁ ଏହି
ବହିର ବିଧିମତ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ।
ସୁନ୍ଦର ଏହା ଭୌଗୋଗିତି ମତେ ଉତ୍ସବର ବିଶ୍ୱ
ନୁହେ । ଫେର୍ମାନେ ପରିଷତ ଓ ପ୍ରତିକିର୍ତ୍ତମାନେ
ଯିବାକୁ ଦେବା କରିଛି ଦେମାନକର ପ୍ରପୂତ ଦେବା
ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ । ଦିଶେଷଃ ଯେଉଁମାନେ
ପ୍ରତିକିର୍ତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିତ୍ତରେ ଉତ୍ସବ ଦେବାର
ଦୋଷା କିମ୍ବାତାର ଦେବାର ଦେମାନକର ପାହା
ହୁଏବ ଦେବାର ପ୍ରତିକିର୍ତ୍ତ ଦେବାର
ଦେବାର ଦେମାନକର ଦେବାର ଦେବାର

ହୋଇଥିଲ ସମ୍ବନ୍ଧ କଲେବେ ହବେଠାଏ
ଛଜାପାନ୍ତର ବଳା ବାଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ଯାଦି
କି କାହାର କରେ ଚତୁର୍ବ ଘରଫେତ ହୋଇ
ଆନ୍ତା । କଲେବାଠାଟାଗୁ କଟିବ କର କରିବେ ।
କଲେବେ କି ୧୦୦ ମେଲେବେ ଦୂରଳ ଓ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ଅଞ୍ଚଳିକ କେଇ ପୁଲସ ଏହି ଅସଥା ବିକନ୍ମ
ଦେଖାଇଥିଲା ?

ଏଥେରାରୁ ଅମେରିକେ ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ଏ
ନିଜରାହୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ସାଧା ଭବ୍ୟାକ ପ୍ରାକରେ
ରେଖାଳ, ଓ ବାଜା ବନ୍ଦରରେ ସ୍ଥଳୀସ
ନେଇ ଆବେଦ ପୀରୁ ପ୍ରଗର୍ହ କରିବେ ସେ
ଦେବୀ ରେଖ ବଜାର, ରହିରେ ପୁଣିବା କାରୀ
ଏବ ରହିବାରକିମ ବିଶେଷତଃ ସତାଳେ ଓ
ସନ୍ଦରେ ବାଜା ବଜାରବା ଏକାକେଳେ ନିଷେଖ
ଦେବ । ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଏହ ବିଜ୍ଞାପନ କା ଆବେଦ
ନେଇବିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଲିବି ମର ପ୍ରତାପ ଦିଲ
ନ ଯାଇଁ । ମାତ୍ର ଏହା ଶୁଣାଯାଏ ତାହା ସବୁ
ଦେବର ମହାପ ଧକ୍କାର ଗୁଣରେକ ଭବ୍ୟାଦ
ମୁଦ୍ରା ନିଷେଖ ହୋଇଥିଲା କାହିଁବ ? ଆହ
ଦେବେ ପଞ୍ଚବା କା ତନିପଟକା ବିକମ ପ୍ରବତ୍ତ
କୁଳ ଥିଲେ ଏଠେ ସେ କହା ନିଷେଖ ଦେବାର
ସେଇ । ସରନ୍ତ ରହିବାରକି ବାଜା ନିଷେଖ
କରିବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହତ୍ତା ଅଳ୍ପ ଧର୍ମବ୍ୟାପିକ
ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ଦେବା ହେବ କାହିଁ କି ?

ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ନାଥ ମହାରାଜ

କହୁଗାଲ ଅଥାତ୍ ନ ୪୦୧୫ ରେ ପୁଣେ
ଠାର ଶୈଖ ଓ ବନ୍ଦେଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକ
ମାନ୍ୟର ଦିନ୍ସୂଳ ଏହି ବେଳେଜଳ ନବାରତ
ଶିଖ ଛାତୀଯ ବନ୍ଦେଜଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନ୍ସୂଳ
ବୋଲାଇଲା । ସେମାନେ ଶୈଖରୁ ଉତ୍ତଳଭାଷ
ଭାବରୁ ଦେଇ ବନ୍ଦେଜଳ ନବାରତଙ୍କ କେବୁ
କରୁଥିଲେ । ବୁବନ୍ଦ ଶୈଖମାନେ ନିଜଭାଷ
ଲେଖାରେ ପ୍ରାଣଠାରେ ଦିନ୍ସୂଳ ଉଚିତାବ କରି
ଥିଲେ । ସରବରରେ ଶୈଖର ପରମାନନ୍ଦ
ସେ ସମ୍ମାନ କରିଲାକର ଶୈଖର କେହାକ୍ଷୟ
ବାଦଦିବକର ପ୍ରମନାନ୍ତା ଅନୁମାନେ କର୍ମମେଷ
ନୟସ ବିଶ୍ଵର ଭର ଶୈଖର ହଳରେ ଶୈଖ-
ଭାବା ସ୍ତର ଉଚିତା ଏହି ସ୍ତରମାନଙ୍କରେ
କେବଳ ଶୈଖଭାବା ଦେଖାୟାଇଲା ସ୍ଵରୂପ
ପ୍ରକଳନ ଦେଖାଇ ଆଦେଶ ଦେଇଲା । ଏହି
ତୃତୀୟ ଅଦେଶକାର ବିବାହର ନିରାଟି ଦ୍ୱାରା
ସିଂହରୁ ଯାହା ହେଲା ନକଳର ଦିନ୍ସୂଳ ଭାବା
ଦୁଇ ମାରୁଅଛି । ଶୈଖ ଶହମାନେ ବନ୍ଦେଜଳ
ଶିଖକଳୁ ଲାଗୁ ଭର ଟୋ ଲବୁଅଛନ୍ତି,
ଶୈଖ ନବାରତମାନେ ବନ୍ଦେଜଳ ଉଚିତକୁ

ବିଭାଗ କର ନିମ୍ନଲୁ କରୁଥିଲା, ରୟତମାକେ
ବଜାଳୀ ଜମ୍ବାର ବା ମାନଚିତର ପ୍ରତ ଅଣିବା
କେବଳ ନାହିଁ ଏବ ଉତ୍ତ୍ତୟା ଓ ବଜାଳୀ
ହାକମ, ଛକଳ, ଜମ୍ବାର ଓ ଅଳାଯି କରି
ଲୋକ ଧରାଇର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଏବ ଆମୋଡ
ପ୍ରମୋଦରେ ଅଳନାରେ ସେଇ ଦେଉଥିଲା ।
ବଜାଳୀର କେଶିକୁଷାର ଅଳକାର ଗାତ ବାହ୍ୟ
ସାମା ପ୍ରତିକିରଣ ଉତ୍ତ୍ତୟାମ କେ ଅପର ଏହିକି ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲା । ଏବ ଉତ୍ତ୍ତୟା ଓ ବଜାଳୀ ପରାଇର
ଅବରେ ମୃଦୁର କରିବାକୁ ଅପରକ ହେବାର
ତେଣିକି ଥର ବରଂ ଖୋଜ ଦୂରୁଥିଲା ଏବ
ପାଇଲେ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲା । ସେବେ କି
ବଜାଳୀମାକେ ଅନେକ ଧୂଳିକୁ ଝଳି ଶାରୀ
ସୁଯୋଗ ଦେବୁ ଉତ୍ତ୍ତୟାକଠାନ୍ତାରୁ ଥିଲା ଯୋଦୁ
ହୋଇ ବରତ୍ତ ଭୁବରରେ ଏ ଦେଶକୁ ଅମ୍ବ-
ସୁଲେ ଏବ ଅବସ୍ଥା ଅସୁଅଛି । ମାତ୍ର ଉତ୍ତ୍ତୟାରେ
ସେଇକେ ଯୋଗିଲେବ ବାଜାରୁଥିଲା ବେବେ
ସେମାକଳର ସଙ୍ଗା ଭଣା ପଢିଥିଲା । ବାରାତ
ଦର୍ତ୍ତମାକ୍ ଜୀଳିଗୁଣ୍ଠା ଶ ବଜାଳୀ ଉତ୍ତ୍ତୟାରେ
ଗୁରୁର କର ସେଇ ବେଜନାର କର ଦରଳୁ
ଦେଇ ସାହୁଥିଲା ଗହିପୁ ଅନେକବୁଝି ଅଧିକ
ଧନ ଉତ୍ତ୍ତୟାକ ସହସ୍ର ଲୋକ ବଜାଳାରୁ ବେଳ-
ଗାର କର ଅଣୁଥିଲା । ଫଳରେ ସେଉଁଥାର
ଦେଖ ଉତ୍ତ୍ତୟା ବଜାଳାମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ସନ୍ଧାନ ସଂ-
ମୂଳ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏକ ବିନା ଅନ୍ୟର ନିର୍ମାଣ
ହେବା କଠିନ ଏବ ଏହି ସନ୍ଧାନା କମାଲର
ଦୂରି ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା ।
ଗ୍ରାମରେ ଉତ୍ତ୍ତୟାର ବଜାଳା ସହିତ ସେଇର
ବମ୍ବକ ଦେଖିବ ବା ପରମ ସହିତ ସେଇର କାହିଁ ।
ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଦିଲୁବ ହଲେ ବ୍ୟା ଦୋହର
ଯେ ଉତ୍ତ୍ତୟା ଓ ବଜାଳାକର ମଧ୍ୟରେ ନନାକୁର
କହିଥିଲା ଏବ ଶାକା ଦୂରାର ହେବା କହିବ
ହୃଦୟ କରିବା ଭିନିବା । ଅମ୍ବନବଜାଳାର ଧାରିଲ
ଯେ ମେହିତ ସେଇ ଦାହିଁ ଥିଲା କହିବାର
କରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଲାଗୀରୁ
ଶବ୍ଦର୍ଦ୍ଦିନ ଶାକା ଥିଲା ଶୁଣିଥିଲା । ଏବି
ନିଜର ସଧାରଣ ଓ ଦୟାରୁକ ଗଜିଲା ହୋଇ
ସାଧାରଣ ହିତାର୍ଥେ କହିଲ ପ୍ରବକର ସକାରେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଶେଖିଲ ଲୋକୁ ଅବୁଦ୍ୟ କରିଥିଲା
ଯେ ପ୍ରକଳେ ସେ ଭାବରୁ ଅହୋ ଉତ୍ତାନ ହେବେ
ରକିନ କାହିଁ । କେହି । କହନ୍ତି କ ଏ କଥାର
ପ୍ରବକର, ଶରୀ ଅହୋ ଉତ୍ତାନ ହୋଇ ନାହିଁ
ସେହେବୁ କହିବ ରୁପ୍ତ ସେଇ ଦୂରି ହେବାର
ଅନିନ୍ଦା ଥିଲା । ମାତ୍ର ଅମ୍ବନବଜାଳାର ସତ୍ତ୍ଵବେତ-
ନାରେ ଶୁଣି ସେବକ ପ୍ରବକର କର କହିବ
କିମ୍ବା କରିବା ସୁଚିତ୍ରାକର ବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା

ଦେଲା କଲେ ସମ୍ପାଦିତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ହୋଇ ଯାଏ ।
ସାହା ହେଉ ଯେବେଳେ ବନ୍ଦାରେ ଭଲ
ଓ ମନ୍ଦ ଭୟମୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲେବ ଅଛନ୍ତି ଏହି
ଭଲ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ ଅମେଳ ଦେଇଥାରୁ
ଦେବେଳେ ଅମ୍ବୋଳେ ଅନୁମାଳ କରୁଥିଲୁ
କି ଦେହି କୁତୁହା କେଉଁଠାରେ ଅଚେଳ ଦେବେ
ଅଥବା ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଦେହ ଲେବ ଅପରି
ଶ୍ରେଣୀର ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଦେଖି କି ଯାଇବା ଜମ୍ବୁ
ମଳକୁ ବା ଦେଲାରେ ବିକ୍ରି କରୁ ପ୍ରଯୋଗ
ଦରିବା ବିଚିହ୍ନ ନୁହେ । ସୁଖର ବସନ୍ତ ଯେ ଏହା
ସାଧାରଣ ନୁହେ ସୁତରଙ୍ଗ ପର୍ବତୀରେ ନୁହେ
ଅନୁମାଳ ହୁଅର ଦେହି ସାର୍ଥପର ଚର୍ବିର
ବାକ୍ତି ଯୋଗିଗାହାର ନିଜର ବା ଭାଇ ବନ୍ଦୁର
ଶୁଭର ଲାଭର ଉତ୍ସମ୍ଭବ କହେବେ ତତ୍ତ୍ଵ ସାମାଜି
କିଷ୍ଟ ସହୃଦୟର ସଜାତ ଦାକମଳ
ବାକରେ ଗୋପକରେ ତାଳ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ଏ କାଣ୍ଡ ନିକାଟ ଲୁଚଳ ନୁହେ । ବେଳେ
ସ୍ଥାନମୁ ବାକମ ବିଶେଷ କାହାର ଶବ୍ଦିମେଣ୍ଡୁ
କର ଏମନ୍ତ ଦୁମରେ ଧତିବାରୁ ଦୋହରୁଲୁ
ଯେ ଏ ଦେଶରେ ବନ୍ଦୁପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତରିତେ
ରହୁଥିବା ବଜାଳକୁ ଯୁଦ୍ଧା ବାର ଦୟା ଯାଇଥିଲା
ଏବ ସେହି କାରଣରୁ ଦେବେଳଙ୍କ ତେବୁ
ସବତେହୁଟି ଓ ତେହୁଟି ନିୟକ୍ତ ଦୋହରୁବା
ସ୍ତରେ ପ୍ରମାଦ ଯୋଗ୍ୟ ନିଜେ ଏ ଦେଶପୂର୍ବ
ବଜାଳର ଭାଗ୍ୟରେ ତାହା ଏହି କି ଥିଲା ।
ଆତ୍ୟକୁ କ୍ରମର ବସନ୍ତ ଯେ ତେବେର କର୍ତ୍ତା
ମାନ୍ଦ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀ ଯୁଦ୍ଧର ମାଳବର ମୁହଁ
ସାଦେବ ଜନ୍ମ ପ୍ରକରିତର ଲେବ । ସେ ଅନେକର
କଥା ପୁର ଲୁହର କ ରଖି ସ୍ଵଯୋଗ ଦେଖି
ପ୍ରକାର କରିବେର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଦୁର କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଥିଲୁଛନ୍ତି । ସଥା ଦେହି ଆରଜ୍ୟ ତବ ବହୁଥାର୍ଥ
ହ ବନ୍ଦୁ ଅର୍ପିର ଦେବା ଭାବିତ ଯେ କ ବନ୍ଦୁ
କରେ କୋଷ କହି ତୁ ଏ ନହୁବା ସହସ୍ରମୁଖୀ
ପାନ୍ଦୁ ପର ଦେବା ଭାବିତ ନୁହେ ଯେ କ
ପଞ୍ଚଥାତ୍ ଦୋଷ ସବୁ କହି ଦିଲେ ।

ପ୍ରାଚୀକ ସମାଜ

ବିଜ୍ଞାନ-ଶକ୍ତି ।

କୁଟିବ୍ୟୁ କାହାରେନ ପରିଜ ଓ ସୁରକ୍ଷା ଗୋପିତାଥ
ମହାନ୍ତି ଏତ ଦେଇଲାକି ଏହଙ୍କାର ପରିଷାରେ ଉଚ୍ଚାର
ହୋଇପାରିବା ।

ମହା ବିଜ୍ଞାପ କମାରୁକ ଦାସ ଓ ଚୌଥୁର କମନ୍‌ବି
ଦାସ ପୁସ୍ତି ବିଦିର ଦେଇ ଅବୈଷାକ୍ଷମ ମାନ୍ଦିଶ୍ଵର ପଦକଳ
ପୁରୀ ବିଦ୍ୟାକ ହୋଇ ଏହି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମାନ୍ଦିଶ୍ଵର ପଦକଳ
ପାପ ହୋଇଥିବୁ ।

ବାରୁ ଲେଖନାଥ ଦିଦ୍ୟାଧର ମହାମାତ୍ର ପୁଣ୍ଡ ବହର
ଦେଇର ଅବୈଚନିକ ମାଳିଙ୍ଗେ ସମ୍ବରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଥୋଇ

ଅଛେ । ତୁମ୍ଭୁ କେଣିର ନେକେହୁର ସମଗ୍ରୀ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ।

ବାରୁ ମାଧ୍ୟକ ତଥା ନିଃଶ୍ଵର ଦେହରେ ସବୁତେଣୁହି
ପଥରେ ନିଷ୍ଠା ହୋଇ ପେରିତେନବେ ବିଦ୍ୟାଗରେ ଅବସିଧି
ହୋଇଥାଏ ।

ରେକହମ୍ବା କଲେଜର ଅବଶ ଓ ପାଇସି ଅଧ୍ୟାପକ
ମହନ୍ତୀ ମହନ୍ତୀ ରାମୁଳା ମେ ରେଣ୍ଟରେ ବାହାଲ
ହୋଇଥିଲା ।

ରେହେମ୍‌ବା କଲେବର ସଂଖ୍ୟା ଅଧ୍ୟାପକ ବାହୁ
ଦୁରେନନ୍ଦାଥ ଭାଗର୍ଭ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବତ ପ୍ରାୟ
ଦୋଷାଙ୍କଳ ।

ତେବେନ୍ଦ୍ରା କଲେକର ସହବାପ ଶିଥକ ବାହୁ
ବେଳେନ୍ଦ୍ରା ଯୋଗାଳ ଗମ ଗ୍ରେଣ୍ଡରେ ବାହାଲ ହେଲ
ଅଛନ୍ତି ।

ସୁମାର ମାଲିହେଟ ମିଶ୍ରଙ ତଥାରୁ, ଏମ, କେଳିଥିଲା
ଦୂର ମିରନ୍ଦିପାହାର ମନୀଷର ଓ କେବୁଲମେ ପଢିଲେ
ନିଷଳ ଗୋଟିଏଛି ।

ରେବରେଣ୍ଡ ଏ, ମୁଲା କଟି ଦିନ ବୋର୍ଡର ମନ୍ଦିରରେ ନିଯମ ହୋଇଅଛି ।

କେ କୁପ୍ରକାଳ ସନ୍ତୋଷ ସମୟରେ କଟକ ରେବିଲ୍‌ଫ୍ରେଂଚ୍‌ମ୍ଯାନ୍‌ହେଲ୍‌ସିଟି
ବଳେଜ୍‌ର ପେନସନରେଖାରୀ । ସୁ ଶିଖିବ ବାରୁ ହେମଚନ୍ଦ୍ର
ବାର୍ଣ୍ଣି ବାଠଗୋଡ଼ ନିଃକ କରିବେ ହିମର କରୁ ଗଣେଶ
ବାରୁ ନିକଟରେ ବଳେଜ୍‌ର ବଳେଜ୍ ଶ୍ଵର ପଢ଼ିଥିଲୁ ପାଇବା
ଅବାରେ ସନ୍ମ ଦିବାଇଅଛ । ପୁଣେ ଏହି ଜୀବନରେ ପଞ୍ଜିଆ
ଦେବି ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ିଯାଇ ସଂଗ୍ରାମର ଅବାରିକ ପାଇବା
କୁଣ୍ଠର ଉତ୍ତର ଅର ଲୋଟିଏ କୁଣ୍ଠ ଦାଳର ମଧ୍ୟ ପଢ଼ି
ସାରଥିର ଧରି ଅପଦିକରି ଯାଇବୁ ରଣ ପାଇବା ନିରାପତ୍ତି
ଦେଇବି ରମେଶ୍ କି ହୋଇ ନ ଆରେ ?

କରିବାର ଭାବନ୍ତରୁ ସୁଧାର ଆହାର ସହି ଗେବା
ମାନେ ପିଲିକର କୁହା ବିନ୍ଦିକ ଭଲି ୯୦୦ ମା ମୂଳର
କରିବାର ଏ କରି କଥା ଘେନ ପଳାଇ ଥିବ ଏ ସାହାର
ମେଇଁ । ସେଠା ସବୁରୁଷୁଷେହଟର ବିଜାଳରେ ଗେବା
ଦୁଇତି ମନ୍ଦରୁକା ମନ୍ଦରୁକେ ଏ ସଂକାପିଶ୍ଚାର କଥା
ହୁଏ । ଆହାର କି ସେ ସମ୍ବଲେ କେହି ପ୍ରଥମ ନ ଥିଲେ
ଏହି କଳ ସୁଧାର ଅର୍ଦ୍ଦରାତାର ଆହ ଗଥି କି ପ୍ରଥମ
ମୋଦାରେ ? ଅର୍ଦ୍ଦ ଗେବାନେ ଥିବ ପଛ ମାହାତ୍ମା ।

କେବଳାର କଣେ ଖୋବା କଣେ ସାହେଦିନର ମନ୍ଦିର
ଶୁଗା ବାଦୋ ବେଳ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ କଥ ପରାଇ ଆପଣ
ଥିଲ । ଦର୍ଶନାର ଧରା ପଡ଼ି ମୀର ଏ ମେସତ୍ତ ବାପଦର
ମାତ୍ରାର ସମ୍ମାନ ମିଳିଲ ।

ବୟସର ମିଳନପଥରଙ୍ଗ ଜାତୀୟ ଧର୍ମଯାତ୍ରା କରି
ଦେଖିବାକୁ ମୋହାର୍ତ୍ତପିଲ ଅଶ୍ଵିନୀ ମିଶରପାଥର
ପାଦପଥୀ ଆମାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଚାରକ ସ୍ଥଳ, ମାତ୍ର ଦିନର ଅତିକର୍ଷା
ହେଉଥେବେଳେ ଅଛି ହେଉଥାଇବା ବଳରେ
ପାଦ ପ୍ରଥାର କଲେ । କର୍ତ୍ତମାର ଜାତୀୟ ନାମରେ ଘେରି
ପାଦ ଅଭାବରେ ମୋହର୍ତ୍ତମା କଲିଅଛି ।

ମୁଖ ଅନେହିକାରେ ଶ୍ରୀଧର ହୋଇଥାର ସବୁ
ମିଳିବା ବାଦାମେଇ ଜୀବି ଅବେଳୀ କରିବ ଉପାର୍ଥରେ
ଶ୍ରୀମାନ୍ ବାବି ଯେତ ପଢ଼େ ବାର ଏହି ଗାଁରମଣି
କିମ୍ବା ପେଟ ପାଞ୍ଚଟି !

ମହାମୁଦ୍‌ରେଣ ହତ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରା ଯାହିଁର ଉପରେ ଥେବା
କଣ୍ଠେରେ ପ୍ରଦେଶ ଥିଲା ତାହା ଉଚ୍ଛବ ହୋଇ ସାହାର
କଷାଯ ମନ୍ତ୍ରାର । ଏହିବଂ କ୍ରତୁକାର ଏ ଉତ୍ସବକ ଯାହାର
ପ୍ରକାଶ ଅବେଳା ହେବ ସମେହ ନାହିଁ ।

ଅଶ୍ରୁରୀ ଦେହିତାତି— ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖଇ ମନ୍ତ୍ରିରବ୍ଦି
ପ୍ରାନରେ କଥନ କଥନ ଜୀବନର ଏକ ବାଣ୍ଡିଲାଗର ଦାତି ଦର
ପୃଷ୍ଠା ଦରି ଦାର ଅର୍ଥାତ୍ ସାମାଜିକ ଯାତ୍ରା ଅନ୍ତର୍ଜଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି ।
ସେ ସକଳ ହୋଇଥିବା ଦେଲେ ସୁଧା ପାତି ପଢ଼ିଦେଲେ
ତହିଁର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କ ବୁନିରେ ଲୋଟେ । ଭାବର ମୋରର
ଅଗ୍ରଭାଗ ଥିଲାର ଗଲୁକୁ ହୁଅଥାଏ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଦେହିତାତି
ରହିବା ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋପକେ ବେଳକରିବ କମାରେ ସାଥେ ତଥା
ମାସ ଦିବା ହିଅଛା । ନରକେ ଦେଶର ଲୁହସ ନମବ ଜୀବନର
ମନ୍ଦମାସ ରା ୧୯ ରଖୁଣ୍ଟିରେ ମାସ ରା ୨୨ ରଖୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦିବା ହିଅଛା ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରଣ ବନ୍ଧୁବର ଦିନ୍ୟମାନ
ଆଏ । ଉତ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ବିଟ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଦେଶରେ ହିଅମାସ
ଦିବା ୫ ହିଅମାସ ସବୁ ହିଏ । ବେଳେ ସୁ ସେହିବ ଦିନ୍ୟ
ମାନେ ରହି ହିଅମାସରେ ବାର୍ଷିକ ଦିନେ ।

ବୁଦ୍ଧର କଳେଟ ପାଲେସମେରେ ଶୀଘ୍ର ଅପତ୍ତି
ବରବା ବାରବା, ଉଷ୍ଣଗ ଶିଳ ଓ ବଳତ ଶିଳ ବନ୍ଦାସ୍ତର
ମେହିମାନେ ଚିହ୍ନ ଲଗାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟରେ
ଅନେକ ପ୍ରଥାରୀ ମେହିର ଦକ୍ଷିଣ ଅଶାମୀ ବରବାର
ଉପଲମ୍ବେ ଅନ୍ଧିକାର ଟିକ ହୋଇଥିଲା । ଶୀଘ୍ର କଳେଟର
କିମ୍ବା ହେଲେ ସେମାନେ ପରିଦର୍ଶନ କର୍ତ୍ତରଙ୍କରେ ଯୋଗ
ଦାନ କରିଯାଇବେ । ଆହ୍ୟପି କଳେଟ ଅନ୍ତରେ ହୃଦୟର
କିମ୍ବା ଖାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଗାହ ।

କେତେମାତ୍ର ଶେଷକରେ ବିନ୍ଦୁର ମୁହିରଗର୍ଜ ମଧ୍ୟରେ
ଛିଲେ ପ୍ରଥାଳ ନାହିଁ ଚେତନାରେନସାହେବ ମହୋଦୟ
ଦୟିଣ ଅତି କାର ଗମନ କପିବାର କିମ୍ବା ହୋଇଅଛି । ଦେ
ଖିଏ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦେଖି ସେଠା ଶାସନପ୍ରସାରକ କହେବାବୁ
କରିବା ଏଥୁବ ହେବେଣ ଅଛି । ତେବେଗାର କାର୍ଯ୍ୟ
କେବେବକ ଫାଲିଯାଇବେ । ଯୁଦ୍ଧର ପାଦକଷୟ ସମାଧିପତ୍ର
ଏ ବନ୍ଦମହିଳା ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଵାଂ ଗମା
ଏଥର ଉତ୍ତରାଧିକ କର୍ଣ୍ଣ ସହାୟ ସେ ସହିମୋହନେ
ପ୍ରଦିଷ୍ଟନ୍ତି ଅଛନ୍ତି ।

ଯାଦୀନ ହି " ମେ ଅମେରିକାକେ ପତ୍ରକ ।
ଏ ସର୍ବୀକୁ " ହରାର ଦୂଆର ଦଳୀ ମୁକ୍ତିଦିକ୍ଷା ହୋଇ
ଅଛି । କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଘେରାହେଲାକେ ଉପର, ସିଦ୍ଧଳକ୍ଷ
୨,୮୦୦ ଏକଙ୍କ ଜାଗରହରିରେ ୫,୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଦୂଆର ଦଳ
ଅଛି । ୧୦୨ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବାର ତା ୧୫ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟ
କିମ୍ବାର ଏକଙ୍କ ଲକ୍ଷରକ୍ଷଣୀୟ ହୁଲାନ ଦୂଆର ଦଳରାଖାରି
ଥାଏ ଯିବା ।

ପଞ୍ଚଶ୍ରୋଷକ ପ୍ରତିକା

ମାନ୍ୟ ପ୍ରଜା ଓ ଦଶକ—ସହିତ କାହା
ସାଥର ଓ ପରିଯେତ ଉଥିବାର ଅମ୍ବାଖ୍ୟ ହେଲା

ସୁର କିଳଇ କେତେବେଳେ ପ୍ରକା—ଏହିଲେ
ମଧ୍ୟ ବାହାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର କା ପରିଚୟ କାହିଁ । ଅନ୍ୟା
ଅନ୍ୟ ଲଜ୍ଜାଦିକ ଦେଖିଲେ ଜୀବାର ପ୍ରଜାଠି
ବଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତିବା କେବା
ସେବେ କାହିଁ ତରେ କହିବ ପ୍ରକାର ପ୍ରଜାଠି
ଅଲ୍ଲାନରେ ରହିଥାଏ । କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ନିକଟରେ ଅଗେବଳେ କାହିଁ ବହିବ ପ୍ରକାର
ପାଇବ । ବେଳେ ପଦାକୁ ନ ଦାବାରେ ସମ୍ଭାବ
ପଦ ଯୋଗେ ପଳ ହେବାର ଅଶ୍ଵ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେସର୍ସ

ପଥିଗ୍ରେରକଳ ମତାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ଦୟାୟୀ କୋହୁଁ

ଶ୍ରୀମତୀ କୁଳକାନ୍ତମାତ୍ରକ ନହୋଦୟ
ସମ୍ପଦ

ପ୍ରକଟିଷ୍ଠା ହୋମୁଗା ନାମକ ପାଶିକୀୟ ସମ୍ବୂଦ୍ଧତାକାରଙ୍ଗ ଅଛି ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ଉତ୍ତଳ ମୁଦ୍ରିତରେ ପ୍ରାୟ ସହାଯ୍ୟ ଏହାର ଅଭିଭାବକ ପ୍ରତିଲିପି ଆଛି । ପ୍ରଥମ ଉକ୍ତ ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ଗୋଟିଏ

ପାଦକରେ ପାଠ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତଳୀସୁ ସଂସ୍କରଣ
ଶାର୍ମିନାଳଙ୍କ ସ୍ଵକିଧା କିମ୍ବା ମୁଁ ସରଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହେବା ଏ ଉତ୍ତଳାକୁବାହ ସହ ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତକରନ୍ତି
କୁରୋବେ ପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଅବ୍ୟବିତ ହେଲା
ପ୍ରଥମଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବଲ ବ୍ୟାକ
ରଖି ଶ୍ରୀର ଦେବଳ ମୁଦ୍ରଣ ବ୍ୟୁତି ପ୍ରାପ୍ତ ଏହି
ବିଷୟ ଚଙ୍ଗା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବ । ମାତ୍ର ମାଦୃଷବଳକୁ
ପରିଷରେ ଏହି ଗୁରୁ ବ୍ୟସ୍ତର କବକ ହେଉଥିଲା
ଏହି ପ୍ରକାର ଅସମ୍ଭବ କହିଲେ କିଛି ଅନୁଭବ
ଦେବ କାହିଁ । ଏହି ହେଉଥିଲା ମୁଁ ଉତ୍ତଳୀସୁ
ପୃଥିବୀ ବିଦେଶୀଙ୍କ ସଜା , ମହାବଳ
ଦୁଷ୍ଟମିନକବାତାରୁ ପ୍ରଥମଙ୍କୁ ପଠାଇ ସେମାନ
କିବିଟରେ ସାଦାଯାପାରୀ ହୋଇଥିଲା ।

ତର ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଲଙ୍ଘନ
ଅହୁଙ୍କୁ ସାଇ ସେଠିରେ ଦୂରତ ଖେଳଣ୍ଡୁ-ଜ୍ଞାନ-
ଏହି ଶାଳ ଶାଖାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧିମୟ ଆ-ଜ୍ଞାନପ୍ରଦେଶ
ମହେଦୟକୁ ବସ୍ତୁଗାନୀୟର, ଭାବାର୍ଯ୍ୟ, ସର୍ବ-
ଜଳ, ବ୍ୟାଲାଗ୍ରୀ ପ୍ରକୃତ ସଦ୍ଵାରକ ସୁରକ୍ଷାତି
ଶୁଣି ତାଙ୍କ ସହିତ ମାତ୍ରାରୁ କରିବାକୁ ଗଲି
ଦେଖାରେ ୫୦ ବର୍ଷା ମାତ୍ର ଅବରୁଦ୍ଧ କରି ଯାଦା
ଯାଦା ଦେଖିଲ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଛେଷ କଲେ ପ୍ରକୃତ
ଆହର ଅଭ୍ୟାସ କବିତିକ । ପ୍ରକରେ ଏହି
କରୁଣବୟସ୍ତ ସଜ୍ଜା ମନୋଦୟକୁବର ଆବଳ,
ଦର୍ଶିତ ଓ ବ୍ୟବହାର ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରିତକର ଓ
ଆପ୍ରଦ । ସମ୍ମତ ମାହିଦ୍ୟପ୍ରକର କାଳର ପ୍ରାଚୀ
ଅନୁଭବ ଅକ୍ଷୁ ଏବଂ ସେ ସ୍ମୃତି ସହି-
ଦ୍ୱାରେ ସମ୍ମତ ଅଭିଜନା ଲଭ କରିଅବ୍ରତ
ଯଦୁ ସମୟ କମିତି “ ଲକ୍ଷଣା ” ସମ୍ବନ୍ଧେ
ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଲୋଚନା କରି ସେଥିରୁ ତାଙ୍କର
ଦ୍ୱାରା କୃତର ପରିଚୟ ପାଇ ପରମ ହୀନ
କରି କଲି ।

ପଦିଶେଷରେ ବିଦୟୁ କାଳରେ ଶ୍ରୀଜନ
ମହୋଦୟ ପ୍ରକିଧିଆ ତୌଳୁଙ୍କର ନୂତ୍ରକ ବିଦୟୁକ
ସାହାର ନିନ୍ଦା କରୁଥିଲା ତଥା ଏକବାକୀ

ପ୍ରାଚୀନ ।

ସନ ୧୯୦୭ ମସିହା ଜିଷ୍ଵର ମାସରେ
ବୋଗୁଳ କତା ଅନ୍ତମଦାବାଦ ସହିତରେ
ଗୋଟିଏ ଭାବରୀପ କ୍ଲନ୍ ପ୍ରଦର୍ଶନ (ହାତ)
କରିବ । ଯେଉଁମାନେ ଦକ୍ଷ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଦଳୁ
କାର୍ଯ୍ୟମାଳାକ ପଠାଇବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ସେମାନେ
ନିମ୍ନ ସାଂକେତିକବାଚିକ ନିକଟରେ ପଥ ଲେଖିଲେ
ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣି ଯାଇବେ । ଏହି ।

ଶ୍ରୀ ପି, ଏମ୍, ଦୁଃଖିଷିଦ
କେନରଳ ସେକେଣେ
ରତ୍ନିଯାକନନ୍ଦପ୍ରୀୟକ ଏକଜ୍ଞବିଦ୍ୟୁତି

ଶ୍ରୀମଦ୍

କବିଗଜ ଶ୍ରୀ କେଦାରନାଥ ବିଶ୍ୱାରଦଙ୍କନ
ଅୟୁଷ୍ମଦୋକ୍ଷ ଚବିସ୍ତାଳୟ ।

୯୩ । ୨ କେ ଦରଗୋପ୍ତ୍ରୀଟ, ସିମଳିଆ,
ବଲିବଜା ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ବାଧୀ ବୈଦର ଉଷ୍ଣତା
ଚିତ୍ର, ଦୂର, ମୁଲକାଙ୍ଗୀ ବା କମ୍ପୁଟା, ଏହି ବୃକ୍ଷ,
ମୁଲା ଓ ପ୍ରକାଳାହିଜାରି ଧାରୁ ଦ୍ରୁଷ୍ୟାଦି (ରୂପ)
ଦିଲେ, ବିଦେଶସ୍ଥ ବୈମାନିକ ଯୋଡ଼ାର ଅକସ୍ମା
ତଖାର ଲେଖିଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲେଖି ପଠାଯାଏ ।

ଯେ | ଗୀତା କିମ୍ବା | |

(ଅର୍ଟାକୁ ରୂପିତ ଯୋଗଳଙ୍କ ସିଦ୍ଧନହୋଷଖ)

ଏହି ଯୋଗପ୍ରସୂତ ସୁମିକ ଅଷ୍ଟଧଦାରୀ ମାନକର
ଦେବତା ରଙ୍ଗୁ ପରସ୍ଵର ଦୋର ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ
ପାଇବା ଆଗେଗା ହୁଏ । କହିଲା ଏହି ତାଙ୍କୁ ବି-
ମାତ୍ରକ ହୃଦୟକ୍ଷେତ୍ରେ ଗୋପନୀୟ ଅଗେଗା କରିବା
କଷ୍ଟେରେ ଏପରି ମହୋତ୍ସଖ ଥରୁ କାହିଁ ।
ସକ୍ଷତି ଦୋଷରେ ସେଇମାନଙ୍କର କୋଣ୍ଡ
ପରିଷାର ହୁଏ କାହିଁ, ଅବାଳର ପରେ ଅମୁ-
ଦେବୀର (ଅଭାବୁଟି) ଉଠେ, ବାସୁଦ୍ଵାରି
ଦୋର ଫେର ପୁଲେ ଏବି କୁଞ୍ଚା ଲଜରୁପେ ହୁଏ
ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଏହି ଜୀବନ ଅବଶ୍ୟକ,
ଏତଦୂରମୁଖ ଅର୍ଦ୍ଦଗୋପ, ଘରନ୍ତର, କରବନ୍ତମଧ୍ୟ,
ଅନ୍ତରୁଲ, ଶୋଥ, ସକଳପ୍ରକାର କୁଳ, ଶିବେ
ଦେବ, ପାରଦୋଷ, ଶରସାରରେ କରିଲାର ତିର,
କଣ୍ଠ, ସ୍ଵପ୍ନଦୋଷ, ଧାରୁର କରିଲା, ସବୁଷବ୍ରଦ୍ଵା-
ଦାନ, କହୁମୁହୁ, ମେତରେଗ, ମସ୍ତକବୁଝୁଣ୍ଣନ,
କନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରିପ୍ରାବ ଓ ତାଲାଦା ନିଃଶ୍ଵର
ଅଗେଗା ହୁଏ । ବାବଦେବନା, ରଣପୂଜୀ,
ବସ୍ତ୍ରପଦାଦିର କୁଳା, ସକଳପ୍ରକାର କାପଦେବର
ମହୋତ୍ସଖ । ହାଲେକମାନଙ୍କର ବଜୋଦୋଷ
ବାଧକଦେବନା, ଶୁଳ୍କ, ଶୈତା ଓ ରଙ୍ଗପ୍ରଦର
ଏବି ମୂର୍ଛାକ ବିଧିଧୌତ୍ତାର ଶାତ୍ର ଶାନ୍ତି ହୁଏ
ଏବି ଶରସାରର ଲକଣ୍ୟ ଦୂରି ଦୋରଥାବା ।
ଦେବକୁ ଗେଲାନ୍ତିକ୍ୟ କରି ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆଶିବ,
ଏହି ଅନ୍ତର ପଥାର ହାର୍ଦ୍ଦି

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅସ୍ତ୍ରୟ ଗୁଣବିଶ୍ଵ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳପ୍ରଦ !!
ତାକୁର ମେଜର ସାହେବଙ୍କର ଆବଧି-ଦେଖ

“କୁଳେବ୍ରତୋ ସାନ୍ଦ୍ରା”
ବିଟିଏ ନବପୂର୍ଣ୍ଣମେଘବର ଆଜନ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ବେଳିଶ୍ଵର କଥ ।

ବହୁ ପଣ୍ଡାନ୍ତ ! ବିଶେଷ ପ୍ରକାଂପିତ ! ! !
ଆଦି ଓ ଅକ୍ଷୟମ ।

ଆଜି କାହାରକୁ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଗୁଣବିଟିଷ୍ଠ ଦେଶ
ବା ଦିଲ୍ଲିଙ୍ଗ ସାଲିବା ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଜୀବନ ସେବକ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଆଜି
କାହାରକୁ ରେଗ ସହିଳା ଭେଗ କରିବାକୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ସେହେତୁ—

ଜଳେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଇଂସା :— ନିଜ ଗୁଣରେ
ବିଷା ଲଗଇର ସଫୋଇ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର
ରିଅଛି ।

ଲକ୍ଷେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲପା :—ପ୍ରବ୍ୟକ୍ତ ମେଘୁପ
ଜାର, ଟିକି ବିଜ୍ଞ୍ଯ ଦେଉଥିଲୁ ଦେଶ ବିଦେ-
ଶୁ ସେହିପରି ଗଣି, ଅସାଚି ସୁଖ୍ୟାଳପନ୍ତି
କରିବାକୁ

ନଳେକ୍ଷାମ୍ବଲିଷା—ନବେ ଭାବିତ ରଧା
ରେ, ଦୈଜୀବିକ ପ୍ରକରଣରେ ଦେହୁଁତକ-
କ୍ଷି ସମୋଗେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର
ନୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବେଗରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶବ୍ଦ
ଆଜିକ ଦୋଷପତ୍ର ଏବଂ ତାହାର ଅବେଳା-
ରିତା ଶକ୍ତି ଶୁଣାରୁ ସଙ୍ଗେଁ ବେଗର ପ୍ରକ-
ାରା ଶକ୍ତି ଦମକ କରିଛି ଏ ଏବଂ ୨.୫ ମାତ୍ର,
ଏକମ ମାତ୍ରେ ଘେରୋପାମ ସ୍ଵର୍ଗତା ଅନୁଭୂତ
ପାଇଏ, ସୁରି ଶାଶ ସପ୍ରାକତ ମଧ୍ୟରେ ବେଗର
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନ୍ୟ, କର
ପ୍ରାକତ ଓ କବ କଲେବର ପ୍ରାପ୍ତ କରଇଦିଏ,
ବୀବିକ କାଳୋଡ଼ିତ ବିଳ ସାର୍ଥ ପୁଣି
ର ଅଷ୍ଟେ ।

କଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲସା :— ବ୍ୟାଗର ତ୍ରୈଷ
ଶ୍ରୀମେଣ୍ଠଙ୍କ ବଜାରରେ ପ୍ରକଳନ ଓ ବିଜ୍ଞାପିତ
ଅନୁଥଦା କି ସହେଲୀ କି ବିଦେଶୀ ସବଳ

ପ୍ରକାର ସାଲିଆ, ସବଳ ପ୍ରକାର ତ୍ରୀଷଥିହିଁ କୃତିମ
ଓ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଦଶବିଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍ ବେଗକୁ ଘାନ୍ତି
ରଙ୍ଗେ ଦିଲ୍ଲି—

ଲେଖକଟୋ ସାହିତ୍ୟ ।—ଦେବ୍ୟତକ ଛକ୍ର
ପ୍ରଭୁଦ୍ଵାରା ଘେବ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଅଗେଇଁ କରିଦିଏ
କଥାପାଇଁ ପୁନଃରକ୍ଷଣମନ୍ତ୍ର କରେ ନାହିଁ । ବହୁ ପରାମାର୍ଯ୍ୟ
ଓ ତୁମ୍ଭେ ଦର୍ଶନ ପାଲେ ଏହା ପ୍ରତିପଦ ହୋଇଥାଏ
ଅଛି । ସୁଧି ଏହି ପ୍ରାଚୀ ଅଗେଇଁକାରିତା ଗୁଣ
ଥିବାରୁହିଁ ଏହି ଅଭ୍ୟନ୍ତ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଆପିତ୍ୟାବିତ ବଜ୍ରରେ ଏପରି ଭିତ୍ର ପ୍ରାକ
ଅଧିକାର କରିଥିଲୁ ସେହିଠାରୁ ଥରେ ଆପିତ୍ୟା
ଧ୍ୱନିର ଦେଉଥାରୁ ସେଠା ଅଧିକାରିମାନେ
“ଲେଖକଟୋ ସାହିତ୍ୟ” ପରମାଣୁ ହୋଇ
କରମାର ଛନ୍ଦକ । ଶିଥ ପଠାଇବାକୁ ପଢି
ଲେଖାଥିଲୁଣ୍ଡି । ଦଜ୍ଜ । ଦାସପାତାଳରେ ଉପାରୁ
ରେଣ୍ଟକୁ ଏହି ସାହିତ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତା କରି
ପାରିଥାଏ । ଅଦ୍ୟା, ଦର୍ଶନେ, ଅନେକବା,
ଅପ୍ରଦୀପା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲୋକ ପ୍ରତିଦିନ
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲୁ । ଭାବତର କୁଣ୍ଡଳିରଗାନ୍ତି
କୁଷକଠାରୁ ମୁଣ୍ଡଥାରୀ ରାଜୀ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ମାନିକ ଅଦ୍ୟର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଲେଖକଟୋ ସାହିତ୍ୟ ପଠିବା ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟିଶ୍ରୀ
ପଞ୍ଚମୀ ଭରବାକୁ ଶୁଭରୂପରେ ଦୂରତ୍ତରେ
ଦେଖିବା ହୋଇଥିଲା । । । ବାପୁବିଦି ଏବୁଏ
ପଳାଟା ଏବୁଧି ଅଗେଇଁକାରିତା ଏବୁପ୍ରାଚୀନ
ଲୋକଙ୍କାରୀ ଆପିତ୍ୟା ଏହାଥାରେ ଏତେ ଅଧିକ
ପରମାଣୁ ଲଭିପଦେ ହୁଏ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଭଲେକ୍ ଟ୍ରୋପିଲସା— ଦୁଃଖଚଲୁ ଶୋଧନ
ଗବାଲୁ, ନୂତନ କ୍ଲାବିଲା ଦ୍ୱାରା କରିବାକୁ
ପାଇ, ପରିପାଇ, କରିବାର, ଅଣ୍ଟିବାର, ପାଇବା
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉ ପୁଲି ଜାଟିବା, କୁଣ୍ଡିଆଳ, ହୁଲ,
ମନୀ ଓ ପାଇର ଘା, କାଳ ଓ କାଇର ଦା,
ଦେହରେ ଦା ହସ୍ତ ଓ ପଦ ବଳରେ ସବୁ
ରମେଶ-ଦାଦା ବା କିଳା ତିହା, ଟବଳ କୁଣ୍ଡ,
ଗେର ପ୍ରାରମ୍ଭବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚାଦି ରକ୍ତବନନ୍ଦୀଯୁ
ପ୍ରକାର ପିତା ଓ ଉପର୍ବର୍ଗ ଏବଂ ଗହିର
ଶ୍ଵରଦୟକ ଜ୍ଞାନଶାନ୍ତି ଧୂଳ ପାଇ ଓ ଗରମେ-
ର ଜନ୍ମ ଦାଶ କରିବାକୁ ଏହାପରି ସୁମ୍ଭୁ
ବେଗିଥର ଅନ୍ଧ ଦ୍ଵିତୀୟ କାହିଁ ।

ବଳେକ୍ଷ୍ୟୋ ସାଲସା ।—ଚରଳ ଶୁକ୍ର ଗାତ୍ର
ପବାକୁ ଶୁଦ୍ଧିଗାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ନେହସ୍ମର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ—
ପ୍ରାପ୍ତ ବାର୍ଷିକ ପରିମାଣ ହର୍କି କରିବାକୁ—
ସହବାଧରେ କ୍ଷମତା ଜନ୍ମାବବାକୁ,—ତଥା
କତୀମୁଁ ଶୁକ୍ରବନ୍ଧୁ-ଆର୍ଦ୍ର—ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ମେହ, ଧାରୁ ଘୋଷନ୍ୟ, ବହୁମୁଦ୍ର, ବାରମ୍ବାର
କ ନା ଅଛୁ ପ୍ରଧାବ ହେବା, ମେହବାଚ,
କାମ ଜଳିବା, ଲୁଗ ରେ ଦାନ ପଡ଼ିବା, ମୁଦ୍ର-
କର ଶୁଦ୍ଧ ବା ପକ୍ଷିଚକ୍ର ପଡ଼ିବା, ସୁଧିଦୋଶ,

ପ୍ରମୁଖ ସହିତ ବା ପରେ-ଦୂର୍ଯ୍ୟ ବା ଅତୁଳ୍ୟ ଶୁଣ
ଏବଂ, ମୋ ମଳ କେମନେ ସାର୍ଥି ନିର୍ଗତ
ଦୟାଦେଖେଥୁଳ ବା ଅଭିଭାବୁ ସହବାପ ହେଉ ହୃଦୟ-
ଧର୍ମ ପ୍ରାଣ, ମୁଖ ଦୂର୍ବଲବା, ଚିତ୍ତର ଅଷ୍ଟରବା,
ନିର୍ବଳ ପ୍ରୟୁକ୍ତା, କନ୍ୟା ବରବାକୁ ଅମନ୍ତରକା,
ଧୀମାଳୟ ସହବାପ ବା ଉତ୍ତେଜନା ମାତ୍ର ଶୁଭ
ହୃଦାକ ଦେବା ଇତ୍ୟାଦି ଯାବଜ୍ଞାୟ ଶୁଦ୍ଧପାତିତ
ବ୍ୟାଧ; ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ରଘୁର୍ଗାନ ସମ୍ମଳେ ଧୂ-
କରିବାକୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ଓ ଅମୋଦ ।

ଭଲେକୁଟ୍ଟେ ପାଲପା :— ର ଗୁଣାବଳ ପ୍ରକାଶ
ନିରବ ବାହୁଦ୍ରି, ଥରେ ପରମା କର ଦେଖ !
ସଙ୍ଗେ ଶୁଭପଳ ଫଳବ । ଯୁଧା ବୃଦ୍ଧି ହେବ ।
କୋଷ୍ଟ ପରିଷାର ହେବ । ଦେହରେ ଦ୍ଵିଗୁଣ ବଳ
ସିଂହାର ହେବ, ପରି ଦୁର୍ବଳ ଜର ଜାର୍ତ୍ତି ହେବ
ଅବଳ-ତୁମ୍ଭୁ ପୁଞ୍ଜ ଓ କାନ୍ଦୁସ୍ତଳ ହେବ । ଶଶରର
ତେଜନ କ୍ରମେ ବଚ୍ଛବଦ ।

ଭଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଇଂସ :—ସହିତ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାକୁ ଦୃକ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହିଁ । ସୁମ୍ଭ,
ଅସୁମ୍ଭ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କୃତି ସମସ୍ତେ ସହିତ ଅବଶ୍ୱାରେ
ସହିତ ସମୟରେ ସେବକ କରି ପାଇଲା, ଅଥବା
କୌଣସି ଉଠିବ କିମ୍ବାମରେ ଅବଦିକ୍ତ ହୋଇ
ଛିବାର କୁଏ କାହିଁ ।

ବିଶେଷଦ୍ୱାରା ସୁଧା କୁମରେ ବିଷ ଜୟ
କର ନାହିଁ । ଅଥାର ଥକୁମର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାପିତା
ଆସଧାର-ବେଳକରେ ବୋଲିଏ ଘଲ ନାହିଁ ।

“ ଲକ୍ଷେକ୍ଟୋ ସାଲଯା ” କୁମୁ ଘେରଇ
ପ୍ରକୃତ ଜୀବଧ ! ହେଦେବୁ ଗୋଟିଏ ବେଗୀ ସ୍ଵକି
ଅଛିଯାଏ ନେଇସବୁ ହୋଇ କାହିଁ ତାହାର ବନ୍ଦୁ
ଦୁଖୀଙ୍କୁ-ଦେବୁ ପ୍ରଶଂସନ୍ତବ୍ୟ-ଦେବୁ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରସ୍ତୁତା
କାରରେ ଝପା ହେଉଥିଲା । ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକାଶିତ
ବିତରିତ ହେବା ପଢ଼େଥିବା କାହାର ପାଇଁବେ

ବନ୍ଦୁ ଶେଷାଦୀସୀ ହେଲିଗ୍ରାମ୍ ପଠାଇ ଜୋଧୁ
ମରାଇଅଛନ୍ତି - ସେମାକବର ଓ ଅହଙ୍କାର କୂର
ଦେଶଦୀସୀ ରେଣ୍ଡିକର ବୁଝାର୍ଟେ-ପୁଣ୍ୟ ତେଳ-
ଗ୍ରାମ୍ ପଠାଇବାର ବ୍ୟସ୍ତ ଲୋଗରାର୍ଥେ-ବନ୍ଦୁ ବ୍ୟୁଧ
କର ଗର୍ଭମେଣ୍ଡିକର ନିହୃମାଳୟୀ ଅମ୍ବାଚି
କର ବଂହିପ୍ରତି ନାମ ଓ ତିବଣା ଚିରପ୍ରାୟୀ କୁଣ୍ଡ
ରେଣ୍ଡିକୁଳ କବ୍ୟାଇଅଛି ଅବଧର ହେଲିଗ୍ରା-
ମର ଟେକଣା କେବଳ “ମେହର—କଲିତାର”
ଲେଖିଲେ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଭାଙ୍ଗା ଅହ ଅଦେଖରେ
ଥିଲାକି ।

ଲାଲେକୁଟୋ ସାହସର :—ଅବସରୀ
ଜାତ୍ରାର ଜେମସ୍, ମେଜର ଏସ୍, ଏ, ଏସ୍, ଉ,
ଲାଲେକୁଟୀଥିଲା, କର୍ତ୍ତୃଯୁକ୍ତ ଅମେରିକା। ଗ୍ରାହକ
ବର୍ଷର ଏକମାତ୍ର ଏଜେକ୍ଷନ୍ ଓ ପ୍ରାଣ୍ସୁଳାକ;
“ଡିଲାଇସ୍, ମେଜର ଏଟ୍ ହୋଙ୍ଗାମ,” ତଳିକତେ
ଶତ ଏତିବ୍ୟାପକେ ଅଧିକପର ଦିନରେ
ଅକ୍ଷୟ ପୁଣ୍ୟରେ ଦେଖ

ଏହିପରି ଅଧିକାରୀ “ଟ୍ରେଡ଼ମାର୍କ” ଦେଉଣି
ଦିଶିରେ ସଲଗୁ ତାହିଁ ଭାବା କୃତିମ ଉତ୍ସବ
ଜାରିବେ; ଏହି ସେହି କୃତିମଭାବରୁ ଧରନ-
ଦେଇ ପ୍ରମାଣ ଦିନ୍ୟାରିଲେ ଯାହାକାବ ଚକ୍ରାବତୀ
ସରସ୍ଵାର ପାଇବେ ।

ଅମେରିକା ପ୍ରଦେଶର ଲୋକରୁ ତଥା କାନ୍ଦା ମହାଦେଶରୁ ତଥା
ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ମେଜର ସମ୍ମାନ, ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ, ଏମ୍, ଡି ମାର୍କ୍‌ହେଲ୍ଫ ଏବଂ ହାର୍ବିଲ୍

“ପରେବେଳେ ସାଲସ”

ଏପରି ସବୁଙ୍କ ମହା ଲେଖକ ଦୂର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ଦେବକରି
ଆମ୍ବନ୍ତ ହେଲା ମାଝ । ଏହାର କଥ ଅପାରି, କି ଯା ଆମର
କଥ, ଏହି ମଳକର ଅଳ୍ପ । ଗୋଟିଏବେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ
ଧରି ଆମ୍ବନ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାମାର୍କ, କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାମାମେ ଚାହିଁ
ବନ୍ଦନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କୋର କରିପାରି କରିପାରି ଏହି ମନୋକିଳ
ମଧ୍ୟ ଦେବକରେ ହୋଇ ।

ଇଲ୍‌ଲେକ୍‌ଟ୍ରୋ ସାଲିପା—**କବିତାକାଳର ଉତ୍ସବ**
ନୀତିଧିନିବ ପ୍ରକରଣରେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ କହିବାକୁ ଶାଖା
ମନ୍ଦିର ଚେତ୍ତରେ ସହାଯ ଅନୁଷ୍ଠାନ କି ସାଥୀ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଏବଂ
ପ୍ରତ୍ୟେକଥର ଜୀବିତ ମେଳିଗାନ୍ତେ ମନ୍ଦିରେ ଦୃଢ଼ ସେନ୍ଦ୍ର
ମନ୍ଦିରକାର୍ତ୍ତରେ କୌଣସି ଦୈତ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଦେଶ
କର । ଏହିତାରେ ଏହାର କୌଣସିର ପ୍ରଥମ ପରିବାର
ଅନ୍ତରୀଳରେ ପଥ୍ୟ ଦେଖିପାଇଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ—ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିଠି ୧୦୪ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଯଥିବା ହୁବୋଖ ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନାଭ ଗୁହା । ବସନ୍ତ
ପ୍ରକାଳ କାନ୍ତାର ପ୍ରକାଳ ଦେଇ ପଢ଼ିଲୁବା । ଏହି କଥାର
ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ସେ କ୍ଷାଣରେ ବନ୍ଦୋବାନ କହିଛନ୍ତି ତାହା ଏ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏହି ଧାରାର ବସନ୍ତ ପଢ଼ିଲୁବା ଅର୍ଥ କିମ୍ବା ?

ପାଦ୍ୟକାର ଧାରାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରିମାଣେ ହୋଇଛି, ତାଙ୍କ
ନୟଳାର ବିଷ୍ଣୁକଥାରେ ଏ ହାତ, ଜାତାର ଅନ୍ତରରେ
ବିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ହେଉ ଆହୁରମତି
ବନ୍ଧୁତ ସଂତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲଭି ଓ ସୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଗୀଢ଼ାର ଉପରେ ହେବା ସିମ୍ବିମେ ଯୁଗପାତ୍ର ଦେଖିବା
ପରିବ ସମ୍ଭାବ ଅନ୍ତରରେ ଲଭା ବନ୍ଧୁତାରେ
ମାହବ ତିର୍ଯ୍ୟକ ଓ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ହେବାରେ ସ୍ଥାନିବି । ମା
ଜୀବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେବା ଜାତାର ସମ୍ଭାବ କଥା ହେବା
କି ଆଜିର ବସନ୍ତର ପରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଧୁତାରେ

ଭିକ୍ଷାରେ ବେ ଅଗ୍ରତ ସମ୍ବନ୍ଧ ମୋତେହ ଦୋଷ ଜ ଯାଇବ
ବେଅପାଇଁ ପାଇଁତା ମେଜ୍‌ଟାବିଲାକେ ବର୍ତ୍ତ ବଦଳିବାରେ
ପ୍ରଥମ ବୋଲ କାନ୍ଦିବ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ କା ବାଜାରମୁଖ ଅବସ୍ଥାରେ
ବର୍ତ୍ତି ଏହି ଦେଖି ଦେବରେ ପ ହାତ କାହିଁକି ଉତ୍ସବୀର
ଦିବର ବାବ, ପରାପାତ, ଶୁଣ୍ଡ ଚୌକଳି ପଢ଼ିବ ଦେବତାଙ୍କ
ଜୀବିତରେ ଅସ୍ତ୍ର ଦମନ ବଠକାର ଦୟାର୍ଥୀ ପଦିରେ
ନିଃର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ସେ ଅଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏ ବଥା ଟେଣ୍ଟ ସମାଜକ
ଏବେ ଅଛ ଦ୍ୱାର ଦେବାବ ଦେବ କାହିଁ । ଅଛ ଏ
ନିଃରଙ୍ଗରେ ପାଇସରେ କ୍ଲେପର ମୁଖ୍ୟମୀ ଫରମାନ
ଦ୍ୱାର କାହିଁ ମେହାର ତାନ୍ତ୍ରିତରେ ଅବଶ୍ୟକରିବ
ପ୍ରଦ୍ୟୁମନ୍ ପାହାବ ଦେଖି କେତେବ ବର୍ଣ୍ଣରେ ସଥୋର
ଦ୍ୱାର ଏହି ଅନ୍ତରାମ ଭାଷ୍ୟକ ସଙ୍ଗକ ବର ହଠାତରତତ୍ତ୍ଵ ଏକ
ସହ ତ କର ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇବ ତକଣ୍ଠ ଅବ୍ୟୋଦ୍ୟ ସଜା
ଦିବେ ତଥା କରିବିରେ ନିଃର ସ୍ଵର ସହ ଦେଇଥିଲା ।

ରକ୍ତ ପିଣ୍ଡର ଦୁଇ, ଶାତରୂପ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ଉପଠାନ୍ମୀଳି,
କମ୍ଲିରା, ଚାମିରା, ଗାଢ଼ିଶ୍ରୀ, ବାହୁ, ଦୂର, ସବୀରାକାଳ,
ପ୍ରମେଷ, ଶାରୁ, ଚୌଖେଳୁ, ଜାର୍ଜ୍ ସାତଳ, ବୃଦ୍ଧବୋଧ,
ପ୍ରମାଣ ଚନ୍ଦିକା, ସୀ ସହିତାଯକୁ ଅଶ୍ଵ, ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦିକା, ମିଶ୍ର
ଦୂରିତା, କୋର୍ବର୍ବର୍ଗ୍ରେଟ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ଉପରେ ଉପରେଥର୍ମାସ୍ତିପାଦ
ପେଟେ ଜଳଇ, ତେବେ ବ୍ୟାନ ଓ ସ୍ଵରତ୍ତ ଫେର ଏହି
ମାଲାଯା ସେବନରେ ତାତୀ ଅନ୍ଦ୍ରୋଧ ହେବିଛୁ ହେବ।
ହରେତେ ଦନ୍ତର ପୁଣ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସବରକରେ ଦେଖି ମନ୍ଦିର
୧ ସ୍ଵର୍ଗକ ସେବନରେ ପଥେଲି ପାଇ ଦେଖି ୩, ୧୦ ପିଣ୍ଡର
ହୁଏ, ୨ ପିଣ୍ଡର ଟ ୧୦୨, କରୁଳିବ ଟ ୨୦୧ ଉପରେଥର୍ମାସ୍ତିପାଦ
ପଠାଇବାର, ତାମାଦ୍ରାଜ ଟ ୧୦୧୦ ପୁଣ୍ୟ ଦେଖିଲେ
୩ ୦୨, ୨ ପିଣ୍ଡର ଟ ୧୦୨୮, ୧ ପିଣ୍ଡର ଟ ୨୮,
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଟ ୧୦୨୮ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଞ୍ଜାବ ସଂପର୍କାଳୀନ ବିଦ୍ୟା
W. MAJOR & Co | କଲାପତ୍ର, ମେଲାର ଏହି କୋଟି
Calcutta | ବିଦ୍ୟାବଳୀ
TELEGRAPHIC ADDRESS.

ଶ୍ରୀକୃତ ପାଦମାର ବିଜୟପଦମ ହୁଏଇବାର ଗେର
ତଳକର୍ମଚିତ୍ରରେ ଖାର୍ଦ୍ଦ ଦୋଷାତ୍ମି, ସଥା;—
ପାଦମାର ପାଦମାର

ଧାରିପୁର ୧୦୯
 ଅଧ୍ୟେମଳ୍କ ୧୨୯
 ପୃଷ୍ଠ ଏବଂ ସ୍ମରଣ ୧୨୯
 ମାତ୍ର ହୋଇଥି ବଜାପକ ଯେତେ ହୁବୁ ହେଲେ
 ତରୁଣ ଅର୍ପି ୧୦୯ ବାବୁ ଜାଗା ହେଉ ଗାହି
 ବୁଦ୍ଧିବ୍ୟାଙ୍ମ ଓ ଚାରୀପଥର ସବାରେ ଆର୍ପା ଦୁଆର
 ଥରଇ ଦେଖା ଓ ତୁଳବ୍ରତ ଯଥାକରେ ହେବ
 ଅଧିକ କର ସବାରେ ସୁତ୍ତବ ବହେବାକର
 ମୋହାରୀ ।

କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନକ ସଙ୍ଗେ ପଠାଇଲା
ଏହି ଦେବୀ ।

ଏହି ଲୁହାରୀପିକା ସତର ଦଶବ ଦରଖାତଚାର ଟି ଟିଂ
ସନ୍ଧାନ ଦୁଇଟିମଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମହିନା ଟି ଟିଂ ଗୁଣ୍ଡା

ଉତ୍କଳଦୀପିକା ।

ଗରୁ ପ୍ରକାଶିତ ସବକାଣ୍ଠା ସାହୁଙ୍କ ଗାଲି-
କାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଭାବରେ ଧେଳେଗ ସେ-
ଗର ଉପଦ୍ୱୟ କିନ୍ତୁ ଉଣ୍ଟାପଢ଼ିଥିଲା । ଡିଲ୍ ସପ୍ରା-
ଦରେ କଟ୍, ୫୫୫ ଏ ଏ ବେଗରେ ମର ପଡ଼-
ଅଛି । ମାତ୍ର କହିଁପଦ୍ମ ସହାଦର ମୂଲ୍ୟ ୧୦,୪୫୯
ଥିଲା । ଅଧିକାଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ୫,୨୦୦ ମୂଲ୍ୟ ଏହା
ଦମେର ପ୍ରଦେଶରେ କହିଁତଳେ ୧,୩୯୯ ମୂଲ୍ୟ
ମଞ୍ଜୁଶ୍ଵରରେ ୨୫୭ ସୁଲ୍ଲ ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ୨୭୭
ପଞ୍ଚାବରେ ବନ୍ଧିଥିଲା । ଅଦ୍ୟାତ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର
ମୂଲ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ଅଟେ ।

ବିଶ୍ୱାସ ବିଶ୍ୱାସ ପାରଷ୍ଠୀ ଦାହା ଶାକ
କୌରୋଜା ବିଲୁଚରେ ଆଉ ଶାବଦର ମଙ୍ଗଳ
ନିମନ୍ତେ ସଫଳ ସେବେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଏ ପରିପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହାରକ ଅଳଗା ନାହିଁ । ତାହାର
ପର ଜୀବେ ବିତରଣ ଦେଖିବେବେଷୀ, ବଜମାରିଛନ୍ତି
ଏହି ଉନ୍ନତି ଦୂର୍ଲଭ ଅମେ । ଏଥୁପୁଣ୍ଡେ ସେ
ଥରେ ପାରଲିମେଖି ସବୁର ସବ୍ୟ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ସମ୍ମୁଖ ସବକାର ସବ୍ୟ ହେବାର
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଏହି କେବେ ଲୋକ
ତାହାର ସହାୟ ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ସେ ସବ୍ୟ
କିମାଳକରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟତା ଲୁହ କଲେ କିନ୍ତୁ
ଆଜନର ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ।

ମାନ୍ୟକର ବଜେଦର ସରଜନ ଛିଡ଼ବର-
କରୁ ଶତାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମୂହିତୁପେ ଆବେଳୀ
ହୋଇ ଲାଗି । ଧାରାଜିଲିଙ୍କୁ କଲିକତାରୁ
ଆସିବାବେଳେ ରେଲଗାଉରୁ ଦିଲଖା ସହିତ
ତାହାଙ୍କୁ ଡେକ୍କାର ତୋଳିରେ ଶୁଅର ବଲିବାର
ପ୍ରାସାଦକୁ ଦେଇ ଥେବୁଥିଲେ । ବଜ ଅନନ୍ଦର
ବିଷୟ ସେ କଲିକତାରେ ତାହାଙ୍କର ଶତାର
ଅନେକ କୁଳ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେ ବିନା ସାହା-
ର୍ୟରେ ଗତ ତା ୨ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଜାହାଜରେ ଚାଲି
ଗାୟ ସେବକାରେ ସମ୍ମତ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଜାହାଜ ବହରେ ସାମର ଫ୍ରୀପ ନିବନ୍ଧରେ ରହି-
ଥାଏ ଏବଂ କନନ୍ଦେଲେ ସମ୍ମଦ୍ରବେ ଦୁଲୁଅଛାନ୍ତି ।
ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଉପକାର ହେବାର ମଧ୍ୟ
ସମ୍ମାନ ଅସୁରାଳୁ । ଦିନର ତାହାଙ୍କୁ ଶିଶୁ
ଆବେଳୀ କରନ୍ତି ।

ନିମ୍ନଶିକ୍ଷାର ବିସ୍ତାର ଅଭିପ୍ରାୟରେ କଣ୍ଠାଯୁ-
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳା ଅଧିକ ପଞ୍ଜୀ ଦାନ ଏବଂ ଉତ୍ସବଙ୍କୋ-
ପରିହର୍ଷନ ବର୍ମଣ୍ୟ ଦୃଢ଼ ବସନ୍ତବାର ଧାରା-
ମାନକୁ ଜଣାଅଛୁ । ଡେକ୍ଲା ନିମନ୍ତେ ଜ ୧୫ ଏ
ଅଧିକା ସବୁ ଉଚ୍ଚବ୍ରେକର ମନ୍ତର ହୋଇଥାଏ ।

ସଥା ଦରକରେ ଜଣାଣ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ଵର
ତେ ସୁଖ ସ୍ମରେୟକ କିଳାରେ ଜଣାଣ । ଏହି
ସବୁ ଲକ୍ଷଣେକୁରମାନେ ନିକଟରେ ନିସ୍ପଲ୍ଲେ
ହେବାର ଥିବାରୁ ଅଳେବଲେବ ଅବେଦନ
କରୁଥିଲୁଛି ଏବଂ ବେର୍ତ୍ତମାନେ ନିସ୍ପଲ୍ଲେ ହେବାର
ସୋଧ ତହିଁର ଚର୍ଚା ଲବିଥିଲୁଛି । ଅମ୍ବେମାନେ
ଦୃଷ୍ଟିଅଛି ସେ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡ ସୁର ସବୁ ଲକ୍ଷ୍ମେ-
କୁର ନିଷେଧ ବିଷୟରେ ଏବଂ ନିସ୍ପଲ୍ଲେମାନଙ୍କା
ପ୍ରକାର କରୁଥିଲୁଛି ଏବଂ ତହିଁରେ ଲେଖାଅଛି
ବ, ବ, ଏ, ପାପ ଏବଂ ତହିଁରେ କଣ୍ଠର୍ଷ
ଶିଖିତକାର୍ଯ୍ୟ ବରଥୁବା ଏହି, ଏ, ପାପ
କରଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ଦେବ ।
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ବ, ବ, ଏ ଏହି, ଏ, ପାପ
କରଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭ୍ୟବ କ ଥିବା ସ୍ଵଲ୍ପ
ଦିନାର ବିଷୟ ଆଉ କ ଅଛି ସେ ତହିଁର ବିଶେଷ
ଚର୍ଚା ଅବଶ୍ୟକ ?

ସମ୍ବଲପୁର ହିରେଣ୍ଟିଶୀରେ ଥାଓ କଳୁଁ କ
ହୁଣ୍ଡି କ ହେବାରୁ ବାମଗ୍ରା ଜନ୍ମର ଗୁଡ଼ିଲ
ବନ୍ଦେତାମାନେ ଏବାବେଳେ ଦୋକାନ ବନ୍ଦ
କରିଦେବାରେ ଲେବଙ୍କର ଶ୍ରୀ କଞ୍ଚ୍ଛ ହୋଇ
ଥିଲା । ମହାରାଜା ପ୍ରଧାନ ଗୁଡ଼ିଲ ବନ୍ଦେତାଙ୍କ
ଉକାଇବାରେ ସେମାନେ ମହାରାଜଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ
ଦିଲା କିନ୍ତୁ କରି କ ପାରିବାର ଉତ୍ତର ଦେଲୋ
ଏଥରୁ ବାରୁ ହୃଦୀକଳତ୍ତ ଦେବ କହିଲେ କ
ସେବେ ଗାହାଙ୍କ ବିନା ଗଢ଼ରେ ଆଜୁ ହେବି
ଗୁଡ଼ିଲ ବିକ୍ଷେପ କରିଯାଇବେ କାହିଁ ଏପର କିମ୍ବା
ଦେବ ଦେବେ ସେ ସବ୍ବା ଗୁଡ଼ିଲ ବିକ୍ଷେପ
କରିବାର ଶ୍ରୀ କେବେ । ମହାରାଜା ଏହି
କିମ୍ବମରେ ସମ୍ମତ ଦେବାରୁ ବାରୁ ମହାରାଜୁ
ଗୁଡ଼ିଲ ବିକ୍ଷେପ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବି ଲେବଙ୍କର
ଅଛି କିନ୍ତୁ କଞ୍ଚ୍ଛ ହେଉ ନାହିଁ । ଏଥରୁ ଗାମ-
ଗ୍ରାର ବୁଝିର ଅବସ୍ଥା ଏ ଦର୍ଶ ମନ୍ଦ ଖୁବାର
ଜଣାଯାଉଥିଲା । ଯାହାହେଉ ଏକହାତିଯା
ବ୍ୟବସାୟ ଅକାଧ କାଣିଲୁ ପ୍ରଗାଳିର ବିବେଧ
ଅଛେ । ସମ୍ବଲପୁର ଅଗର୍ଯ୍ୟ ମହାରାଜା ଏ
ବନୋବସ୍ତୁ କରିବାରୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି
ଏବି କହି ସଙ୍ଗେ ବିକ୍ଷେପ ଦର ମଧ୍ୟ ନିର୍ମୟ
କରିଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ।

ମାତ୍ରକର ବଜୀୟ ଲେଖନସ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ବାହାଦୁର ଘୋଷଣା ପ୍ରଗ୍ରହ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ କ
ବଳିକରାର କଞ୍ଚିମ ସିଂହମାୟୁର, ବିଲାଲ
ରେଜଞ୍ଚର, ଶ୍ଵାମ କଲେବୃଷ ଏବଂ ରେବନ୍ଧ
ବୋରଜଙ୍କର ନିମବର ବାନା ଏବଂ ଅପ୍ରମାଣିତ
ବିରୁଗ୍ରହତା ବଜୀୟ ମଧ୍ୟମେତ୍ରବର ଅଧୀନ
ସମସ୍ତ କଲେବୃଷ ଓ ପ୍ରତିକଳକାରୀ ଅକାଳତମାନ

ପ୍ରବଳ ପ୍ରଥାପ ଭାବର ସମାଚି ଏତୁଆର୍ତ୍ତ ୨ ମ
ଏବଂ ଗଣୀ ଏବେକଜ୍ଞରୁଷ୍ମାଦର ଶୁଭ ବଜ୍ରୀ-
ଛିଷ୍ଟେବ ଦୟବ ପ୍ରତିଧାନକାର୍ତ୍ତ ଭାବରରେ
ଯେଉଁ ବରବାର ହେବାର ପ୍ରିର ଦୋରଅନ୍ତି
ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଅସନ୍ତା ଜାନୁଆସି ମାସ ତା ୨ ରୁ
୩୦ାରୁ ଗା ୮ ରଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ହେବ ।
ଏଥରୁ ପାଠମାନେ ବୁଝିବେ ଯେ ବାଣିଜ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାସ୍ଥୀୟ ସମାଜୀୟ ବାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦାବାର୍ତ୍ତ କଲ୍ପ-
କବା ସହବର ଯେ ସମସ୍ତ ମହିଳାମା ମୁକ୍ତକା
ନ ରହିଲେ କି ତଳେ କେବଳ ବେହି ସମସ୍ତ
ସରକାରୀ କରେଇ ଛାତ୍ର କଲ୍ପକବାର ଅନ୍ୟ
ବଳସ୍ତ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାରୀ ଅଧାରମାନ ଏହି
ମୋଧସଲ ଅର୍ଥାତ୍ କିମ୍ବା ୫ ସବତତକିମ୍ବା ୧-
କିର ସମସ୍ତ କଲେକ୍ଟ୍ସ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାରୀ କରେ-
ରିମାନ ଏହି ସପ୍ରାତ ବନ୍ଦ ହେବ । ବଡ଼ଦିନ ଓ
ଶେଷଦିନ ତୃପଳସରେ ଉଷମ୍ବର ମାସ ତା ୨୪ ରୁ
ଗଠାରୁ ଜାନୁଆସି ମାସ ତା ୯ ରଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରେଇ କଲ ଅଛି । ତହିଁରୁପରେ ଏହି କିମ୍ବା
ସତରଙ୍ଗ ମୋଟରେ ଦି ୧୨ କି କରେଇ ବନ୍ଦ
ହେବ । ଏବେ ଲମ୍ବ ଛାତ୍ର କରେଇଯୁମାନଙ୍କର
ଭୂମିରେ କେବେ ଘଟି କି ଥିଲା ।

କମେରବାସୀ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ଜୋରଖେଦଳ ସେ-
ବବିଧିପୂର୍ବାବାଲି ଶାତି, ନିମନ୍ତେ ଆର ଏବଂ
ମାତ୍ର ମହିଷ ମାରିବା ନିଷେଧ କରିବା କାରଣ
ମହାମାଳିଙ୍କ ବକ୍ଷିରଜେତରଙ୍କ ସମୀପକୁ ଏହି
ଆବେଦନ ପତ୍ର ପଠାଇଥିଲୁଛି । ସେ ଦେଖାଇ-
ଅଛିନ୍ତି କି ଘରତବାସୀ ରଂଘଜ ବୈକ, ଏବଂ
କରିବେପୀଯ ଓ ମୁଷଳମାନ ବୈକକର ଆହୁ
ନିମନ୍ତେ ଶତକରୀ ୧୦ ମାତ୍ର ଏବଂ ଶତକରୀ ୧୦
ମାତ୍ର ମହିଷ ପ୍ରତିବର୍ଷ ହତ୍ୟା ହୁଅଇ । କୃଷ୍ଣ
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ଦର୍ଶନା, ଯୋଗ ନମିର
ଅକ୍ଷତ ଏବଂ ଠାବେଁ ମାଟିର ଅବସ୍ଥା ଏପରି
ସେ ଅନୁଭବ ପାର୍ଵତୀଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂଞ୍ଚିକଳ
ଯୋଗେ ଜୀମି ଆବାଦ କରିବାର ଚୌରାଣୀ ସମ୍ବ୍ରଦ
କଳା କାହିଁ । ଅବେବ ସେ ଉପାୟରେ ହଜୁ-
ଅବଳକ ଓ ମହିଷ ଶପ୍ତା ହେବ ତାହା କରିବା
ଏକାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ । ମାହିଗୋରୁ ମହିଷ ହତ୍ୟା
ଆଇବାର ଏବାବେଳେ ନିଷେଧ ହେଲେ
ନାସର ଅଭାବ ନ ହୋଇ କରୁଣ ଥିବା ହେବ
କାରଣ ମାତ୍ର ମହିଷ ଓ ମାତ୍ର ରକ୍ଷା ପାଇଲେ
ମୟରେ ଉଦୟ ମାତ୍ର ଓ ଅଣ୍ଟିର ଗୋମହିଷର
କାଳ କରିବ । ଦୁଃଖିଦିବକାର ସମୟରେ କବଶୀ-
ମେଣ୍ଟ ଏହି ବିଷୟରେ ଅଭାବ କରିବାର
ବାଧା ହେଲେ ଅଛିନ୍ତି ସୁଜର ବିଷୟ ହେବ ।
ମୂଳକଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଆବେଦନକାରୀ-

କର ପ୍ରାର୍ଥନା ହିତଦର ଏହି ସୁନ୍ଦରିଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟେ
ଏହି ଏକାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଏହା ସମସ୍ତ ଭାବର-
ବାସିଙ୍କ ମନକୁ ଦେଲାନିବ । ଅମେଁମାତେ ଶୁଣି-
ଥିଛି ଯେ ବିଜ୍ଞାନରେ ସୁଦ୍ଧା ମାଂସକିମନ୍ତେ ମାର୍ଗ
ଗୋଟୁ ଦବ୍ୟା ବରକାର ଦିଯାଇଥାହିଁ । ତାହା
ହେଲେ ଭାବରରେ ଚାହିଁର ବିପରୀତ ଦେବା
ନିଜାନ୍ତ ଅକ୍ଷୟ ବାଲର ବିଳବ ଅନେକ
ଭାବରେ ମାର୍ଗର ପ୍ରୟୋଜନକ ଅନେକ ପରିମା-
ଣରେ ଅଧିକ ।

ଭାବ ସମ୍ପର୍କର ଶ୍ରାନ୍ତ ଅଛିଷେକ
ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଗତ ତା ୧୦ ରଙ୍ଗ ସୋମବାର
ଦିବସ କୁଳକ କମିଶ୍ଵର କଟକର ଚନ୍ଦରେ
୧୦ ସାଧାରଣ ସମ୍ବର ଏକ ଅନ୍ଧବେଶନ
ହୋଇଥିଲା ।

ପଶୁରେ କଟନ୍ତର କଲେକ୍ଟର ପିତର
ସାହେବ, ବିପ୍ରାଜ ତନ୍ଦୁଗୋର୍ତ୍ତ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନଧେଣ୍ଡୀ^୦
ରଙ୍ଗନୀଷ୍ଠର ହାର୍ଦୀ ସାହେବ ଏହି ଜନଜଗନ୍ମା
ରହସ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରକୁ କେ, ତି, ସ୍ଵପ୍ନ
ଚନ୍ଦିଶକ୍ତି, ଆସ୍ତ୍ରକୁ ବି, ସି, ମିଥ କିମ୍ବା କଳ୍ପ
ଓ ପ୍ରାୟ କ ୨୫ ଶ ଦେଖାୟ ଉତ୍ସନ୍ନେତା
ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ସଙ୍ଗରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟମାଳକ ହୋଇଥିଲା।

୧। ତେଯାରମାଳ ଶ୍ରୀକୃତ୍ତ କେ, କି, ଗ୍ରୁ
ସାହେବ କମିଶର ସାଧାରଣ ଅଧିକ ଗୁହା-
ପୂର୍ବକ ସଜ୍ଜା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିହାଳ ଦେଇ
ଓଡ଼ିଶା ବିଭାଗ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଧାଖାରଣ
ଦରବାର ଦେନା ବିଷୟରେ ଏବଂମେଲେଇବର
ସମ୍ମତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜଣାଇ ଦେବେ ।

୨। ଗୋଟିଏ ପାର୍ଯ୍ୟକାଳୀ ସମେତ କଠିତ
ହେଲୁ ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦ୍ୱା ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରେ ରହିଛି
କଥା ଉପରେ ହେଲେ । ସଥା—

କଟକର କଲେହିତର	ଶୟ ପାହେବ ଦେବମାଧିକରି
କାଳେଖର କଲେହିତର	କାରୁ ନମେନ ଶାଥ ମିଳି
ଶୁଭର କଲେହିତର	କାରୁ ଦ, ସ, ପ୍ରତି
ଅଗୁଳର ଛେତ୍ର କମିଶର	ମୌଳିଙ୍ଗ ଅବୁଦ୍ସ ସମତ
କାରୁ କଷ୍ଟପମ ପର	ମି ଅହମତ ଶନ୍ତ
କାରୁ କାନାଳାଳ କୋଣ	ମି ଏଇକ ଗାନ୍ଧେ
ବାରୁ ନମାଜରେମ ମିଳି	ବମାତ୍ରିଜ୍ ଅବିସତ, ବିଚକ
ଶାରୁ ଗୋପନିକର ଶୟ	କର୍ତ୍ତର କପ୍ତାନ
ମନ୍ତ୍ର ଏନ୍ତ, ଏହ, ଦାର	କାରୁ ରାଧାପାତ୍ର ଉପର
ବାରୁ ଗୋପନିକର ଶୋଧୁମ	ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅହମତ ମନ୍ତ୍ର
କାରୁ ମାୟାଧର ଦାସ	ଦେବିରେଣ୍ଟ, ଲ, ହାରଏଣ୍ଟ
ଶୟ କୋମେହର ତତ	ମିଳିର କ, କି, କର
ତତ କାହାଦୁର	ମିଳିର କେ, ଏହ ଶରତ
ଶୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ କୋଣ	ମୌଳିଙ୍ଗ ଅବୁଦ୍ସ କାର

ବାହାଦୁର ସ୍ଵର୍ଗତ ମନେନ ହେ
କାନ୍ତି ସୁନୀତରଙ୍ଗ ନାମକ ବାହ ମାତ୍ରର ମହିତ
କାନ୍ତି ଶାରୋପାଳ ବିଜୟର୍ଣ୍ଣ ପୋକୁଶପିଷର ସ୍ଵପନ୍ଧେ
ଶୈଖ ଉଚ୍ଛବି

ବାରୁ ଅନିଲମୋହନ ମନ୍ଦୀର	
ମନ୍ତ୍ର, ଏକ, ଏ, ଝାର୍କ	ଫେଲଗ୍ରାଂର ଅଶ୍ରୁକାଳ ସତ୍ୟ
ବାରୁ ଅନନ୍ଦପାଲ କୋଷ	ବାରୁ ବ୍ୟାପକେ
ବାରୁ ବାଲକୃଷ୍ଣ ଅଧା	ବି, ଏହି, ବେଲାର୍ଜେନ୍ଡର
ବାରୁ ବାଲୁ ଖମଳକ	ଟ୍ରେଟିକ୍ ଇନିଲିୟର
ବାରୁ ଖୋସାଇ ମୁଦ	ବାରୁ ହେମେକ୍ ମାଥ ବସୁ
ବାରୁ ଘୟର ଲଳ ପରଞ୍ଚାର	
ଏହୁ, ଏହି, ପିପର, ପ୍ରୀମୀଆର ବନ୍ଦରର କଲେବ୍ରିଲ	
	ମୋରମାଳ

ମୁଦ୍ରାକ୍ଷେତ୍ର

କାନ୍ତ କାନ୍ତକାନ୍ତାମ ଦୋଷ ବାହୁ ଶ୍ରାଵୋଯାଳ ଉପରେ
ବାହୁ ସମିଲିମୋହନ ଦୀପ ମିଶିର ଅଧିକ ମନ୍ଦ

ଶୁଣୁ ସଦକାରୀ' ସନ୍ଧାଦକ
ବାବୁ ଜୟବାଲ ଦାସ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଚେତ୍ର, ଏତୁ, ପାଇବ

ଲେଖକ

କୁମ୍ବ ହୃଦୟର ବୋପ ଗାହାନ୍ତର
ଲ । କାର୍ଯ୍ୟବାଧ ସମିତି ଅରଚର ଗୋଟିଏ
ଆନ୍ତମାନିକ ତାଳିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଓ ଚାରି
ପରିଷର ଯୁଗାଧ ଅବଳମ୍ବନ କରିବେ ।

୪। କିମ୍ବାପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ
କାଳ ସିଦ୍ଧିକୁ ଅଧିକାର ଦିଆ ଗଲା ଯେ ଉପରିବା
ଅମନ୍ତରୀୟ ରହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦ ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା
ଦମ୍ଭିମାନ ଗତି ପାରିବେ ଏବଂ ବାହାର
ଲୋକଙ୍କ ଉହିରେ ଦରକ କର ପାରିବେ

* । ଦରବାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମସ୍ତ ଶେଷା ପ୍ରକା
ସ୍ଥାର ଦେବା ଦୁଷ୍ଟରେ କଟକିଲା ସଙ୍ଗେ
ଆନ୍ଦାଳ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର ଲୋକଙ୍କ ସାଧାରଣ କମିଟିରେ
ଭରିଛି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଦେବାରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ରହୁ କହିମାନଙ୍କ ନାମ ସାଧାରଣ କମିଟିରେ
ସବୁଶେଷିରେ ଯୋଗହେଲା । ସଥା—

ପରୀ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହେଉଥାଏଇ ମହିନେ ବିରଳାକାର
ବାହୁ ସଖାରରଣ ଘାସ ହମାରୁଙ୍କ ଦାମ
ବାହୁ ସନ୍ଧାନାସ୍ତର ଦାମ ବାହୁ ହସନ ହୁଲୁ ଗୋଟିଏ
କାହାର ଅବଦୂଷ ବୋଲନ ଲାଗୁ ବାହୁ ଉଚ୍ଚାରିତିର

କାରୁ ପତ୍ରକାଳୀ ଦାର
 ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ କୃତିକାଳୀ ଦାର
 କାରୁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ଗାତି କାରୁ ଉତ୍ତରମୁଖ ପାଇନ୍ଦୁକ
 କାରୁ ବିଷକାଳ କଳୁ ଦାର
 ମହୁ ଲାଲକଳ କଳାନ୍ତିକାଳୀ ଦାର
 ମହୁ ସମ ରାମାନୁଜକାଳୀ ଦାର ? ପିପୁଲକାଳୀ
 ୬ ୧୫୧୦ ୧୫୧୧ ୬

ଓ ହନ୍ଦ୍ୟାକ୍ୟ ସ୍ଥାହାଳ୍ମ ସୁର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦାଳେଶ୍ୱର
ବଲେକୃତମାତେ ନିର୍ବାଚନ କରିବେ ସେମାତେ
ଓ ଦେନାଙ୍କର ସହାୟଜୀ ଓ ଅଛ୍ୟ ଗଡ଼
ଜାତ ସହାୟମାତେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମାଧ୍ୟେଇର
ମାତେ ଏହି ସର୍ବାଳ୍ପ ସହ୍ୟ ହେବେ ।

ଲଭମେହକ-କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପଠନ ଅର୍ଥାତ୍
ଭବତର କାମଶ୍ରାପରେ ଗେବକୁ କଳ ଯୋଗ
କବାର ଜ୍ଞାପ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସିଦ୍ଧି ନମ

ସେମବାର ସନ୍ଧା ସମୟରେ ଏ କଲରରେ
ଶ୍ରୀ ରେଳଗାଡ଼ିରେ ପ୍ରବେଶ ଦୋର ସମ୍ମିଳିତ
ସହଯାତ୍ରକ ମଧ୍ୟରୁ ଦେଖି ତାକ ବଜାଲାରେ
ଏବଂ ଦେଖି କିନ କିନ ସାହେବ ବଜାଲା
ପରେ ବଦା କରିଥିଲେ । ମଙ୍ଗଳବାର ଏବଂ
ଶୁଧବାର ଏହି ଦୂରଦିନର ପ୍ରଥମ ଦିନ ବାରେ-
ଶରର ଗଜା ଦୈକୁଣ୍ଡକାଥ ଦେ ବାଦାଦୂର ଓ
ଏ ଦିନର ବାହୁ ବୌଦ୍ଧବିକାର ଘର, ତେଷଟି
ଦିନରେ ବାହୁ ଜାମିନମୋଦିତ ଦାସ ଏବଂ
ଏ କିମର କମେଚି ସାହେବଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିଥିଲେ । ପଞ୍ଚମୁଣ୍ଡର କାଏବ ବାହୁ
ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରାଜାଥ ମନ୍ଦେର୍ଯ୍ୟା ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ
ମାତ୍ର ବେ କଣେବ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବୁ ଉପରୁତ
ହୋଇ ତ ପାରିଗାରୁ ବାହୁ ଜମିନମୋଦିତ
ଦାସ ଠଠା ଦିନେ ପାରିବକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଯୁ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଧବାର ଅସକ୍ତି ପ୍ରତି
ସାହେବ କରିଶିକର, ଉଜ୍ଜଳିସବାହେବ ଶୁଦ୍ଧିକାର
ସପ୍ରଦେଣ୍ଟିଂ ଲଙ୍ଘନଦ୍ୱାରା, ଶୁଦ୍ଧିବାହେବ ଅନ୍ତରୁଲାଭ
ତେଷଟା ପରିଶକର ଏବଂ ବାରଲେଖାହେବ
ଓ ଅରଚଟନବେବ ବାରହମାଞ୍ଚଲକର
ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ । ସମ୍ମିଳିତ ସହ୍ୟ କି କି ଏ
ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏହଜଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାଗା ଗଜା
ରତନମୁଢିଯାର ଦେଖିଯୁ ଲୋକ ଅଣନ୍ତି ।
ଜଳ ଶୁଦ୍ଧିବାର ସହ୍ୟମାକେ ରବିକଳେଅଜ ହେଉଥି
ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧି ସହ୍ୟମାକେ ହେଠାରୁ ଏବଂ ଦେଖିଯୁ
ପରି ପୁଣ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣକ କର କେଉଁଠି ଆସ ଜଳ କାଲ
ସମସ୍ତେ ଏ କରିବାକୁ କଳାଇପକ୍ଷ ଜାବ ରେଖି
ପାଇଁବେ ପ୍ରତ୍ୟାମ କଲେ । ସାକ୍ଷୀମାନେ କିଏ କି
ବହୁଲେ ଅମ୍ବେନ୍ଟ ଜାଣିବାର ପୁରୁଷ ପାଇ
ଗାନ୍ତି । ଶୁଦ୍ଧି ପାଠକମାକଳୁ ସେ କିଷ୍ଟପୂରେ
ଚାପୁ କରିବାକୁ ଅଶ୍ରୁ । ଭବତା କରୁ କରିବା
କରାର ଦେଇବ କାମକାମାଦିପରେ କହିଲୁ
ସମ୍ମାନ କିବଜଳ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଏବଂ ଦେଇ-
କେଲେ ସମୟକୁ ଜଣାଇବାକି ରେଖା କରିବି

ପ୍ରକାଶକାଳୀଙ୍କ ମୋଡ଼ଲ୍ସ୍

ପୁରୁଷଙ୍କାଳ ସ୍ତର ଅଭ୍ୟାଗ୍ନିର ହେବା ଧନ-
ଦିନରେ ସୁଲାବ ଏବଂ ବାହୁ ସୁତର୍ଣ୍ଣନ ହାବ
ସବୁତିଯୋଗୀ କିମ୍ବରଙ୍କ ନାମରେ ହେଉ
ଘୋରବାସ ମୋହଦମା ଏଠା ଜିଯୋଟି
ମେଲେଶ୍ଵର ମୌଳିକ ଅବଦୁଲ ଖଲନ ଧାତେ-
ବଙ୍କ ବିଷରରେ ବିନ୍ଦୁରତ ହେଉଥିବ ଥେ
ମୋହଦମାରେ ସାମ୍ବଦ୍ଧ ଦେବା ବାରଣ ଠାକୁର
ବଙ୍କ ଜତ ମଜଳକାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବିବେଳାତି

ଅସିଥିଲେ । ସେହଳ ଠାକୁର ଗଜାଙ୍କ ଯୋବାନ
ବନୀ ହେବା କଷୟ ପୂରୁ ଅବଶର ଥାଏ
ଅବେଳ ଲୋକେ ଦେଖିବା କାରଣ ଉଚେତାରେ
ବୁଝୁ ହୋଇଥିଲେ । ଗଜାଙ୍କ ପ୍ରସର କଲିବାର
ସୁଧିମାତ୍ର ପି, ଏଲ, ଘୟ. ସାହେବ ବାରିଜୁଣ୍ଣ
ଏଠାକୁ ଅସିଥିବାରୁ ଗାହା ମଧ୍ୟ ହେଲିବ
କାରଣ ଲୋକେ ଆକୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲେ । ପଳତ
କୁନ୍ଦା ଏତେ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲ ଯେ ମିସଲ
ଏବଂ ମିସଲର ବାବ ଗତି ଶ୍ଵାକାରବରୁ ବିଶେଷ
ଲୋକ ବାହାରରେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ ।
ଦିଗେଟ ମହୋଦୟ ସେଇଁ ମିସଲରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଛି ବାହା ଶ୍ଵଦ୍ ଥିବା ଏବଂ ଲୋକ ମହିଳା
ଅଧିକ ହେବାର ଅନୁମାନ କରି ଅମୂଳନକରି
ମାଲିଶ୍ରେଷ୍ଟ ସାହେବ ତାଙ୍କର ଇକଳିଷ୍ଟରେ
ମୋଦିମା, ହେବା କାରଣ ଅବେଶ କରି
ଥିଲେ । ତଦନ୍ୟାଯୀ ସେ ମିସଲରୁ ବାହମ ଯିବା
ସମୟରେ ଦ୍ୱୋତ ପରି ଗୁରୁଥିତରୁ ଲୋକେ
ବୋହି ଅସିଲେ ଏବଂ ଠାକୁରଗଜାଙ୍କୁ ମିସଲରୁ
ଜିଜ୍ଞାସା କରିଯିବାକୁ ବିଶେଷ କିମ୍ବୁ
ହୋଇଥିଲା । ଠାକୁରଗଜା ପୃଷ୍ଠକ ସାତ-
ଅନୁମାନେ ବାଗର ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ରୌପ୍ୟ
ବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଷ୍ଟ ପରିତ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ
ଥିଲା । ହାତରେ ସ୍ତରାର ବିଲା ଏବଂ ବାକୁ
ବାନରେ ଫୁମୁକା ଏବଂ କେହିରେ ହାତ ଏବଂ
ଗୁପ୍ତର ଶୋଭା ପାଉଥିଲା ଏବଂ ସେ ସବୁ
ଆଲକାରମାକ ମଣିହାର ଗତିର ହୋଇଥିବାରୁ
ହୁବମକ ଦିଗୁଥିଲା । ହାତରେ ଦୃଢ଼ତ ମଣିମୟ
ସବୁର ମୁଦ୍ରମାନ ଅଙ୍ଗୁଳ ଶୋଭା କରି
ବିହିଥିଲା । ଗଜା ମିସଲରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ
ଗୌଣ ହିଅୟାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଗୌଣରେ
ବର୍ଷ ସାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତେବେବେଳେ
ଲୋକଙ୍କର ଗୋଲମାଳ ଏତେ ଅଧିକ ହୋଇ
ଥିଲା ସେ ତାହା ନିବାରଣ କରି ସାଙ୍ଗ୍ୟ ଅରମ୍ଭ
କରିବାକୁ ଅଧିକାରୀ କାଳ ଲାଗିଥିଲା । ଗଜା
ମହୋଦୟ ପୁର ଏବଂ ଦମ୍ଭବରେ ଯୋବାଳ
ବନୀ ହେବାରୁ ତାଙ୍କର କଥାମାତ୍ର ସମସ୍ତକର
ହୃଦୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ସେ କହିଲେ ସେ
ବାହୁଡ଼ାଦଶମୀ ଦଳ ସହାଯେ ସେ ଜୀତ
ପ୍ରାତିକୁଳ୍ଯ ସାର ଭଣୀହଂପୁରରେ ବଡ଼ଶଶୀକ
ଦିବିରେ ବସିଥିବା ସମୟରେ ସମ୍ମାଦ ପାଇଲେ
ସେ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଭାରତ ବାହାରିଥିଲା
ଏବଂ ସେ ଶାନ୍ତି ବାଦାରକୁ ବିଜେକରିବେ । ଏ
ମୁହଁ ପାଇ ସେ ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ବାହାରକା
ମୟରେ ଦୂର ଭଜାର ଶବ୍ଦ ପାଇଲେ ଏବଂ
କୁନ୍ତର ଯାଇ ପିଣ୍ଡା ଭାବରେ କୁନ୍ତାହୋଇ
ଦଶିବା ସମୟରେ ଧରିଥ ସେହି ଅଗଣାର
କାରି ପରିଗଲେ । ନନ୍ଦପଟ୍ଟର ଗାସ୍ତୁଣ

ବାହୁ ଅବେଶ ଦେବାରୁ ତୁଳଜା କଳିଷ୍ଠମନ
ଯାଏ ତାଙ୍କର ବାହା ଧରିଲେ ଏବଂ ନାରୀଗୁଣ
ପାରୁ ତାଙ୍କୁ ମେଜେଞ୍ଚୁର ସାହେବଙ୍କ କାମରେ
ତାର ବାର୍ତ୍ତା ପଠିଲ ତାଙ୍କୁ ଅପମାନ କରି
ସରେ ବସିରହିଥୁବାର କହି ‘ତେମେ’ ‘ସୁଆର୍’
ଉଚାରଣ ପୂର୍ବକ ଗାଳିଦେଲେ । ଗଜାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ସମ୍ମର୍ଶୀରୁପେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଅମ୍ବମାରଙ୍କର
ଶ୍ଵାର ନାହିଁ ଏବଂ ପାଠରେ ସର୍ବନା ବିଷୟ
ଅମୂଳ ଜାଣିଥିବାରୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବା
ଅବାଶ୍ୟକ । ସ୍ଵଲ୍ପରେ ସଜା ମହୋଦୟ ସମସ୍ତ
ଘରଜା ଦମ୍ପତ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏବଂ
ସେ ମିଥିଲରେ ବଥା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ
ବୋଲି ଯେଉଁମାକେ ଭବିଷ୍ୟଲେ ସେମାକେ
ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ । ତହିଁ ଅରଦିନ ଦୂରବାର
ମୁଦେଇର ବାରିଶୁରକିର ବକ୍ରତା ଉତ୍ତରାତ୍ମି
ମୁଦେଇର କେବଳ ଦେଲା । ଗୁରୁବାର ଆସମିଛି
ପର୍ବତୀ ସରତାର ଉକ୍ତାଳ ବୟ ଦରକଥର ବୋଲ
ବାହାରୁରକର ବକ୍ରତା ଦେଲା ଉତ୍ତରାତ୍ମି ଆସନ୍-
ମାରଙ୍କର ଜୀବାକ ନିଃସାମନ୍ୟ । ପ୍ରଥମ ଆସାମୀ
ଦିନଶ୍ରେଷ୍ଠର ଗାହ ପାରୀଗୁ ଦାସ ବାନୁନ୍ତି
ଜୀବାକ ଦେଲେ କି ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ତାଙ୍କୁ
ଶ୍ରୀରାଧା ଜାରି କରିବା କିମନ୍ତେ ମୌଖିକ ଓ
କର୍ମିତ ଆବେଶ ଦେଇଥିବାରୁ ତ୍ରିଥରଣ ଜାରି
ପରିଷ୍କରିନ୍ତି, ସେ ପ୍ରଥମେ ଗଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ
ପାଦ ପଠାଇଲେ ମାତ୍ର ଗଜାଙ୍କର ଅସାର
ବିଳମ୍ବ ହେବାରୁ ହାର ଭାଙ୍ଗି ଘରେ
ଦେଶ କରିବାରୁ ଦାଖ ହେଲେ ରତ୍ୟାଦି ।
ଏବଂ ପ୍ରଥାର ଆସାମୀ ସବ ତୋଟ କଲେହିଁଚର
ଗାହ ଶୁଦ୍ଧତ ଦାସ ଜୀବାକ ଦେଲେ କି ସେ
ଜୀବା ଉତ୍ସଲ କରିବାରୁ ବଜାଣାରୁ ଯାଇଲେ । ଗଜା ଜକାଇବାରୁ ପୋଲିହର ପରେ
ଚରକୁ ଗଲେ । ସେ ଗଜାଙ୍କୁ ଧରିଅଣିବା
ଦ୍ୟାଦ ଦକ୍ଷ ଦେଖି କାହାନ୍ତି । ଗଜାଙ୍କ ସହିତ
କର ପରିଚୟ କି ଥିଲ ରତ୍ୟାଦି । ଗତ ଦାଳ
ପରିଷ୍କର କି ୨ ଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହଦମା ପଡ଼ି
ଥିଲା ।

ସାହୁବ୍ରିକ ସମାଦ ।

କଲିକା-ଗେଟ୍ ।

ବାଲେଖର ସହିତେବୁଟ କଳେକ୍ଟର ବୀର ଅମ୍ବନ
ଶେଖର ମିଶ୍ରଙ୍କ ଟମ ପ୍ରେଡ଼ର ତେ ମାଲିଖେଟଙ୍କ ତେ
କଳେକ୍ଟର ପଦରେ ନିଷ୍ଠା ହେଲେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ପୋନ୍ଦେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମୌରକୀ ଜନାବ

ହୋସନ ଶ୍ରୀ ବାହାଦୁର ମାଲଦାୟିଶାହାନ୍ତର ହେଲେ
ଯେ କଲେକ୍ଟର ବାର୍ତ୍ତା କରିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଲା ।

ଯାଇପୁର ସାଥୀଙ୍କ କେହିର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅବେଳାରେ
ମାନ୍ଦ୍ରୋଧମାନେ ପୌଜିତାର ମୋକଳମାରେ ଝଂଗଳ
କଥରେ ସାଥୀ ଲେଖିବାର ସମ୍ଭାବ ପ୍ରାୟ ହେଲେ ।

ବାୟ ଜଗମୋହନ ତେଣ୍ଟାର ଏ ବାବୁ କୃତିନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦ
ରେଃ କଲେଖିସଠ ସ୍ମୂର ସହବାପ୍ନୀ ଶିଷ୍ଟକ ମାରୁ
ମହେନ୍ଦ୍ରନାଥ ପରି ନ, ଏ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ସ୍ମୂର୍ତ୍ତ ବଦଳ
ହେଲେ ଏ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ସ୍ମୂର ଶିଷ୍ଟକ ବାବୁ ମଧୁ
ସୁନ୍ଦର ଦାସ ଦ, ଏ ରେଃ କଲେଖିସଠ ସ୍ମୂର୍ତ୍ତ ବଦଳ ହେଲେ

ଏ ନିଗରର ସ୍ଥାପନ ପୁରୁଷର ତିଳ ଅଛି

ତେଣା କମିଶନର୍ପ' ପରିଚାଳ ଅଣିଖାସ କାନ୍ଦ
ଆଗୋପାଳ ବ୍ୟାପର୍କ ଗର୍ଜ କାନ୍ଦ ଖେଳଧାର୍ଯ୍ୟ ଯାଇ-
ଅଛି ବିକାଶ କରେ ପେଟ ଅଣିରେ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ହିନ୍ଦୁନାର ସାହେବ ଅଥା ଗୋରଧାକୁ ପିଲେ ଏ
ସେଠୀ ବୁଝାଯାଇ ତିନ୍ମ ସରେ ନୟାବତ୍ତାରୀଙ୍କୁ ଦେଇବେ । ଆପଣଙ୍କ,
ତା ଏକ ରିକରେ ଏ ନଗରୁ ହେଲେ ଅନିବାରୀ ମୁଖ୍ୟାବୀ ।
ପ୍ରକଳ୍ପିତ

ଏ ସ୍ବାହରେ ଅକାଶ ପରିଷାର ସୁଖ ଏହି ଶୀଘ୍ର କଲୁ
କ୍ଷମ ବନ୍ଧୁ ଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଗତ ପୁରୁଷାଠୀରୁ ମେଘ
ଦ୍ୱାରାକାରୁ ଶୀଘ୍ର ଭଣା ପଡ଼ିଥିଲା ।

କଳିବୁମାର ତା । ଦଶେ ବଲିବଢାଇ ପିଲିଲିଘାଟେକ
ବାରିଷ୍ଟରଙ୍ଗ ଧୋବା ବାକ ଶୋଇବା ସରକୁମଳଙ୍କ କୁରା
ପାଇ ବାହାର ବର ଅନିବାର୍ଯ୍ୟାଥୀରୁ । ସେଠାରେ ଗୋ-
ଟିଏ କନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବାରଦ ତୁମ୍ଭ ହୋଇବନା ପାଇଥିଲୁ ।
ଧୋବା ଦୋଧର୍ଷେ କୌଣସିଲ ତମେ ହେଉ ବନ୍ଦୁକୁ ଧରିବା
ସମୟରେ ବନ୍ଦୁକ ଫରି ହୋଇ ଧୋବାର ଅନ୍ତରେ ଗୋଟି
ଦସିଲ ଏକ ମେ କିତିକଣାହୁ ପଥର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।

ବଗ୍ରମୀରେ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଛକ୍ତି ହୃଦୟ ହେବାର
ବନେହଁ ହୋଇଥିଲା ।

ଅରବଦୟୁମାନିଙ୍କ ଦମନ କବ ନ ପାଇବା ହେବ ନାହାନ୍ତି
ଯୁକ୍ତ ଜାହାନମାନ ଲେଖିଥିବାଗରଙ୍ଗ ମିଳିବାଗୁଡ଼ ଦେଇ
ଯାଏ ତୋଷ ଦାରୁଷରେ ।

ଦିଲ୍ଲା ପାଇରେ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇବାର ମେହୋରୋହରେ
ଯେହିଁ ପ୍ରକିଧି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିଥିଲୁଛି ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହେଉଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମନ୍ଦିର । ସେ କର୍ମମାଳ ହାତରେବେ
ପାଇରେ ପଢ଼ିଥିଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରୁ ଉଠାଇଗୁରୁ ବାର୍ତ୍ତା
ପଠାଇବାର ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଲୁଣ୍ଟି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ କଣତମାସ ପା ୧୦ ରାତ ଦିନ ବିଜ୍ଞାନି
ଲିଙ୍ଗମୋଳ ମହା ସମ୍ବରେ ଅଗର ହୋଇଥିଲା । ବୁଦ୍ଧ
ଯଥୋତ୍ତରାତି

ଅର୍ଥେକୁ ହସନେ ଅମାମୀ କାନ୍ଦୁଳୀ ମଧ୍ୟରେ
ମୋବ ପ୍ରମୋଦ କରିଗାର୍ଥ ରଖିବାରେ । ୧୯୦୦ ମୁହଁ
ବା ପରିମିତ । ୧

ଅସମିତାରେ ଜାତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତରେ ସାହେବ ଶିକ୍ଷା
ଦିବା ଏମୟବେ ଗୋଧୁଳ ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦେଶୀୟ
ଲକ୍ଷ୍ମି ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ଦେଶୀୟ ପକ୍ଷର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କୁ ମହାଦୟ ଧରି ହେଉଥିବାନ ଜାଗିରେ ଅଛି ।

ଟାଙ୍କସ୍ତବାଳ ଘଜିଲା ଅଟର୍ଟ ତନରଲ ସବ ହୁଣ୍ଡେ
ମନ ସାହେବ ଦସିଥା ଅପ୍ରି କାର ପ୍ରକଳିଷ ହୁଏ ଦିଲ୍ଲି
କାରକୁ ଅଧିକାର ସମ୍ଭାବ ନିଲିଲା ।

ନିର୍ମାଣରେ କାରତ କାରଣରେ ନିଆଲି
ଟାଏ ଯୋଗ ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିବାକୁ
୧୨ ମହ ଜ ୧୦ ଏ ଅନ୍ତର ଘୋରଥାରେ ।

କୋହାଟିଆରେ କଣେ ଶିଖ ବିଦ୍ୟାସ୍ଥ ଛକ୍ରବତ୍ତମାନଙ୍କ
ଟ ତାଙ୍କ ମୟରୁ ଜନ୍ମିବୁ ଧର୍ମପୂର୍ବାର ସମ୍ବାଦ ମିଳିଲା
ବତ୍ତମାନେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦେଖି ତାହା ପଢି ଗୋଲି
ଲେ । ଗୋଲିଟି କାନ୍ଦରେ ବାହିଲା ଏବଂ ତଥାଏତୁ
କର୍ତ୍ତାବ୍ୟାବ ଅପାତ କଲେ ମୟ ସେ ହଙ୍ଗ ନ ଯାଏ

ପାଇଁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣନ୍ତିଥିବାକୁ ସମ୍ମନ ହେବ ।—ଏହାଦେବ-
ସାକସ ଷକ୍ତାର୍ଥ ।

ବୁଦ୍ଧର ପେଣ୍ଟମାନେ ନମିତ ହୋଇ ବନ୍ଦରୁ ଅକ୍ଷେତ୍ର ଉପରସେ ପାଥୀଲେ ପେମାକର ପାଦାୟାତ୍ରା
ନାଚୀ ହତା ଅକଟେ ସମ୍ପ୍ର ଗେର୍ ଦିଲ୍ଲି ସରବାରୁ ଦୟା
ଦ୍ଵାର ଅଠେଣ ହୋଇଛି ।

ପୁଣ୍ୟ-ସମାବ ।

ଏ ଦ୍ୱାରା କେବେଳ ଗୋଟା ଦିଲ୍ଲୀ ସିପି ହୋଇ
ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟରେ ଦୂର କେବେଳ ବାଲିକା କାମତିବାର ଦୂର
ଦିଲ୍ଲିର ଲୋକେ କଥ ଶବ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂର
ଦିଲ୍ଲୀର କଥା ମରଯାଇଛି ।

ବନ୍ଦ ଅମାବାସ୍ୟ ପୁରେ ପରେ ଶାମାର ଏକ,
ଅଗ୍ର ଦ୍ଵତ୍ତି ହୋଇଦିବାର ଶତମାନ ଶାର ଅଳ୍ପ ହୋଇ-
ଥିଲି ।

ସଥିମନ୍ଦରେ ପୁଣ୍ଡ ପୁଲ ସମଜକା ବୁଝି ହୋଇଛା ନିର୍ମାଣ କରିବାର ବାବୁ ଉପାଧିକାରୀ ଦାସ ପଢ଼ିବା ଗର୍ଜିଲେଇଅଛନ୍ତି ।
ସବୁ ବାବୁ ବନ୍ଦମୋହନ ମହାରାଜା ଦାରେଷ୍ଟର ମନ୍ଦିର ବିରାଜିତ ।

ଅଛି କାହିଁ ଗରେ ? ସାମାଜିକ କୁର୍ର ଓ କଷିକୁର ଦିଶେଷ
ଦୂପଦକ କିମ୍ବା ଅଛି ।

ଏବେଳେ ପାଇବାରେ ବିଶ୍ଵା ଓ ତେବେବାନୀ ଅପେକ୍ଷା
କୃତ ଅନ୍ୟ ହୋଇଥାଏଟ । ଅନ୍ୟକୀୟ ସାହି ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ

ପ୍ରେରଣା

ପଞ୍ଚଶ୍ରେଷ୍ଠବକ୍ତ୍ଵ ମନୋମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦାୟୀ ବୋହୁଁ

୧-୧୦-୦୨ ସମ୍ବଲପୁରରୁ ହିତେଷିଶା ପଦିକାରେ
ପ୍ରକାଶର 'ପ୍ରକାଶ'ର ଉପପ୍ରକାଶ !

ଦେମନ୍ତୁଯୁ ଛିପା । ସଶବ୍ଦ ଦିକସ ପୁରୁଷ-
ହୃଦୟ କନଳ ଲାଗେଥାଏ । ଫଗଗାଥ ଜରି ନାହାଏ ।
ନିଶ୍ଚାପକ ଆଲୋକନିର୍ଦ୍ଦୂତାହିତାର ହୋଇନାହାଏ ।
ବଦଳଦୂରପ୍ରମଥୁଳା ବ୍ୟାଳସେନାଳୀ ନିବର୍ଣ୍ଣା-
ସଲସନ୍ଧିର ତୁଣ୍ଡମରେ ଥିଏ ହେମଶୁତିକ ବର୍ଷି
ଦର୍ଶ ଜିଜଗଲେଖି । ଉତ୍ସାହ । କେବେବେଳେ
ମୋ ହସ୍ତରେ ଥିଲା ୧-୧୦-୧୨ ସମ୍ମଲପୁର-
ହିତେଜି ପଢିବା । ତମ ପତିଲୁ ‘ଶାନ୍ତିଧ୍ୟ-
ଦାୟି ମୁଦ୍ରା ବଦଳୁଷ୍ଟ ହୈବିରୁଷ୍ମିର୍ଜରତ ମୁଦ୍ରା’
ଉପରେ । ଭାଲାଲ ପଢିବାଣ୍ଟି ଛୁଟୁରଷୀ ଯତ୍ନ-
ଝକର ବିଷାକ୍ତ ପ୍ରଦଳ କରିଥିଲୁ କି ୧ ମିନ୍ଟେ
ଦେଲା ପୁରୁଷ । ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସାହ ।

(ପାଠକେ ଦେଖିଲ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ବିଷୟର ତେଜିଶା
ମାନେ ହୃଦୟ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁମାନ ଠିକଣାରେ
ଦ୍ୱାର୍ଥୀ ବାଜୁକୁ । ବିନ୍ଦୁ ଏ ଅସୁରବୁଦ୍ଧି ନୁହେଁ
ଆସିଦେଖିପ୍ରାଚୀର ପାଶରକପ୍ରଗତିଲୁଙ୍କବେଶରୀ,
ତହିଁରମୁଖଟିରଗତିପାପିଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦିଷ୍ଟ, ବାର
ଲାଲକୁତରଶଶୋଧମବାହିକାରଣଧରାଦେବାର
ଏହିମା ଅନ୍ଯତମ ପକମାଳହାତ୍ରା, କଟିଦିଶ୍ଵା
ନିଶ୍ଚବନ କଳିବିତକ୍ରେଦାର୍ଦ୍ଦ୍ରିସିଧରମୁହୁର୍ତ୍ତ
ବାନ୍ଧବନାଦଶିଶ୍ଵା, କୁମରକୁଳେଶଶଳମନ୍ତ୍ରତ
କଳିବା । ଅଧିକ ବିରୁଦ୍ଧବେ ଏ ଅଧିପର୍ଦ୍ଦ

ହିତୋଟୁଚା କଳୁକା, କଳୁକା, କଳୁକା; କଳୁକା
ଉଗା ଉବଲୁମ ମାତି । ଅପଣ ହୁଇବର ଦେବେ
ଲେଖିଲୁଟାର ଦୂରଶ୍ଵର ଉଦୟପାର୍ଶ୍ଵ ସୀବନ
ହୋଇଗଲ ମାତି । ପରନ୍ତ ଆପଣ ଏ ସାମାଜିକ
ବିପୃଷ୍ଠା କା ଦୁଇପାଇଲେ ଅମ୍ବେଗାନେ ସିଦ୍ଧାଳୁ
କରିବୁ ସେ ବିଧାବାର ଦିବେକ ଉଦ୍‌ବୃମ୍ବନରେ
କଲାର ଧାଇବ କରିଥିଲା ।)

ପ୍ରଥମ ଦୂରତି ପହ ଠେଣାର ପୋଲିକାଳ
ଦେଲି, ଆର ପୁଣ୍ୟରେ ଦେଖିଲି ‘ପ୍ରତିବାଦ’ ।
‘ଏକେ କାଳୀ, ସେବନ୍ତି ବାଚ ବୋଲିଲାମାନୀ,
ପିଛଅଛି ପୁଣି ଦେଲିଅଶାଶ୍ଵି, କହିବେ ହୋଇବି
ଗନ୍ଧାରାଳୀ’—ତରଟି ସଠାତ୍ କାହିଁବି କେଜାଣି
ମନେ ପଡ଼ିଗଲା । କାରଣ ଥିଲି; ଲେଖକୁଟୀ ସୁବିଶାଳ
କାବ୍ୟ-ବ୍ୟାକରଣ-ଜ୍ୟୋତିଶୋଗିର୍ଦ୍ଦୟେ
ବୋପମେରିଦାସ ସଜ୍ଜର ସଙ୍କଳନମୁଁ ମୁଣ୍ଡାଳ
ଭାଜି ଭାଲପଦ ପଳ ମୁଲ ଫୁଲରେ ସବଧି
ମଣ୍ଡଳ କରି ବଶଜଙ୍ଗର ତେବେ ତେବେ
ବୁଲୁଛି । ସବନିମୁଁରେ ଲୋଖକକ୍ଷର କାମଟି ଗୁଣ୍ଡ
ତମକ ପଢ଼ିଲି ‘ଆ ମା—ମାହାପାତ୍ର’ । ତିନ୍ଦାର
ବୋର ଶୁଭ୍ରତବନ୍ଦୁବାବୟ ଗୁଣି ଶ୍ଵେତା
ରୂପି ଦେବାରୁ ତେଷ୍ମାବର ତମକ ପଢ଼ିଲା
ବନସ୍ରବ୍ରାନ୍ତ-ପୁଲପଦ୍ମିନ୍ଦିଟି ସନ୍ଦେହ-ଦୋଳାର
ଦୋଳାୟୀର ଦେଲିପର ବୋଧ ହେଉଥିଲା
ଏହାର କାରଣ ଆଉ ବଳ ନୁହେଁ, କେବେ
ଅପରିଣାମ-ଦର୍ଶିନୀ-ଶୁଣେ-ଦର୍ଶିନୀ-ଦର୍ଶିନୀ
ପ୍ରସା । ପ୍ରବିବାହୁର ରେ କାହିଁ କଥାମା ?
ବିଷ୍ଣୁ କେବଳ୍ୟତାରୁ ଜ୍ଞାନବସ୍ତୁବାସୀର କିମ୍ବ
ବନଦଳକିର୍ତ୍ତବେଳାରୁ ଆର୍ଦ୍ରାରୁ ମଣ୍ଡଳ
ଅଳ୍ପମୁଳତାରୁ କାର୍ତ୍ତିକ ଅନ୍ତରାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ବ
କାଶ କୁତଠାରୁ ମାଳାରଳକାଥିର ଧଳି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ସ୍ଵାର୍ଥକ ଶ୍ରିପଣ୍ଡିତବେଳାରୁ ସ୍ଵର୍ଥରେ
ଶେଷାଳକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ! ଦୃଖ୍ୟର ବିଷୟ ଏହି
ମାହାପାତ୍ର ଏହି ଉଚ୍ଚରେ ସ୍ଵପ୍ନ ପ୍ରାୟସ୍ତଳ
ସ୍ଵାର୍ଥକ ଓତିଅଙ୍ଗର ବକ୍ତ୍ବତି ଦୃଷ୍ଟି କି
ସ୍ଵତମନୁକରେ ପୋଡ଼ି ଦେଇ ତିରବାଳ
କର ପାରୁ କାହାକୁ । ପ୍ରତିବାହୁପାତ୍ର
ଗଲ ମାଲାମୁହୁରା ପାତିହାର ଶବ୍ଦରତନ୍ତ୍ର
(ପାଠକ ବିଶେଷତା ଅବଶ୍ୟକ ପୂର୍ବ
ନେବେ) ଦୁଇ ଦାସ, ଦୁଇ ବାଲ, ଦୁଇ
ଦୁଇ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ମହାବଳ ସମ୍ମଦ୍ରବରର
ଅକାଧମାର୍ଗରେ ପଢ଼ିବାର ହୁତ ହୁତ ଧକ୍କି
ଦୁଇ ଗଲାହ !! ! କାରଣେ ପହିବାକଣ୍ଠେ ଯ ବ
ଏମ ଏ, ପାତିଥବତାରୁ ପଣ୍ଡିତବିରାଜ ମ
ବିଶ୍ଵାର ଅବଧାରିବିଶ୍ଵାର, ପାତିଥାର ପର୍ଯ୍ୟ
ଧିପୋଡ଼ ଓହରବେଳାରୁ ବରନ ମନ୍ଦିରରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖାଇ
ସମସ୍ତେ ଏକମଣିରେ ଏକମାନିରେ

ସରେ ଦହଳେ “ଅହୋ ରସମୟୀ ଲୁବନା !
ଅହୋ କଥିତାପତ୍ର ଗଦ୍ୟବିଳାସ ! ଅହୋ ଛାଲ-
ଲ ବାଦେଶ୍ୱର ବରପୋଡ଼ି ! ଅହୋ ଅଧିକବ
ସାହୁତ୍ୟରେ ଜମଜୁଖା ଲେକିଲା ଧୂଳି ! ଅହୋ
ସୁଗଳ ଦୁଇଦର ରୂପର ହୋମଳ କଟାନ୍ତପାଇ !”
ଏହି ଗଲା ଉଚିତାର ଅବତାରଣା ।

ମାହାପାତ୍ରେ କଳକରିଲୁ ଦୋଷକାଳ ଥିଲେ
ଦେଇଥରୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ କଳବଦ୍ଧ ଦୂରୀତ
ଦେବେ କାହିଁ ବୋଲି ଗାନ୍ଧୀ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ
ଅପେକ୍ଷିଲେ କର୍ମମାଳ ଅଗେ ଦୃଶ୍ୟ ସାବଧାନ
କଲିବଦ୍ଧ ହାତେ ହାତେ ଏ ଉପାସକ ଥିଲୁ
ଅଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧୀ ‘ନିର୍ଭାଗୀ’ ର ‘ବାହବାରଜା’
ପଢି ଅମେରିକାରେ ଗାନ୍ଧୀ ଅଗ୍ରରୁ ‘ଆମସହାରୁ’
ଉପାସ ଦେଇଥିଲୁ । କଳ କବି ଯେଉଁ ‘ତଳାନା
ଜଗକେ ବୈଷଣି ବାଦ, ଏବନେହି ଦିଏ
ସତ୍ୟର ଜାତ’ ଉପଦେଶମାଳ ଦେଇଥରୁ
ମାହାପାତ୍ରେ ସେ ସତ୍ୟ ଜାତ ଶୁଣିବ କାଳ ତେଣୁ
ଶୁଣି କଳ କବିଙ୍କୁ ‘ହୋଶବାବ’ କହିଥରୁ ।
ରୂପ ଓ ରାତ୍ର କବି ଦୟା ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀର, କଳ
କବି ସେ ଶ୍ରେଣୀର ହୋଇ କି ପାଇନ୍ତି । ସେ
‘ରୂପ ପରିଦର୍ଶ’ କା ‘ସ୍ଵରନାନ୍ତର ପ୍ରଦାୟିତ ଦଳ’
ନହିଁ, ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କିପନ୍ତ ଚିତ୍ରକର । ରୂପ ଓ
ରାତ୍ର କବିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଅମେରିକାରେ ଦୂରୀତ
ତମସାର କରୁଣ, କିନ୍ତୁ କଳ କବିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ
ସମ୍ପ୍ରେଷନ ଅଲଙ୍କାର କରିବାରୁ ମନ୍ତ୍ରିଜୀବିନ୍ଦୁ
ଧୂଳିଦର ଝେଳର ସଙ୍ଗୀ ବୋଲି ଗାନ୍ଧୀନିର୍ଭାବରେ
ଦସତ ଅପଣା ସ୍ଵର୍ଗ ଶୁଣାଇ ଦେବାକୁ ମନ ଦୂର୍ବଳ
ତେଣୁକାର ରୂପକବି, କରୁଥିବ, କାଟୁବାର ରୂପ,
ଜୀବନଧ୍ୟାନିକ ଦେଖାପଦି, ପ୍ରସାଦ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଗଣ ସମ୍ମାନ
ଦିବ ବର୍ଣ୍ଣିଯାଇ ରୂପ ମହାନ୍ତରବନମାଳର କଳ
କବିଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ଵେଚ୍ଛ ଓ ଅବର ଥିବା କଥାଟିର
ପ୍ରତିବାଦକଙ୍କୁ ଜଣା କାହିଁ ପର ! ପ-ପକ୍ଷିତାୟବନକ
ଅପେକ୍ଷା ତେବେ ଉଚିତରେ ଅଧିକ ଲୁହକ ତେବେ
ମହାଜନମାଳେ କଳ କବିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ‘ଶିରପା
କାନ୍ଧିଥିବା କଥା ମହାପାଦକ ଅବଧାନକୁ ଅଛନ୍ତି
ଲାହିଁ ପର ! ମାହାପାତ୍ରେ ଥରେ କଞ୍ଚି ସ୍ତୋତ୍ରାବଦ
ଦର କଳ କବିଙ୍କ ଦିଲାକୁ ଯାଇ ଗାନ୍ଧୀ ଶୁଣାଇଥି
ପଦ-ବାଚାଟା ଦେଖି ଅଧିଲେ ଚିତ୍ରକାଳ ଅନ୍ତରେ
ଦୋର ରହନ୍ତେ । ‘ମହାପାତ୍ର’ ଜୀବକ ଦୋର
ଥାବେ, କିନ୍ତୁ ପାଇଚିତିହ୍ୟ ‘କାଷଦାନୀ’, ନୁହେ
‘ପାଇଚିତିହ୍ୟ’ ‘ମହାପାତ୍ର’ ର ଅଲୋଚନାଙ୍କ ପାଇବେ
ଶର୍ଣ୍ଣବାର ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ମହାପାତ୍ର
କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦରେ ସ୍ଵର୍ଗଭୂଷାତର ଦସ୍ତବ୍ଧି
ବଜାରେଇ ମାଳା; ପାଇଚିତିହ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗମାଲା କାଳକ
ଦସ୍ତବ୍ଧିରୁ ବନ୍ଦମିହାର ହାତ । ଏହା କାଷଦାନୀ
ନୁହେ ବା କାରୁକାର୍ଯ୍ୟରୁ ଆପୋକ ଦୂରେ । ତେବେ
ଚୋଟିଏ ହଥାଁ—କଳ କବି ଶୁଣାଏ ବଜାର

ସାହୁତିଆରି ଶତକାରୀ ବଦଳପଟ୍ଟନାକାରେ ଗୋଟାଏ
ଶୋଭାଏ ମାଳା ଗୁରୁ ଦେଲେ ଓ ବଡ଼ମୋହି-
ମାଳେ ସ୍ତରୀ ରହିଥାର ସଙ୍ଗେ ଏ ଦାରାଟି ମଧ୍ୟ
ଦେବରେ ଲମ୍ବାର ଦେଇ ପ୍ରେମରେ ଅଖି ଚାକ
ହୋଇ ଦୋଇଗଲେ । ଅମୂଳକର୍ତ୍ତାରେ ଏତେ
ବିଲୁଳ ହାତ ଦରିଆର, ଶବ୍ଦ ବ୍ୟାକରଣୋପରି
ବିଳ୍ୟାସପଟୁତା ଥାଇ ଅମୂଳକର୍ତ୍ତା ଦେହ ପଦ୍ମ-
ରାଜେ ନାହିଁ, ଏହାଠାରୁ ବଳ ଅନୁପାପର କିଷ୍ଯୁ
କଥିରେ ଦୋଇପାରେ ! ଏଥୁଗୋରୁ ଅମୂଳକର୍ତ୍ତା
ମଧ୍ୟ ବଳକ ପ୍ରତି ଗୋଟାଏ ଭାଷା ରିର୍ଷା ଥାଇ
କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ; ଗାନ୍ଧୀ ତେଜାଟିଏ ମାରଲେ
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ । Wordsworth, Cowper,
Shelley, କାଲିବାସ, ଉତ୍ତର ଦରାଦି କେବେ
ଲେବନ୍ତାରେ 'ସେ ତେଜାଟି ବାଜାନ୍ତିବ । ନିଜେ
ବର୍ଣ୍ଣ କବି ଯେ ସମ୍ମଳା ପତିବେ, ଅମୂଳକର୍ତ୍ତା
ମଧ୍ୟର ସନ୍ଦେହ । ସେଥିଯୋଗୁ ଜିର କାମ୍ପି
ମାରରେ ହାତ ଦେଇ କଥିଅଛୁ । କହି ନ ଆଉ
ବଳ କବି ' ବଡ଼ମୋହିକୁପ୍ରାଣଦେତ ସ ଏକ ବଡ଼
ଅଣ୍ଟିତ' ହୋଇ ଗୋଟାଏ ଟିକିମୁଗ୍ର ତରୁବ ପାଇ
ଗଲେଶି । ହିନ୍ଦର ଅମକଥା ଚାହିଁଲେ ଯେବେ ବଳ
କବକ ତରୁବ ଟିକିବ ଟୁଳମଳ ହୃଥକ୍କା ତେବେ
ସବୁ ପ୍ରଥମେ ଅସୁହୋସ୍ତାହ ଓ ଗାଳି ଅନ୍ତେ ଦରି-
ବିଧକାରୀ ଡ୍ରାଇଵ୍ ରିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଅମ୍ବେ ସେ ପ୍ରାକଟି
ଅଧିକାର କରନ୍ତୁ । କି ଜାଣି ତ କବି ଅମୂଳ
ଯୋଗରେ ସବି ଦେଲେ 'ଭୁଗ୍ରମ ଫଳକ ସବାହ,
କ ବିଦ୍ୟା କବ ଘୋରୁଷ୍ମ' । ମାହାପାଦେ ମଧ୍ୟ
ବୋବେଇଛିଟିଲେ ବଳକବି ଦୋଶକାବ ।

ମୋଦ୍ଦାଲେ ତଳକୁ ଗୁଡ଼ା । ପ—ପକ୍ଷିନୀଯୁଧ
ତରୁଣବୟସ୍ତ ମୁଲୁଶି । ସେ ମୋଟିଏ ବରଚି
ଲେଖିଥିଲେ । ସେଇ ନିବପେକ୍ଷ ସମାଜେତନ
ହେଲା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶତୁଟା ହେଲା କିର
ପେକ୍ଷତର । ମହୁରକ ଉପସ୍ଥିତବାଦ ତିବପେକ୍ଷ
କିରପେକ୍ଷତର । ସଫି ଉଥିଲକ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅମୃତ
ଯୋଗରେ ମାହାପାଦିକ ଅଳକ ରତ୍ନ ସହା ଉପରେ
ପଡ଼ି ଓ ଯେବେ ସେ କିଞ୍ଚିତଦ୍ୱାରା ଯୋଗରେ
ଏଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶବାଦ ଲେଖିବାକୁ ବସନ୍ତ,
ଦେବେ ସେ ଧନ୍ୟା ଲେଖିଲା ମୂଳକୁ ଯାହା
ବାହାରବ ସେ ହେବ ନିରପେକ୍ଷତମ୍ ପମାଲେ-
ତନାଚିନ୍ତାମଣି ! ହେଲ, ପ—ପକ୍ଷିନୀଯୁଦ୍ଧକେ
ଭାବୁ ଧାରଣା ପ୍ରକାଶ କରି ଦୋଷୀ ହେଲେ ।
ବାବ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବରଣକୁଳ ମଧ୍ୟ କରକରେ
ପଡ଼ିଲେ । ସେଉଁ ବରଣକୁଳ ଉତ୍ତରପାର ଏକା
ସବ ମହାଧୂରୁଷ ଶଖାରତାମାମହାମାନକୁ ତରୁ
ବରଣ ସେ କୁଳଟା ମଧ୍ୟ ଏବଣ୍ଟଦୁମ୍ବ ହୋଇଗଲା ।
ମହାପାତ୍ର ଓ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରବର (ମୁଁ) କିଷକେ
ହେଉଁ ବେଉଁ ବିଧ ଏବଣ୍ଟଦୁମ୍ବ ପାରି ପାରକେ ୧
ସହା ଅଧେରୀ ନିରପେକ୍ଷତାର କଲନ ରହାଏ-

ଭଣ କଥିଗ ହୋଇଥାବେ ! ଧକ୍କ ମାହାପାତ୍ରଙ୍କ
ବରଣୀ !

ଏବରାଳ ବଳକବିଦ୍ ଗାଥା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ପୁତ୍ରର ବିଷୟର ଅବତାରଣା— ‘ଉଛଳ-
ସାହିତ୍ୟ ଚାକସ୍ତର’, ‘ସଙ୍ଗାଦକବିତରଜ୍ଞନ-
ନିର୍ମିଳ୍ୟ କରିବା’ ଓ ଅଗ୍ରାଚିତୋପସ୍ଥିତ ପ୍ରକଟିବା-
ଦରୂପ ମାଲାଚଳନାଥଙ୍କ ଧନ୍ୟମୁଦ୍ରା । ଶିଳ୍ପଠା-
ରେ ବଳକ, ପଦ୍ମମାଳରେ ବଖାକ, ଉତ୍ସାହ
ସାହୋଟି ବିଷୟରେ ବିଧାତାଙ୍କୁ ଅବଦେବ
ବୋଲି ମରଦୁଷ୍ଟିଅ ହୃଦୟପ୍ରତିତରୁତ୍ତାବ ବହୁ-
ଯାଇଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶତାବ୍ଦିରେ ‘ସ୍ଵାର୍ଥକଣ୍ଠୀ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଦସ୍ତବେ ଶିଶୁ ଉଛଳଶାହବ୍ୟର ଘର
ଅର୍ପନ’ ହାର ବିଧାତାଙ୍କ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ତାତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ
ବିଜ୍ଞାନ । ‘ଦେବଦୂର୍ଗ ପ୍ରୟୋଗ-ସ୍ଵତଳ ଦେବ-
ମହାପଳ-ମହୁ-ସମୟୋଗୀ ତ ସମ୍ବଲପୁର ହିତେ-
ଶିଳ୍ପିବିଳାସ’ ସେପରି ‘ଉଛଳ କାରହେଲକର
ଯାଇବାହୁତ ବିଷୟାଙ୍କାର ଉଛଳରୁମିରେ
ମେଲାଇବାରୁ ପଟ୍ଟାୟଥା’, ସେହିପରି ଗ୍ରାମଦୟ-
ବଦିଆଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରାଦୟମହାପୋଷିତ ଓ
ପରିବର୍କର ଏବଂ ସର ସୁରକ୍ଷା ଦେବପ୍ରମୁଖ ସଜ୍ଜା
ପାଇବାଜା ଧନିମାନଙ୍କଙ୍କାର ଜମ୍ପାଳଚାଳବାଲ
ଉଛଳ-ସାହିତ୍ୟ ପାଦପର ଶୟା ଉଛଳ, କଙ୍ଗ,
ପ୍ରସ୍ତେତ, ଲଙ୍ଘାମ, ମେଦମାସୁର, କ୍ରତୁଦେଶ,
କୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରତା । ‘ଉଛଳ-ସାହିତ୍ୟ
କନ୍ଦ୍ର, ସାର୍ଥ ବ୍ୟାଧାର୍ତ୍ତାବ କେବଳ ଉଦୟ-
ର ଅକ୍ଷିତ ହେଉଥାଇ’ ଏହିକରେ ଜ୍ୟାମିତି
କ ଶେଷ ହେଉ ବୋଲି ମନେ କରିବେ
ହି । ଦୂରଭ୍ୟ, ଦୃଢ଼ଶତ୍ରୁ, ହେବଦ, ପରିଧ,
ନ, ବୃଷ, ପର, ବ୍ୟାସ, ସର ଅଛି । ଠିକଣା
ମେଲରେ ଲୁଚିରହିବ ହେଉଥାଇ ? ସ୍ଵାର୍ଥ
ମାଲିଙ୍କ ଶଖା ମଧ୍ୟ ଥଳ ନୁହେଁ— ତେ-
ଇ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କବି, ଲେଖକ,
କୁକ ଓ ଉଛଳାଙ୍କୀ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କର ଉତ୍ସ
ପ୍ରାକର ବିସକ, ପଣ୍ଡିତ, ଜବ୍ୟଶିଳ୍ପି ଓ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉତ୍ତର ଉପାୟଧାରୀ ଉତ୍ସ-
କ ଲେଖକ । ବିଷୟ ରତ୍ନ ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ
— ପଦ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନ, ଭାଷାବିଜ୍ଞାନ, ଜୀବନୀ,
କୁକ, ତ୍ରୁମଣବରାନ୍ତ, ଉପଲାସ, ବାହାରୀ,
ଜଳ ଓ ଧର୍ମବିଷୟକ ପ୍ରବନ୍ଧ, ସଜନେଶିଳ
, ସମାଲୋଚନ, ଅଧୁନିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ । ଏ
ପ୍ରାର୍ଥ ଖେଳା ନୁହେଁ ତ ଆହୁ କଥାର ?
କ ସିନା ଦୁନିଥିଲେବକି ଅଛିରେ ଧୂଳ
ଦୋଷୀ ହେଲେ । ଲେଖକମାତ୍ର
ପ୍ରାର୍ଥ ଖେଳାଳି ! ଏହାରୁ ସିନା କହନ୍ତି
ଯଥାତମ ସମାଲୋଚନ ! ଏହା ଏହା
କବର କବିକାର କିପ୍ରେସରମ ଶୟ !
ଏହେ ଏକା ନିର୍ବାର୍ଥବ୍ୟାଧାଦମ୍ଭୀ ମହର୍ଷୀ !

ମନସ୍ତାର ପ୍ରହଳା କରନ୍ତୁ । ମହାପାଦେ ଥରେ
ଅନୁଗ୍ରହ କର ଉତ୍ସନ୍ଧିତ ଏବଜନକ
ତଥାରଙ୍ଗରୁ ଯାର ପୋଷାଦଟା ଲୁହର ରଖି
ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ ହରିପାରବେ ସେ ସବୁ ଓ
ଗଣ କବିତର ବାର୍ତ୍ତା, ଅସ୍ତ୍ରୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଥଳବରସ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟବେଦାରେ
ରତ ବସର ରଖିପାରୁ ନାହିଁ । ଏଥରେ ସଙ୍ଗୀ-
ବକବିର ହାତ ନାହିଁ । ‘ଶ୍ରେଷ୍ଠବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କର
ଅଜ ବାଲ ଘରୀ ଉତ୍ତଳ-ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନୁ
କମ୍ପା ଦୂଷି ନାହିଁ’ ଏ କଥା କେଉଁ ସରଜନେନ୍
ବଦ୍ରପରେ ମହାପାଦେ ସ୍ତର କରିଥିଲୁନ୍ତି ?
ଆମେମାନେ ଏଥମଧ୍ୟରେ ସବୁ ଓ ଗଣ କବିତା
ସଙ୍ଗେ ଆଶାର ନାମ କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଳାପ ଓ
ପରିଚୟକୁ ଅନୁକମ୍ପାଦୁଷ୍ଟିରସେଧାକର କିମ୍ବ
ଆସି ପାଇଲୁ ନାହିଁ । କେଜାଣି ଅବା ସେମା-
କେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଅସଲ ହୃଦୟର କଥାଗୁଡ଼ାକ
ଲୁହିଦିନ୍ଦରେ ! ନରମାୟୀ ନାୟକଙ୍କୁ ଅଗୋ-
ଦର ! ନରମ ପ୍ରେସ୍ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ଦିନଠାରୁ
ଅନୁକମ୍ପା ଦୂଷିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ଏକାଧିକ
ଥର ପାଇଥିବୁ । ଏ ସାହିତ୍ୟ ପୂର୍ବେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
କବିତା ଉତ୍ତଳ-ସାହିତ୍ୟକୁ ମଣିତ କରି-
ଥିଲା । ଏଥମଧ୍ୟରେ ଅବା ସ୍ଵାର୍ଥକୁରୁର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶେଷ ପରିଚୟ ପାଇ ବଣ କବିତାର
ମାନଙ୍କକ ପ୍ରତି ଦୁଃଖ ଜନ୍ମିଷିବ, ସେ କଥା
ଆମେମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ମହାପାଦ-
ର ଜ୍ୟୋତିଷିତ ଦିବ୍ୟତଷ୍ଟକୁ ଅସଲ କଥା
ଗୋତର ହୋଇ ପାଇ ନାହିଁ । ଆପାରକଙ୍ଗ
ସେ ହୁଏମାସକେ ଥରେ ଉତ୍ତଳବାହିନୀ
ହାରବାକେଲେ ମହାପାଦେ ଉପର ତଳ
ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ ପଢିଥିଲେ ହେବିପାରନ୍ତେ
। ଉତ୍ତଳବାହିନୀର କେଣକ ପ୍ରାଦତ ସାହା-
ବାସ ଓ ବିଷୟର ସଙ୍ଗ୍ୟ ଓ ମୂଳ୍ୟ ନିଜାନ୍ତ
ଦୁର୍ଦେହ ।

ବେବେ ଗୋଟିଏ କଥା,—ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପିତ୍ର
ଏହି ଟବା ପାରି ହେଲା, କିନ୍ତୁ ସମୀ ପୁଣ୍ୟ
ତ ହୋଇଗଲୁ । ସଙ୍ଗାଦକଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ
ଏ ଧୂଳ ଲାଗିଲ ନାହିଁ, ରେଲ, ଝିମର, ଗାତ୍ର
ରେ ହୁଲି ଉଡ଼ିଶା, ଗଞ୍ଜାମ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ,
ମାସୁର ଉତ୍ୟାଦିର ଏବେ ବଡ଼ଲେବଜ୍ଜ
ରେ ଧୂଳ ପଦେଇ ବେଇ ବେରିଲୁ ପୋ-
ର ଗୋଟାଏ ପ୍ରେସ୍ ମାରିବେଲେ । କେବଳ
୨ ମୁଦ୍ରା,— ତାମେମାନେ ହୁବ୍ ବିଷୟ
କୁ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥିବୁ ସେ ପ୍ରାତେ,
ପଦର ସିଧାପରତାମ, ପାଟ ସଥା, ପାଟ
ଓ ବିଦାବ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ତର କରି ଥିଲାନ୍ତି ।
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଲୋହକର ଅଖି ପିଟୁ ନାହିଁ ।
ଉତ୍ତଳ ଯିବାକୁ ଥର ବେବେଦିନ ?

ଭୁଲିଲବାହୁଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମାଦିତ ବୃକ୍ଷ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାର ସୁକୁମା ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ନଳ ବ୍ୟୟରେ
ଦୂର ଉଚିତଗ୍ରୁଦ୍ଧ ସାହୁଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥ-
ଛନ୍ତି ଏହା ସ୍ଵାର୍ଥକଣ୍ଠର ଅଳ୍ୟ ଜମ ଭୁବାହୁଦ୍ୟର ।
ସମ୍ମାଦିତ ଭୁଲିଲର ବିଜାତି, ବଣିଆ, ମାଳି ଓ
ବାରିପରମାକଙ୍କ ପ୍ରତି ବୀରଣ୍ଡି ନୁହନ୍ତି । ଅଧ୍ୟ-
ବାଂଶ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦର ଦ୍ୱାରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧରେ
ଏହା ଦରିବାରୁ କୁଣ୍ଡର ଦେବେ ଜାହିଁ । ଏହା
ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାର୍ଥଜ୍ଞେତା । ସମସ୍ତେ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା
ପୂରଣ ଓ ତଳେ ସେଥିକି ସେ କଥାର ଦରିବେ ?
ଆମୁଗାନକ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମାଦିକକ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହତା ବା
ମତ କିମିଳିବୋଲି ଯେ ଆମୁଗାନକୁ ଅବକାଶକ
କଲେ ଏହା ହେଉଁ ପୁଣି ? ସାହୁଦ୍ୟଷେଷରେ
ମନ୍ତରେହ ଓ କୁଠିର ପାର୍ଥଦ୍ୟ ଅବଶ୍ୟମାସା ।
ମହାପାଦେ ଭୁଲିଲବାହୁଦ୍ୟର ଜନ୍ମପଢ଼ିବାରୁ
ଜ୍ୟୋତିଷ ଗଣାନାଥମେ ଭୁଲିଲବାହୁଦ୍ୟର ‘ଗଜା-
କଳ ଜନ୍ମତଥ୍ ତନ୍ତ୍ର’ ପ୍ରିର କର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ, ଦେଖୁ-
ବେ ଆମୁଗାନକର କର ବହିବାର ଅଧିକାର
ଜାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମହାପାଦକୁ ଅବଧାକରୁ ଥାଏ ଯେ
ଅସର ଯାତିତ ଗ୍ରୁଦ୍ଧ ଅଧିକାର ହାତ ପଡ଼ି
ନାହିଁ । ଅଧିକ ଅନ୍ତେ ପ୍ରୋକଷିଥ ତିପରା କାତ-
ଥାର ଅଳିଥ ଗବାରୁ ମୋଟାର ଅଣି ମନେ ,
ତିହିଲଜୁକୁ ଆଜି ଦାକୁଟି ମାରୁ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହନ୍ତି । ଅଥବା
ଯାତର ଶତ୍ରୁ ଦେଖିଲେ ଜଣିବେ ସେ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ
ବରେ କୁବେଠି ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ଓ କହିଁ କୁ ମରିବା,
କର ସ୍ତର କରିବେ । ଅଧିଗର ର ଦୃଷ୍ଟିବାନକ ।

ସେ ସାର୍ଥକଙ୍କାଳ ପ୍ରତିନ୍ଦି ଓ ଜାନପଦ-
ଧାରା ହୁଅନ୍ତି ଅମ୍ବାକଳ୍ପନାର ଯାହା ହେଉ ଏ
ଶୁଣ ବିସାଥ ବାବୁ ଯାହା କବେ । ସେଥିରେ
ବୃଦ୍ଧ କ ହୋଇ ଯାକୁ ଉଣ୍ଡ ହୋଇ ବବଦା
ଅଧିକାର ବିଶ୍ଵରା ଦୂରେ ଥିଲେ ତଥାଂ ଏ ଯେ
ଗୋଟିଏ ମହିଳାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କଲ ତଥାର
ଦେଖ ଉଚ୍ଛବି । ତାହାଠାରେ କୁମେ ଅମେ
ବୃଦ୍ଧ କ ହେଲେ ଦେଖ ଉଚ୍ଚବିରେ ତାହାର
ନାମ ସର୍ବାଶବଦରେ ଲେଖି ରଖିବ । କୁମ ଅମ୍ବ
ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତରେ ତାହାର କିଛି ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ଦେବ
ନାହିଁ । ବର୍ଦ୍ଧମାଳ ଉଚ୍ଛବି ସହିତ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର
ପ୍ରତି କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି ପଦାପ । କେତେବେଳେ
ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ ଲାଠୀର ପ୍ରାପ୍ତର
ଦେଇଥିଲ । ଯାହା ଅମଙ୍ଗଳକଳକ ତାହାର
ଅସମ୍ଭବ ଏ ଯାହା ମଙ୍ଗଳମୟ ତାହାର ଜୟ
ଅବଶ୍ୟମାଣ । ଥରେ ଭାବ ଦେଖ ଯେ ଉତ୍ତର
ଭାଷାରେ ଶ୍ରୀ ଏ ମାନ୍ଦିକ ପଢ଼ିବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଭାବର ଚେଷ୍ଟା ହେବେଥର ହୋଇ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ସମୟେ ବାଲପ୍ରାସରେ ଗଲେ । ତୁମେ
ନିର୍ଭଳ ଲୋକହୃଦୟ ଏଷର ମୋଟିଏ ମହାକାର୍ଯ୍ୟ
ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ କି ଅନନ୍ତ
ଓ ଅସ୍ତ୍ର ହେବାର କିନ୍ତୁ କଥା ନାହିଁ ? ଶିଳ
ଶିଳ୍ପିଙ୍କା ଜୀବ ଶୂନ୍ୟରେ, ମେଳକୁଳା ବିନ୍ଦୁ
ପଦତ ମାତ୍ର ସହ ରହିଗଲା ! ଏ ବିକର୍ମୋର-
ବର ବିଶୟ । ଦୋଷ ମୋର ଅଛି, ଅଧିକର
ଅଛି, ସଙ୍ଖାଦକଳର ଅଛି, ନାହିଁ କାହାର ?
ସ—ପଞ୍ଚକାଷ୍ଟକେ ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନୁହେ,
ବି ଅପର ବିରାଜିତ ଅଶ୍ଵ ନୁହେ । ସବୁ
ଜୀବରେ ହୃଦୟର ଅବେଳ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ଏପର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚଭଲଗୁଡ଼ାତ ପ୍ରତିଶୋଧ ।
ଏହାଠାରୁ ଲକ୍ଷାର ବିଶୟ ଅଧିକ କଣ ଦୋର
ପାରେ ? ଏଷର କରିଲେ ସମୟ ଓ ଧଳିର
ଅପରକହାର । ଏ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କେମ୍ବା
କରିଥିଲେ ଅକଣ୍ଠ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସମ କଥା ଲେଖା
ଗାଇଥାନ୍ତା । ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତେର ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ତଳ୍ଳୁ, ଏହା ଦୁଃଖର ବିଶୟ; କିନ୍ତୁ ସାଦିଗ୍ନାତିକ
ଦୈଦୋଷ ଫଳାରରେ କଠୋର ବିଷ ପ୍ରସ୍ଥେଗ
ନ କଲେ ପ୍ରେରିତ ମୁଣ୍ଡ ଅବଶ୍ୟମୁଖ,
ଅଧିକାତ କରନ୍ତୁ ସାଦିଗ୍ନାତିକ ବିଜାର ସାହୁତ୍ୟ
ସେହିବୁ ଅପ୍ରେତ ହେଉ ଓ ଲୋକେ ଧର୍ଷା
ତ୍ୟାଗ ହେଉ ସାହୁତ୍ୟବେବାରେ ନିଷ୍ଠାର୍ଥୀଙ୍କରେ
ଜୀବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଫେରଇ ତଥା ସାହୁତ୍ୟର
ଗୌରବ ହୁଚି ହରନ୍ତା । *

ଅୟନକୁର ଓ ସମ୍ବାଦବାଜି

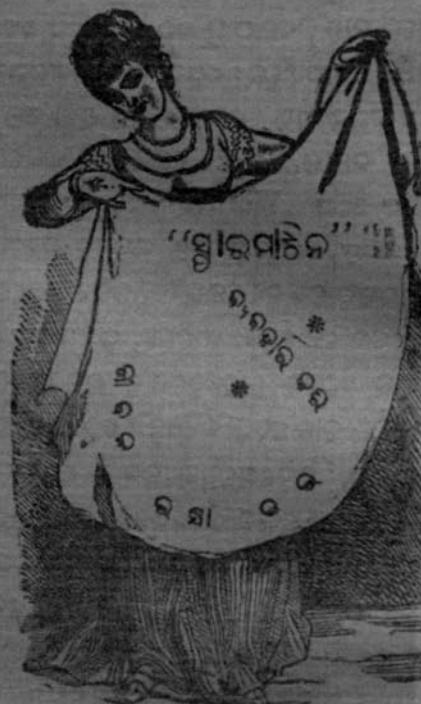
କଣେ ଶାର୍ଦ୍ଦଳୋକୀ

ମୁଦ୍ରଣ ପାତା ।

ବାବୁ	ତାମୋତର ପାନାୟକ	କୃତକ	ଟ ୧
”	କୟାଗ୍ରମ ମହାପାତ୍ର	”	ଟ ୧
”	ଶାମଚରଣ ପାନାୟକ	ବିନ୍ଦୁପାତ୍ର	ଟ ୧
”	କରବଳ ପାନାୟକ	କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର	ଟ ୧
”	କେନ୍ଦ୍ରଚନ ତାର	ଅନୁଭୂତ	ଟ ୧
”	ତାମୋତର କାହାଗର୍ଥ	ପାଜପୁରୁଷ	ଟ ୧
ସେ, ଖି, ହତ୍ୟକୀ	କୃତକ	ଟ ୧	
ବାବୁ	ପରମାନନ୍ଦ ଯେତାଏତି ମନୁଷ୍ୟକୁ	କୃତକ	ଟ ୧
”	ଶର୍ଵିତନ୍ତ, ମିଶ୍ର	ଅପ୍ରେରଣ	ଟ ୧
”	ଅନୁଭବତୀଲୁହଣ	ବେଳାପାତ୍ର	ଟ ୧
”	କାନ୍ତାନିଧି ଯୋଗୀ	କୃତକ	ଟ ୧
”	ଲେବଲାପ ବୈଜ୍ଞାନିକ	ସୁନ୍ଦରି	ଟ ୧
”	ବୟାକିଥ ଦାସ	ପାନାନ୍ଦାର	ଟ ୧

“କୁରୀଟାଳି”	ବାବୁ	ବରାପଢ଼ା	ଟ ୫
“କୁରୀଟାଳି”	ପତ୍ରା	କୁତ୍ତାରସିହ	ଟ ୫
“କୁରୀଟାଳି”	ପତ୍ରା	ବାହାରୋଇ-ପାନସୁର	ଟ ୫

ବିଜ୍ଞାପନ

କେବେରୁଛି ଏ ଗେଲ ଦୂଷତ୍ତ କରନାଳ
ଏହି ଜୀବଧର ସେପରି ବିକ୍ରି ଅଛି ଅତିଥି
ବୌଜିବି ଜୀବଧରେ ଗାନ୍ଧୀ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ
ସେବେ ଭୁମେ ମନେ କରିଥାଏ ସେ କୁମୁର
ଦେଇ ଅମ୍ବାଧ, କୁମୁର ଚିକିତ୍ସକ ନିରାଶ ହୋଇ
କୁମୁର ଶତ ଯାଇଥାଅଣି, ଯଦି ବାଲସା, ବଡ଼-
ଜିବର ଅଧିକ, ଫଟୋ ଗାନ୍ଧୀ ବେଶକୁ ଜୀବନିକିମ୍
ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦିବିଧ ପ୍ରକାର ପେଟେଷ୍ଟ ଜୀବଧ
କୁମୁର ଜାବନିକୁ ଦିବାଶ କରିଥାଏ, ତେବେଳ
ଥିବେ ଏହି ଜୀବଧକୁ ପଣ୍ଡାରୀ କର ଦେଖ,
ପ୍ରତ୍ୟେକପରି ଦେଖି ଅର୍ପିଯାନ୍ତିର ହେବ ।
ସେଇବିଦ୍ୟାମ ହୋଇ ସୁଅରେ ଘରିବାନାମ
ଲବ କରି । ସେବେକୁ ଏକୁଷ ଶକ୍ତିଶାଖ
ଅଥବା ସ୍ରାମୀ କିମ୍ବା ପ୍ରକଳ୍ପ ମହିତ୍ୱକୁ ଉପରେ ଏ
ଦେଖି ଦେବେ ଅନବାଦା ହୋଇ ଗାଇ ।

ଦିଏ ନ ଜାଣେ ସାକ୍ଷାତ୍, କରିଲାଇବୁ
ଅବଳ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପଥ ସମ୍ଭବର ଯେବେ
ଶୁଣେନ୍ତି ।

ଶରୀକ ଉପରେ ହେଲୋଇ ସୁନ୍ଦରୀ ସମୟରେ
ବୁଝୁ ବିଶେଷରେ ପ୍ରଦଳାତାର ଧାରଣ ହରେ ।
ଚକଳେଚକଳେ ତାହା ଶାମୟୀକ ଆପଣ ବିଶେଷ
ହୋଇଯାଏ । ଅଥବା ସକଳ ସମୟରେ କିମ୍ବା

ଧାରୁ ପ୍ରକୃତ ବିଶିଷ୍ଟ ହେଠରେ ସମାଜ ପଳକ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୁଏ ଥାହିଁ । ବନ୍ଦା ନିୟମର ଅଧୀନରେ ବହିବାରୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ
ଶାରମାଟିନ ।

ଚାହାର ପଢ଼ିଣ୍ଠ ବିଷୟର ଗୁଣବିଶ୍ଵ
ଅର୍ଥାତ୍ ଆବେଳାର କିମ୍ବା ଶ୍ରାସୀ, ସେଇଁ ସେଇଁ
ଆବେଳା ହୁଏ ଚାହା ଆଜି ଦେବନେହେ
ପେର ଆବେ କାହିଁ । ସୁତ୍ତମଂ ବାର୍ଷି ହୁଏ
ବିଶେଷରେ ସେବନଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଏ ଥାହିଁ
ବା ଚୌଣ୍ଡି ବନ୍ଦା ନିୟମର ଅଧୀନରେ ବହି
ବାରୁ ହୁଏ ନାହିଁ ଅଥବା ଶୀତ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, ବର୍ଷା
ସତଳ ବର୍ତ୍ତରେ ସତଳ ଧାରୁ ପ୍ରକୃତ ବିଶିଷ୍ଟ
ହେଠରେ ସମାଜ ଉପବାର, ସମାଜ କିମ୍ବା
ସମାଜ ଶୁଣ ପ୍ରବାଶ କରେ । ସେହି ହେତୁକୁ
ଅଧିଷ୍ଟା, ଭର୍ତ୍ତରେ ଆପ୍ରିଲ ଓ ଅମେରିକା
ମହାଦେଶମାଳଙ୍କରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମାଜ ଅଦରରେ
ପୁଷ୍ଟ ହେଉଥିବା । ପ୍ରତିତ ସହସ୍ର ଲୋକ
ନିୟମର ବରୁଅରିବା । ଏତୁପରିଷ୍ଠ୍ୱ ବାହୁଦ୍ୟ
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରଦାନାପରିହାନ୍ତି ଔଷଧର
ଜୃହ୍ନ୍ତିତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟତାର କୁହାନ୍ତି ପ୍ରମାଣ !

ଶାରମାଟିନ କଣ ?

କେବେବଳର ସବୁଙ୍କ ପ୍ରେସ ଚିତ୍ରବକ୍ର
କ ୩୦ ର୍ଷ ବ୍ୟାପି ଗବେଷଣା ଓ ଅନ୍ୟମାଳଙ୍କର
ଫଳରେ ଧାରନ, ଛାତି ଓ ଶଣିକ ପଦାର୍ଥର
ଭେଣ୍ଟନ୍ୟାଂଧର ସହିତରେ ଆନ୍ତର୍ବ୍ୟାକ ଜାଗାୟ
ବୌଣ୍ଟି ଦୁଃଖକାର ଭେଣ୍ଟନ୍ ସବୁ
ଗୋପରେ ସାମାଜିକ ପ୍ରକରଣରେ ଏହି
ମହୋତ୍ସବ ଅବସ୍ଥା ।

ଅଥବା ସେବନରେ ବିଶାତ ବା ହୁର୍ମନ
ସ୍କର୍ନ ନୁହେ କିନ୍ତୁ ଶୁଣର କୁଳକାରେ ଏହା
ମାତ୍ରା ଜୀବନ ଏହା ମୋହର ଅପେକ୍ଷା
ମୁଖ୍ୟବାନ୍ ଅଛି ।

ଶାରମାଟିକର । ଧାରୁ ଦିନପ୍ରକାର । ହେତୁ
ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧ ପଳକପ୍ରଦାନ ଅର୍ଥାତ୍ :—

ଧାରୁ, ବିକ୍ରି, ଓ ହୃଦୟପ୍ରଣ୍ଣି ବା ପୁଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପୀଡ଼ା—

୧। ଶୁଣର ତରଳତା, ଧାରୁ ଦୋଷିଲ୍
ସୁରୁଷର ହାତ, ଶୀ ସବକାରେ ଅନ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ
ଉତ୍ତେଜକାରେ ବେଳୁଳକ, ମେହ, ପ୍ରମେହ
ଶୁଣମେହ, ମୁହୁର୍ମୁର, ବହୁମୁହ, ମୁହୁମୁହ ଅଳ
କା ଅଥବା ଶ୍ରୀକା, ଶୋପା, ମୁହ ପତଳ,
ଶ୍ରୀପର କ୍ଷାଳା, ମୁହସକ ଶୁଣପରଳ, ମୁହ
କଳରେ ଶତ, ସୁତ୍ତବୋଷ, ପ୍ରମେହ ଓ ଶତ
ଶ୍ରୀ ଜନିତ ମୁଶୁବ୍ୟଥା, ହାତ ମୋହ ଓ ତତ୍
କ୍ଷାଳା, ସୁତ୍ତବ ଶୁଣୁର ଶାନତା, କୁରକୁର, ହାତ
ମୋହ ଦୋଳା କିନା, ଦେଖିବ ଅକାଳପକ୍ଷତା,
ମୁଶୁର ବାଳ ଉପତ୍ତିବା, ଅକାଳକାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶାନତ

ହୁବଳ, ପରଶମରେ ଅନ୍ୟ, ଅନ୍ୟ, କୋଣ୍ଠ
କବତା ପ୍ରକୃତ ଅନ୍ୟକିବ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରକାର
ଶୁଣପାତା ଓ ତତାତ କଞ୍ଚକର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆବେଳା ବହିବାରୁ ଅବ୍ୟଥା ।

୨। ପାର ଓ ଗରନ୍ତର ବିଶାକ୍ତତା ବା ବିଶାକ୍ତ
ଜୀବଧାତ ବିଦବତାରରେ ବିମା ମ୍ୟାଲେରିଆର
ବିଷ ପ୍ରକୃତ ଶଥରରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବା କାର.
ଶବୁ ରକ୍ତର ରୁଷିତ, ଗରମୀ ବା, ଶାବର ବା,
ନାକ ଓ ମୁଖରେ ଏବଂ ମୁଶୁରେ ବା, ମୁଶୁର
ବାଲହୁପୁତ୍ରବା ହାତ ମୋହ ଓ ଅଥବାରେ
ଦେବନା, ନୁହନ ପୁରୁଷନ ମେହ ରକ୍ତିତ ବାତ,
ଗରମୀ ବାତ, ରଣିବାତ, ଅଷର ରଣି ଓ ସନ୍ତ୍ରୁ-
ଲର ଦେବନା ଓ ଫୁଲ, ପଞ୍ଚବୁ ଜଳପତିବା,
ଦେବନରେ ଚକା ଦାଗ, ହାତ ଓ ମୋହର
ତଳରେ ପ୍ରାକେନ୍ ସାହା ବା କଳାହେବା,
ବିମା ଚମଜା ରାଠବା ପୁନଃ ବାଗୀ ପତିବା,
ଦେବନରେ କଥ ବା କ୍ରାଣ ବାହାରିବା ଶାବର
ପିକାବା ଶୁଷ୍ଟ ଓ ହୃଦଳ ପ୍ରକୃତ ଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯାବଣ୍ୟ ପୀଡ଼ା, ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବେଳା ପନ୍ଥରେ
ଆମୋଦ ।

୩। କ୍ଷୟକାଶ, ସମାବାଶ, ନିୟାବ ପ୍ରାସାରରେ
କଷ୍ଟ, ରକ୍ତବମନ, କଷପଙ୍କରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା
ପତଳ, ମୁଖରୁ ଓ କଷିବାରୁ ରକ୍ତପତଳ,
ଶକିରେ ଦେବନା, କଷ ଜନିବାର, ସୁରଙ୍ଗା
ଦେବନାକ ପ୍ରଦାତ, ଅହାରରେ ଅରୁତ, ତେ
ବିଶାଦ, ଶବ ଜଳବା, ଓ ହୃଦଳଙ୍କ, ସହଜ ଓ
ସାମାନ୍ୟ ଅଶ୍ରୁରେ ସକି ଓ କାପର ଦିପତି,
ଫୁସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରଣଶକ୍ତିର ଅଭିନ; ଜନ୍ୟାତ
ହୃଦୟପ୍ରଣ୍ଣି ବା ପୁଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯାବଣ୍ୟ ପୀଡ଼ାର
ଅଭିଜ୍ୟ ।

୪। ଉପବେଳ ପୀଡ଼ା ସମ୍ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏହି
ଜୀବଧ ଶୀର୍ଷ ଶ୍ରାମୀୟ, ଏଥରେ ସେଇଁ କେ-
ତୋଟୀ ତେଜମ୍ବର ଦେବନ ପଦାର୍ଥ ଅଛି, ଚାହା
ଅଥ ବୌଣ୍ଟି ଜୀବଧରେ କାହିଁ । ଏହି ସେହି
ଗଦେଷଣା ଲକ୍ଷ ଦୁଃଖାୟ ପଦାର୍ଥ ନିମ୍ବୁ ଏହାର
ଏତୁପ ଶୁଣବାୟକ ହେବାର କାରଣ ଅଚଳ ।
ସେବେ ଭୁମେ ସେହି ସକଳ ସେବରେ ବିମା
ଚାହାର ବୌଣ୍ଟି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଅଭାନ୍ତି ହୋଇ
ଆଥ ଦେବେ ଏହି ମହୋତ୍ସବ, ସେବକ କଷ
ଜାବକ ରଷା କର, ସହଜେ, ସୁଲଭରେ,
ସୁତ୍ତବୀରେ ଶ୍ରାମୀ ଆବେଳା ଲାବ କର ଅର୍ଦ୍ଦ-
ଜାବକ ପାଇବ । ଶଶ ଦୁକି ଦେବ
କୋଣ୍ଠ ପରାବାର ହେବ । ଯଥା ଦୁକି ଦେବ
କୋଣ୍ଠ ପରାବାର ହେବ ।

ଶାରମାଟିନ—ଶାବର ସବର ଶୟିତ ଶଂଖ
ଓ ଅଭାବ ଶୀଘ୍ର ଦୂରବ ଦେବବାରୁ ମାପ୍ରେନାନିତ
ଓ ଚାହା ଅଭାବ ରଣିବାରୁ ବାଳକ, ବାଳକା,

ସୁବକ, ସୁବଜ୍ଞ, ଦୁକି, ଶୀ ଓ ପୁରୁଷ ସମସ୍ତ
ପରାବର ସମାଜ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ସାଧାରଣତଃ ଯେ
ସକଳ ପୀଡ଼ାରେ ସାଲାହ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଅବେଳା
ପ୍ରକୃତ ଜୀବଧ ବାରମାର ବିଦବତାର ପ୍ରୟୋଜନ
କ୍ଷତିକ, ସେହି ସକଳ ପୀଡ଼ାରେ ଶାରମାଟିନ
ଥରେ ମାତ୍ର କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ବହିବାରୁ ବେଗ
ସମୂଳେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାରିଲୁ । ସୁତ୍ତମଂ ଏହା ଯେ
ପ୍ରକଳକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜୀବଧ ଅପେକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧେ,
ଦେଖିବେ ଅଶ୍ରୁମାତି ସନ୍ଦେହ ବହିବାର ଅବସର
ନାହିଁ ।

ମୁଲୁ; ଏକ ସପ୍ରାବ ସେବକୋପ୍ରୟୋଗୀ ପ୍ରତି
ଦିନ ୧୯୯ ଏବା ରଙ୍ଗା । ତତ୍ତ୍ଵ ୧୯୦୯
ପାଦିକ ୨ ଜୀବନ ମାର୍ଗ ଏବା ଶିଖିବେ ୧୦୫
ଦିନ ଶିଖିବେ ୧୦୫୫ ଏବା ଶିଖିବେ ୧୧୦
ଏବା ତତ୍ତ୍ଵ ୧୧୫ ।

ପ୍ରାପ୍ରସାଦ ଓ ପାରାତ ପଠାଇବାର ଏବାନାହିଁ
ଠିକାପାଇବା ।

ମାନେଜର
Spermatine Depot
No. 22 Baranasi
Ghose's street
Calcutta.

ମାନେଜର
ପାରାତ ଚାର୍ଚ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀ
ନ ୧୧୮ ମର କାରାମାର୍ଗ
ରୋଡ୍ ଟାଟା
ବରତପୁର

ନୂତନ ପୁସ୍ତକ ।

ନିର୍ମିଷା (ନୂତନ ଶପ) ୧୦୭
ପଦ୍ମ ଦୂରାତ ୧୧

ଜାମରହିତା ପୁସ୍ତ ରମ ୧୦୧
ବିଦ୍ୟାରତ ମଧ୍ୟପଦ୍ମ ୧୦୧

ଦୁର୍ବଲବାବ ୧୦୨୨
ମହୁରବର ସ୍ତ୍ରୀ ୧୦୧୨

ପ୍ରବନ୍ଧ ଅଖ୍ୟତନ୍ ବା ବାଦମୟ
ରିଷକ୍ୟାମ (ପ୍ରବନ୍ଧ) ୧୦୧୭

ରକ୍ତ-ଶକ୍ତିତ ୧୦୧
ଦେବନାଗାତ ୧୦୧

ସ୍ପ୍ରାମନ୍ୟାବସାର ଶିକ୍ଷା ୧୦୧
ଉପବେଳ ପୁସ୍ତକମାଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକାରିକ
ସ୍ପ୍ରାମନ୍ୟାବସାର ମିଳିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ହେଦେବୁ ବଟକ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସହର
କିଳୁବିଧିପୁର, ବିରୋଲ, ସାଲେପୁର ଓ ବାଙ୍ଗି-
ଆମ ମଧ୍ୟପୁର ସମସ୍ତ କାଞ୍ଚିନାରୂପ (ପାରଣ)
ସର୍ବ ୬୫୦୨ ମରୀଦା ନବମୟ ମାସ ତା ୧୮୮୩ ରୁ-
ଖତାର ସଳ୍ଲ ୬୫୦୯ ମରୀଦା ମାର୍ଗମାସ ତା ୩୯
ଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧ ଜାର୍ଷ ଓ ମାସ ନିମନ୍ତେ ସବୁ
୧୫୦୨ ମରୀଦା ନବମୟମାସ ତା ୮୮ ରଖା
ମୁଁ । ସର୍ବ ୧୯୧୦ ସାଲ ମାର୍ଗଟିର ମାସ ଦିନ କ
ତବା ଏ ୧୨ ଶା ସମସ୍ତରେ ବନ୍ଦିକ ସହର
ଲୋକେଲବୋର୍ଡ ଅଧିକରେ ଶ୍ରୀମୁଢ଼ ଶା ରେସ୍‌
ରମେଳ ବାହାରୁରଙ୍କ ବସ୍ତରରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ତାକ
ନିଲମ୍ବାର ଲଜ୍ଜା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରସିବ ଥର-
ଏବ ଏବଦ୍ଵାରା ସବସଥାଇଗଲୁ ଜଣାଇ ଦିଅ
ଯାଉଥିବ ଯେ ସେଇମାକେ ତାକ ନିଲମ୍ବରେ
ଲଜ୍ଜା କେବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିଛୁ ସେମାକେ ନିଜେ
ଉପରକାରୀ ନିରୂପିତ ତାରରେ ନିଲମ୍ବ
ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାକ ନିଲମ୍ବରେ
ଲଜ୍ଜା କେନଧାରିବେ । ଯାହାଙ୍କ ତାକ ସବ୍ରା-
ପେଣ୍ଠା ଜ୍ଞାନ ଦର ହେବ ଓ କୌଣସି ଆପରି
କ ଥୁଲେ ତାକ ତାକରେ ନିଲମ୍ବ ଶ୍ରୀ କରସିବ
ଓ ନିଲମ୍ବ ଗୁହାଟା ଚତୁରସ୍ତାରୁ ଅର୍ଦ୍ଧାରୁ ନିଲମ୍ବ
ତାକ ଶେଷ ହେଲୁଥାରି ନିଲମ୍ବ ଜରସମକର
ଚକ୍ରଧୀରା ଜାମିନ ସ୍ଵରୂପ ଅବଳମ୍ବନ ଦାଖଲ
କରିବେ ଓ ବାଙ୍ଗ କରସମକ ନିରୂପିତ କିମ୍ବେ
ଅନୁସ୍ଥାରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ହେବ । ଭାଙ୍ଗ
ଚକ୍ରଧୀରା ଠକା ନିଲମ୍ବ ଶେଷ ହେବା ମାତ୍ର
ଦାଖଲ କ ହେଲେ ସାନି ନିଲମ୍ବ କରସିବ ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷାରେର ଜଣା ସେହି କ୍ଷାରେର
ପ୍ରଥମ ତାରଖରେ ଆଗାମୀ ଦେବାକୁ ହେବ କ
ଦେଲେ ତହିଁର ଯେ କଣ ହେବ ତାହା ହୃଦୀ-
ତାରକୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ନିଲମ୍ବ ଶ୍ରୀ ହେଲଗୁ
ପ୍ରତ୍ୟାମନେକକୁ ନିରୂପିତ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ
ସତମମତେ କବୁଳିଦ୍ୱାରା ଲେଖିଦେଇ ରେଜଞ୍ଚିଟ
ଦରିଦ୍ରବେ । ଉପରେକୁ ନିଲମ୍ବ ଆଦି ସମ୍ବନ୍ଧ
କ୍ଷେତ୍ର କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ହୃଦୀବାକୁ ଅଦରଣ୍ୟ
ଦେଲେ ସହର ଲୋକେଲବୋର୍ଡ ଅଧିକରେ
ଦାରି ହୋଇ ଦିଲି ପାରିବେ ।

ପ୍ରକାଶ ଥାଇ ବି କାନ୍ତହାରୁସମାଜ ଦେବଳ
ଦ୍ୱାରା ସଙ୍ଗଜିତନ ଲୋକମାନେ ନିଲାମ ଡାକ
ଯାଇବେ ବନ୍ଦନ୍ତରେ ସହୃଦୀ ନିଲାମ ଓରିଦିବାର
ସେପର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିବାର ପ୍ରମାଣ କି ହେବ ତାହା
ହେବେ ବନ୍ଦନ୍ତର ତାହାର ଉପାକିତ ଲବନ୍ଧ
ଦେବ ତେବେ କେଉଁପରି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଣ୍ଡ
ଅତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସଙ୍ଗଜିତନ ଲୋକଙ୍କୁ ସାକି ବିଜି
ଚାରିଯିବ ।

ଆମେ କଟକ

- ୧। ଚଲଙ୍ଗାଦେଖ
୨। ଲୁହରକ୍ଷା

ଆମେ ହାତୀ

୧ । ଚିତ୍ରିକା	୫ । ବୈଦେହୀଅଳ
୨ । ବୁଲଷିପୁର	୬ । ସୂର୍ଯ୍ୟପୁର
୩ । ପଥୁରିଆପଡ଼ା	୭ । ଶୋଳପୁର
୪ । କଳାପଥକ	

ଆମା ସାଲେଷୁର

- ୧। ପଦ୍ମଶିଳ ୨। ଶିଥାଳ
୩। ବିଶଳାଥଶିଳ ୪। ଅଶୁରେଣଶିଳ
୫। ଶୋଭା

ଆମା ଜୀବନସିଦ୍ଧପୂର

- ୧। ବାଲଥ ॥ ୨। ହରି
୨। ସଙ୍ଗାରିଷାହି

ଆମ୍ବା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ

୧। ପକ୍ଷପାଳ

M. Das
Vice Chairman

ଏହାଇ ଯୁଦ୍ଧର

ସର୍ବାପେଣା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମହୋଷଧ ।

ଏହାର ଶୁଣ କୁଳନାରେ ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବୁ ସାରି
ଯାମାନ୍ୟ ମାତ୍ର, ଏହାର ବ୍ୟାସ ଉପଶମବାସ
ଶୁଣ ଅଭୁଲମ୍ବନ । ଯେ କୌରପି ପ୍ରଥାର ଏବଂ
ଯେବେବାଳର କଟିକ ଯାଦୁ ଦେଇ ବା ଗାହିବ
ହୀମ ଜୀବଧ ବ୍ୟବହାରକୁବୁର ବିନା କ୍ଳାଳ ଯନ୍ତ୍ରାରେ
ଘେର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ଦେବ ।
ଭାବବିବର୍ଣ୍ଣର ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ କରୁଣ ଏହା
ଆପ୍ରତିଷ୍ଠାନାରେ କ୍ୟବହୁତ ପୁଣି ଶତ୍ରୁ ଲେ-
ବକରାର ମୁକୁତରେ ପ୍ରସଂଗର । ଏ ଉତ୍ତରିତ
ସଥାର୍ଥତା ବିଷ୍ଵବାକୁ ଦେଲେ ଥରେ ମାହି
ପରାମର୍ଶିତ୍ୱ ଅଟେ । ସମଶ୍ରୋଭ ଯେବେ
ଜୀବଧ ବାହାରିଥାବୁ ବା ବାହାରୁଥାବୁ; ଏହା
ଜୀବଧ ସଙ୍ଗେ ବାହାର କୁଳନା ହେବ ବାହି ।

ଗୋଟିଏ ତିବାର ମୁଲିଖ ଟ ୧୦/ ଛ ଅଣା,
ଏହିରେ ୨ ଛ କା ୩ କାର ଗୋଟା ନେଇଁ
କେବାର ବିଶେଷ ଲବ ଅଛି । ସ୍ଵର୍ଗପେ କାମ,
ପ୍ରାମ, ଜାକଦର ଜଣା ଏବଂ ତାହାର ବେଳେ
ତଥା ଆଶ୍ରମ ଗୃହ ରେଖିଲେ ବ୍ୟକ୍ତାପ୍ରଦର୍ଶକ
ପ୍ରେସନ ଦୁଆ ।

ଏକମେତ୍ର ପାପମାନ;—

ଶ୍ରୀ ବନତାରବ ସେନ ।
ଦେବୀ ଉତ୍ତଳପ୍ରେସ୍, ବାଲେଅଳ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନବୀନ ନବୀନାର ଶୋଭାଗର
ସାମଗ୍ରୀ ।

ପ୍ରେସ୍‌ବୀର ପ୍ରେସ୍ ଉପହାର, ଅଛି ଅଧିକ ।

ଏହାର ତ କୁଣ୍ଡର ଅଭିନବ ଆଦ୍ୟାର

“ଇନ୍ଦ୍ରାବର ଶେଇନା

ଏହି ଦ୍ୱାବ୍ୟ କଳ ପ୍ରମାଣ ପାଇ ସହିତରେ
ବ୍ୟକ୍ତହାର କଲେ, ପାନର ଆଧୁନି ଅମୃତ ପରି
ହୁଏ । ଅରେ ବ୍ୟକ୍ତହାର କଲେ “ ଇନ୍ଦ୍ରାକର
ଶୋଭନା ” ଉତ୍ସନ୍ନ ପାଇ ଖାଇବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହୁଏ
ନାହିଁ । ଲଜ୍ଜାର ସୁନ୍ଦର ଅବ ମନୋଦୂର ଓ ମାନ୍ୟ-
ବାଲ ପ୍ରାସାଦ । ମଞ୍ଜୁରୁ ପାଇ ଶେଷ ହେଲେ ମଞ୍ଚ
ଏହାର ଘୋରର ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ । “ ଇନ୍ଦ୍ରା-
କର ଶୋଭନା ” ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଲେ ଶତାବ୍ଦ, ଧରିଆ-
ଶୁଣ, ବୁଜାବକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୌଣସି ପ୍ରଭାବର ମସ-
ଲାର ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଏ ନାହିଁ, ଅଥବା ପାଇ
ସୁରବୀ, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଓ ସୁଖନପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ପୂର୍ବେ ଏହି
ଦ୍ୱାବ୍ୟ ନବାବ, ବାଦସାହ, ଅନିର, ଶୈତାନବ-
ମାନେ ବ୍ୟକ୍ତହାର କରୁଥିଲେ; ଶିଖୁର କୁଣ୍ଡ,
ବହୁ ଅନୁମନାକ, ଓ ମନେଷଶାନ୍ତିର ଏହି ଦ୍ୱାବ୍ୟ
ଆବଶ୍ୟକ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ ଏବଂ କହ ସହିତ କେତେ
ଶୁଭିଏ ଜିରୋଷ ବେଷକ ମିଶ୍ରକ କରୁଥୁବାକୁ
ଏତକୁଏ ଦନ୍ତର ଶିଥିଲବା, ଦନ୍ତ ମାତ୍ର ପଲ,
ଦନ୍ତ ବ୍ୟଥା, ଦନ୍ତମୁଳକୁ ରହୁ ପଡ଼ା କହ ହୁଏ,
ମୁଖ ଧୂରକ, ଏବଂ ଦନ୍ତ ପକ୍ଷି ମୁକ୍ତାପର ଶୋଭ
ପାଏ । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି ଶିଥି ହୁଏ । ଅଗା, କୁଳନ
ହୁଏ କିମ୍ବା କାହାକମାସିଲ୍ଲ ଓ ଧ୍ୟାତି ଅରଙ୍ଗ
ଶିଶିରେ ହୁଏ । ୧୦, ୨୦ ଶିଶିରେ ହୁଏ ୫୦୫୦
ଅଣା, ଡଳକରୁ ହୁଏ ଯ ଅଣା । ୩ ଶିଶିର
କମ କାହାରେ ପ୍ରେରିବ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏକପାଇଁ
ବିକେତା:—“ କୁଣ୍ଡ, ଏଣୁ ବୋକ୍ଷାନା ” ୧୦୫୦
କମର ବାଜନସି ସୋବର ଖୁଣ୍ଡ, କଲିକତା

ସବୁପ୍ରତାର ସବ, ଥା, ଗମେ-କାନି ପ୍ରଭକ
ଆବେଳ୍ୟ ପକ୍ଷେ ଚାହାନ ।
“ଏହିଏ କାହାର କିମ୍ବା ?”

“ଖୋର ସାର କାର”

ଏହା ବ୍ୟକ୍ତହାର କଲେ ଥିଲୁ ଅଛି ସମୟ
ମଧ୍ୟରେ ସବୁପ୍ରତାର ଦୀ, ଯେତେ ପୁରୁଣା ହେଉ
ମନ୍ଦଶ୍ଵର ପଦ୍ମଆବେଳେ ହୋଇ ଯାଏ । ଅଥବା
ପାଞ୍ଚ ପ୍ରତିକ ହୋଇଥି ପ୍ରତାର ବିଷାକ୍ତ ତ୍ରୁପ୍ତି
ଏଥିରେ ସଫୋଲ ନାହିଁ । ମନ୍ଦଶ୍ଵର ଶିଥି
ଟେଙ୍କା ଧ୍ୟାବିଂ ଓ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ଟେଙ୍କା
ଆଣା । ଶାନ୍ତିଶାନ୍ତି :—“ଡକ୍ଟରଙ୍କ, ମେଲର ସବୁ
କୋଣାମା”, —କଲିତତା ।

ପ୍ରକାଶ ।

ସନ ୧୯୦୭ ମସିହା ଉଷ୍ମର ମାସରେ
ବୋମାର କତା ଅଧିକାବାଦ ସହରେ
ଗୋଟିଏ ଭାରତୀୟ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଦର୍ଶନ (ହାଟ)
ଦସିବ । ସେଇମାତେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଦର୍ଶନାଲ୍ୟ ଟିକ୍ଟ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ପଠାଇବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ସେମାତେ
ନିମ୍ନ ସାଂକେତିକ କିକଟ୍ଟୁ ପଥ ଲେଖିଲେ
ବନ୍ଦୁ ବିଷୟ ଲାଗି ଥାଇବେ । ଇତି ।

ଶା ପି, ଏମ୍, ଦୁଃଖିଦେହ
ଜେକରଳ ସେକେଟ୍ସ୍
ଦୁଃଖିଧାନଦୁଃଖିଧାନ

ଶ୍ରୀପଦ ।

କବିଗଳ ଶା ହେତୁରକାଥ ବିଶାରଦଙ୍କର
ଅସୁଧେଦୋକୁ ଚିବସାଳୟ ।

୧୯ । ନଂ ଦରିଘୋଷଶ୍ରୀଟ, ସମ୍ମଲିଅ,
କଲିକତା ।

ଏହି ପ୍ରାକରେ ସମ୍ବାଧ ବେଗର ତିଥି
ଚେଳ, ଦୃଢ଼, ମୁଗନାସ୍ତ୍ର ବା ଚମୁଶ୍ର, ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗି
ମୁକ୍ତା ଓ ପ୍ରାଣାଳାଦି ତାରକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁକ୍ୟାଦି (ଦୟା)
ନିଲେ, ବିଦେଶସ୍ଥ ବୈମାନିକ ପୀଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା
ଜଣାଇ ଲେଖିଲେ ବିବର୍ଣ୍ଣା ଲେଖି ପଠାଯାଏ ।

ଯୋଗିଷନ ବିଟକା ।

(ଅର୍ଥାତ୍ ରୁଷିକୁ ଯୋଗଲାକୁ ସିଦ୍ଧମହୋଷଧ)

ଏହି ଗୋଗପ୍ରସୂତ ସୁସିଦ୍ଧ ଉଷ୍ଣଧର୍ଵାର ମାନବ
ଦେହର କୁଞ୍ଜ ପରିଷାର ହୋଇ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ
ସୀତା ଅଗେଗି ହୁଏ । କବିଗଳ ଏହି ତାଙ୍କୁର-
ମାନବ ଦୁଷ୍ଟକଷ୍ୱା ବୈଶବମୃଦ୍ଧ ଥରେଗି କରିବା
କିପ୍ପାରେ ଏପରି ମନୌଷିଧ ଥର ନାହିଁ ।
ସକୁତ ଦୋଷରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କୋଣ୍ଠ
ପରିଷାର ହୁଏ ନାହିଁ, ଅହାରର ପରେ ଅମୁ-
ତେଜ୍ବାର (ଅହାଗ୍ରାହି) ଉଠେ, ବାୟୁତୁକି
ହୋଇ ଘେଟ ଫୁଲେ ଏହି ଶୁଧା ଭଲଭୁଷେ ହୁଏ
ତାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସମରେ ଏହି ଉଷ୍ଣଧ ଅବ୍ୟଥି,
ବଚଦନର ଅର୍ଦ୍ଦରେ, ବରନର, ବ୍ୟଦିଷମୟ,
ଅନୁଭୂଳ, ଶୋଥ, ସବଳପ୍ରକାର ଜୁବ, ଶିଖେ
ବେଗ, ପାପଦୋଷ, ଶିଶୁରେ ତଳକାର ଚିନ୍ତ,
ଶୃଣୁ, ସ୍ଵପ୍ନଦୋଷ, ଧାରୁର ଭରଳତା, ସୁକୁମର-
ମାନ, ଦ୍ଵିମୁଖ, ମେହରେଗ, ମସିକବୁଣ୍ଡିଳ,
ଦ୍ଵୁ ଦିନୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତାବ ଓ କାଳିଆ ନିଃଶେଷ
ବେଗେ ହୁଏ । ବାଜବେଦନା, ଗଣ୍ଡପୁନ୍ତ୍ର,
ସ୍ତ୍ରୀଦାତର ଜୁଲା, ସବଳପ୍ରକାର କାଷବେଗର
ଦୌଷିଧ । ଶୀଳେକମାନଙ୍କର ରଜୋଦୋଷ
ଧକବେଦନା, ଗୁରୁ, ଶେତ ଓ ଭକ୍ତପୁନ୍ତ୍ର
କି ମୂର୍ଛାଦି ବିବିଧଗୀଡ଼ାର ଶାଶ୍ଵତ ଶାନ୍ତି ହୁଏ
କି ଶିଶୁର ଲାବଣ୍ୟ ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥାଏ ।
ଦ୍ଵିରୁ ବେଗଚୁଲ୍ୟରୁ ସ୍ଵର ଅବସ୍ଥାରୁ ଥାଣିବ,
ହି ଉଷ୍ଣଧର ଶୁଧାକ କାହିଁ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅସୁର୍ୟ ଗୁଣବିଶିଷ୍ଟ ! ପ୍ରତ୍ୟେ ଫଳପ୍ରଦ !!
ତାକୁର ମେଳର ସାହେବଙ୍କର ଅବିଷ୍ଟ-ସେହି
“ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାନ୍ଧୀ ”
ବୃକ୍ଷିଷ ଗବର୍ନ୍ମମେଧାକର ଅଳକ ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ରେକଞ୍ଜ୍ଯୁଷ କୃତ ।
ବନ୍ଦ ପଞ୍ଚାଶିତ ! ବିଶେଷ ପ୍ରାଂଶିତ !!!
ଆଦି ଓ ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅତି କାହାରକୁ ଅୟାୟୀ ଗୁଣବିଶିଷ୍ଟୀ ଦେଖି
ବା ବିଲଙ୍ଗ ସାଳସା ପ୍ରଭୃତି କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଅନ୍ୟଧ ସେବକ କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଅତି
କାହାରକୁ ସେଇ ସହଜା ଭୋଗ କରିବାକୁ
ହେବ କାହିଁ । ସେହେତୁ—

ଲଲେବ୍‌ଟ୍ରୋ ସାଲ୍‌ସା :— ନିଜ ଗୁଣରେ
କିମ୍ବା ଜଗତର ସଫୋଲ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର
ରିଅଛି ।

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲମା :—ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେଉଁପାଇବାର ଶିଖ ବିଜୟ ହେଉଥାଇ ଦେଶ ବିଦେଶ ରୁ ସେହିପାଇ ଗଲି, ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୁନ୍ଦରିପାଦବ କରାଯାଇଛି ।

ଜଳେକ୍ଟ୍ରୋସାଲିସା'—କବେନ୍ଦ୍ରାବିଜୁପାତ୍ର,
ବେ, ଦୈଜୀନକ ପ୍ରବରଣରେ ଦେହୁୟଙ୍କ-
ନ୍ତି ସଯୋଗେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର
ମୁଣ୍ଡ ଅଧି ବିଦୁତ ବେଗରେ ସବ ଶଶାର
ବିରତ ହୋଇପାରେ ଏବି ତାହାର ଅଭେଦ-
ରତା ଶକ୍ତି ବୁଝରୁ ସଙ୍ଗେଁ ବେଗର ପ୍ରବ-
ାଳା ଶକ୍ତି ଫମକ କରିବେ ଏବଂ ୨୯ ମାତ୍ର,
କଳ ମାହେ ରେଗୋପଶମ ସ୍ଵଜ୍ଞତା ଥିଲୁଭବ
ଯାଏ, ସୁତି ଶାଖ ସ୍ପାଦ ମଧ୍ୟରେ ବେଗର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପ୍ରାଚକ କର କବ ସ୍ଥାପନ, କବ
ବାହ ଓ କବ କଳେବର ପ୍ରାପ୍ତ କରଇଦିଏ,
କଳ କାଳୋତ୍ତତ କଳ ସାର୍ଵ୍ୟ ସୁତି
ଅଧେ ।

ଲେକଟ୍ରୋ ସାଲସା :— ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ରିଟିଷ୍
ମେଧିକ୍ ବଳଦ୍ୱରେ ପ୍ରତିକିତ ଓ ବିଜ୍ଞାପିତ
ହୁଅଥାବା କି ସ୍ଵଦେଶୀ କି ବିଦେଶୀ ସବ୍ରଳ

ପ୍ରକାର ସାଲବା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଜୀଷ୍ଵହିଁ କୃତମ
ଏ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଗୁଣବିଶ୍ୱାସ ଅର୍ଥରୁ ବେଗକୁ ତାଙ୍କେ
ରଖେ କନ୍ତୁ—

ଲକେହଟ୍ରୋ ସାଲସା ।—ବୈଦ୍ୟତିକ ଶକ୍ତି
ପ୍ରଭାବରୁ ବେଗ ସମ୍ମୂଳୀ ଅବେଳ୍ୟ କରିବା ଏ
କହାଏ ପୁନରୁକ୍ତମଙ୍ଗ କରେ ନାହିଁ । ବନ୍ଧୁ ପଣ୍ଡା
ଓ ବୃଦ୍ଧୀ ଦରଳ ପାଲେ ଏହା ପ୍ରତିପଦ ହୋଇ
ଥିଲା । ପୁଣି ଏହି ସ୍ଥାନୀ ଅବେଳ୍ୟକାରିତା ଗୁଣ
ଥିବାରୁହିଁ ଏହି ଅଭିନ୍ଵ ବାଜ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଆଶ୍ରମ୍ଭାବିତ ବଳ୍ୟରେ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ
ଅଧିକାର ଦରିଥିଲା ଯେଉଁଠାକୁ ଥରେ ଆଶ୍ରମ୍ଭ
ପ୍ରେଇତ ହେଉଥିଲା ସେଠା ଅଧିବାସିମାନେ
“ ଲକେହଟ୍ରୋ ସାଲସାର ” ପନ୍ଥୀରୀ ହୋଇ
କରିମାର ଡଇନ୍ୟ ଆଶ୍ରମ୍ଭ ପଠାଇବାକୁ ପଢି
ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ବଜାୟ ଦାସପାଇଲରେ ତ୍ରୁପ୍ତ
ବେଶର ଏହି ସାଲସା ବ୍ୟବସ୍ଥା କର
ଆଉଥିଲା । ଅସିଯା, ଉତ୍ତରେପ, ଅମେରିକା,
ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେବି ପ୍ରତିଦିନ
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା । ଭାରତର କୁଟୀରବାଷି
ନୂଷବଠାରୁ ମୂଳର୍ଥାରୀ ରାଜା ମଧ୍ୟ ସମୟେ
ମାନ ଅଦରର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା ।
ଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲସା ବର୍ଦ୍ଧି ଯେପରି ବୃଦ୍ଧାଶ୍ର
କରିଯୁ କରିବାକୁ ଶୁଭ୍ୟରେ-ଶୁଭ୍ୟମୁଦ୍ରାରେ
ବିଶ୍ୱର ହୋଇଥିଲା ! ! ! ବାସ୍ତବିକ ଏହୁଙ୍ଗ
ଫଳଟା ଏବୁପ ଅବେଳ୍ୟକାରିତା ଏବୁପ
ଲୌକିକତା ଆଶ୍ରମ୍ଭ ଏକାଥାରେ ଏବେ ଅଧିକ
ଶକ୍ତିକ ଉତ୍ତରପୁଣେ ହୁଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଭଲେକ୍ଷୋଷାଳସା—ଦୁଃଖରକ୍ତ ଶୋଧକ
ବାକୁ, ନୂତନ ବକ୍ତ୍ଵାଣିକା ସ୍ମୃତି କରିବାକୁ
ତ, ପଞ୍ଚାୟାତ, ବହିବାତ, ଅଶ୍ଵଗଣ୍ଡ ପୁଜ୍ଜବା
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଲ ପୁଜ୍ଜ ଭାବା, କୁଣ୍ଡିଆଶ, କୁଳ,
ମନୀ ଓ ପାରାର ଘା, ନାଳ ଓ କାହାର ଘା,
ହରେ ଘା ହସ୍ତ ଓ ପଦ ଚଳରେ ପାଞ୍ଚ
ମେରୁଷାଦା କା ବଳା ଚିହ୍ନ, ଧବଳ କୁଷ୍ମା,
ଗର ପ୍ରାରମ୍ଭାବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାଦି ରକ୍ତସମଗ୍ରୀୟ
ପ୍ରକାର ପୀତ୍ରା ଓ ଉପସର୍ଗ ଏକ ବହିର
ଦାୟକ ସ୍ଵର୍ଗାଦି ପୁଣି ପାର ଓ ଗରମ୍
ର ଜନ୍ମ କାଣ କରିବାକୁ ଏହାପରି ସ୍ଵାୟମ୍ଭାବ
ବଗ୍ରମ୍ଭର ତିଷ୍ଠ ଦ୍ଵିତୀୟ କାହିଁ ।

ବର୍ଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଇଂସ୍ ।—ତରଳ ଶୁଣ ଗାନ୍ଧି
ବାକୁ ଶୁଣିବାରେ ସେହିପୁଣ୍ଡ କରିବାକୁ—
ଯାପୁ ବାର୍ଷିକ ପରିମାଣ ହରି କରିବାକୁ—
ଦିନାବରେ କମତା ଜୟାଇବାକୁ,—ତଥ
ଚାପୁ ଶୁକବ୍ୟାଖ୍ୟ-ଆର୍ଥାତ୍—ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ମେହ, ଧାରୁ ଦୌଳାଖ୍, ବହୁମୃତ, ବାରମ୍ବାର
ବା ଅଳୁ ପ୍ରସାର ହେବା, ମେହବାର
ଜଳବା, ଲୁଗ ରେ ଦାମ ପଢ଼ିବା, ମୁହି-
ର ଶିକ୍ଷ ବା ପଳଙ୍ଗକି, ପଢ଼ିବା, ସ୍ଵପନ୍ଦୋଷ.

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଚପତ୍ରିବା।

THE UTKAL DIPIKA.

କ୍ଷେତ୍ର
ପରିବାର

CUTTACK, SATURDAY THE 22nd November 1902.

ଦିନ କି ମାର୍ଗଶିର ସନ ୧୯୦ ସାଲ ଶକବାର

ଅଗ୍ରମ
ପଞ୍ଚମୀ
ଜାନୁଆରୀ

ତଃର
ଜନ୍ମ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

NOTICE.

Wanted a head master for the Middle English school of Chanahatta on a salary of Rs. 20 per month. Preference will be given to those who have passed the Entrance examination and have known the good mode of teaching. Application should be received by the undersigned before the 12th December 1902.

3-11-02 } Gourang Churan Patnsik
Secretary
M. E. School
Chanahatta

WANTED.

A candidate for the post of the Sadar-Kanongoe of the Puri collectorate, on a salary of Rs 50 a month. He must have passed the F. A. Examination of the Calcutta University and the final Survey Standard Examination and must have sufficient experience in Survey and Settlement work. Preference will be given to one who possesses good knowledge of Agricultural works and is of strong Constitution and active habits. Applications with testimonials will be received by the undersigned up to the 30th instant. The successful candidate

will have to furnish cash security of Rs. 200 before he joins his post.

R. C. BANERJEE,
Dy. Collector incharge.
for Collector

NOTICE.

Wanted for the Settlement office of Bamanghati (a Sub-division of the Mayurbhanj State) a Head Clerk and Sheristadar for three years on a Salary of Rs. 35 per mensem. Candidate must know Uriya and English well and shall have experience in the office works.

Wanted also an Accountant for three years on a monthly Salary of Rs. 30. The candidate must furnish a personal or cash security of Rs 800. A knowledge in Uriya and English and an experience in the account works are necessary.

Applications with copies of testimonials shall reach the undersigned before the 30th instant.

Dated, Bahalda, } Satkari Chatterjee
the 13 November } Settlement Officer
1902 Bahalda P. O.

NOTICE.

Wanted an Inspecting Pandit by the District Board of Cuttack, pay Rs. 10 and allowance Rs. 2 per month. Experienced teacher holding Entrance or Final Teachership Examination certificates shall have preference.

Applications should reach the undersigned on or before the 30th current,

Cuttack
Dist. Board office } J. C. Chander
The 20th November 1902. Vice-Chairman.

NOTICE

Wanted a Work Sarkar for the Sadar Khasmahals of the District Puri. None need apply who has not passed the Final Survey Standard Examination and has no experience in Surveying, Levelling, Estimating and Measurment works. Preference will be given to the candidate who has good knowledge in English. Applications with testimonials will be received by the undersigned upto the 18th November 1902.

Puri Collectorate } W. N. DELEVINGNE,

8-11-1902 } Collector.

NEW YORK LIFE INSURANCE COMPANY

Is the property of the Policy Holders and all profits made are allotted to them. A safe and profitable investment.—For full particulars apply to

H. J. BELL
Agent Cuttack.

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍କୁଲ ପାଠ୍ୟ ସହକରନିତିଷ୍ମାଧାକ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇ ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁଁ / ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ସ୍କୁଲକିନ୍ତେବାକୁ ନିରାପଦେ ଏକ ଅମ୍ବ ନିରାପଦେ ମଳିବ ।

ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ କନ୍ଦରାମି ।
ମୁକୁତାଚାର, କଟକ ।

ଭକ୍ତିଦୀପିକା ।

ମାନ୍ୟବର ବିଶେଷଜ୍ଞ ସଙ୍ଗଜଳ ଦୃଢ଼ବରଳ
ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରମଣରୁ କଲିବତାକୁ ଫେର ଅଥିରୁଣ୍ଡି ।
ତାକୁରୁଷ ବିବେଚନରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ବାସୁଦାମ
ଆଖକ ଉପବାରେ ଆଶା ନାହିଁ । କଲିବତାରେ
ନିଷ୍ଠିନ୍ତ ହୋଇ ବହିଲେ ସମ୍ମୁଖୀଁ ଅଗେଇୟ ଲାଭ
କରିବେ ବୋଲି ତାକୁର ଆଶା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ଆଖିନ୍ତ ଦୂରେରସହିତ ଅବରତ ହେଲୁଁ ମେ
ତାହା ହେଲା ମାହିଁ । ଏହି ଦୂରେର ସହିତ
ତାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମନ ଏବଂ ତାତ୍ତ୍ଵ ବିଦ୍ୟାବାନ
ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ କଳ କାଲ ପ୍ରାତାକାଳରେ
ପ୍ରାତାକାଲୁ ବାହାରିଗଲା । ଏ ହମାଦ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ମାତ୍ରେ ସରବାରୀ କରେଗା ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଭାବ କନ
ହେଲା ଏବଂ ସମସ୍ତେ ମହା ତତ୍ତ୍ଵରେ ମନ
ହେଲେ । ପରମେସର ପାହାଙ୍କର ଅମାର
ମନ୍ଦିର ବିଶାକ ଓ ପରିବାରବର୍ଗର ପାନ୍ତି ବିଧାନ
କରନ୍ତି ।

ପୁଲ୍ଲାବ କମିଂଜ ଏ କଗରକୁ ଆସୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଆସନ୍ତା ଦୁଧଗାର ଠଠା ହଟିଲାଗଲେ କବେଷରେ
ସେମାନଙ୍କର ଦେଖି ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ
ସମ୍ବନ୍ଧର ତହିଁ ଅଭିଜନ ତା ଯତ ରିଖରେ
ଶେଷ ହେବ । ଏହି ନୂହଦିନରେ କେବେ
ଲୋକର ସାଥୀ ପ୍ରଦେଶ କରିବେ ଜଣାଧାର
କାହିଁ ।

ଅନୁମତି ଜିଲ୍ଲାର ବେଶ୍ୱରେସତ ଅର୍ଥାତ୍
୧୯୮୪ ସାଲର ଆ ୧ ଜାନ୍ମ ଧା ୫ ବନ୍ଦୁଶାୟୀ
ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତାଦ୍ୱାରେ ଓ ସକ୍ରିୟାଳ୍ୟ ମହାମନ୍ୟ
ଗର୍ଭୀରଙ୍କଣରେ ଅନୁମତିନ୍ଦ୍ୟାରେ ଖେଟ-
ଲାଟ ବାହାରୁର ଉଚ୍ଚମ୍ଭବ ଜିଲ୍ଲାରେ ସନ ୧୯୮୬
ସାଲର ଅ ୫ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରୋବେଚ ଓ ଅତ୍ର-
ନିକିଷ୍ଟସଂକାର ଅଭିନ ଜାମା ବର୍ଷବାର ଗତ
କରିବା ଗେଜେଟରେ ବୋଷଶା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

କେଟାଳ ଠାରୁ ଭାରତବାହିକ ସିବାପଣେ
ଯେଉଁ ଅଧିକାମାନ ବହାଥାତ୍ତି ତାଦା ଶିଶୁ
ଦୂଷତ୍ତର ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଅନୁଦିନ ତଳେ
ଅମୁମାନଙ୍କ ପ୍ଲେଟ ସେଫେରସର୍ବ ସମୀକ୍ଷା ଏ
କଷୟରେ ଅବେଳାକ ହୋଇଥିଲା । ତାହା କି-
ତିବରେ ସେଫେରସ ମହୋଦୟ ବନ୍ଦରୁ କଲେ
ସେ କିମ୍ବାର ଦରବାରକୁ ଉପନିବେଶର କର୍ତ୍ତା-
ମଣ୍ଡଳୀ ନିମହର ଦୋର ସ୍ଵାପ୍ନକେ ସେମାନେ
ଅବସର ଭାରତବାହିକ ବିଜାଗୟ ଲୋକ ପ୍ରାୟ
୨୫ହାର କରି କି ପାଇବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ମୁକ୍ତାଗାନ୍ଧିର ମହାବଜା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକାନ୍ତି ଅନୁରୂପ
ଭାଇରେବେଳକର ଅଭିଷେକର ସୁତି ସ୍ଵରୂପ ନୂ-
ମାଳ ଖୋଲାଇବା ଦାରଙ୍ଗ ମନ୍ଦିରରେବେଳ
କଲ ବୋର୍ଡଲ୍ ଟ ୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଏବଂ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ
ଶତାବ୍ଦୀ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରମଦନାଥ ବ୍ୟାପକ ଟ ଗାନ୍ଧାରର
ସହଧର୍ମୀ ବ୍ୟାପକ ବୋଯାଲିମ୍ୟ ଚକ୍ରବାଲ
ଯୁଦ୍ଧ ନୂତନ ପୃଷ୍ଠା କିମ୍ବାର୍ଥୀ ସଥାକମେ
ଟ ୧୦୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଓ ଟ ୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଦାର
କରୁଥିବାରୁ ମାନ୍ୟବର ବଜାପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କର
ଲେପ୍ତକଷ୍ଟ ଲବହୀର ବାହାଦୁର କୃତଙ୍କତା
ସହି ସ୍ତରକାର ହର କଲିକତା ଗଛେଟରେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ।

ଏଠା କିମ୍ ଦୋରତଳକ ଅଧ୍ୟାତରେ ଜ * ଗ
ସ୍ଵର୍ଗ ସହିତକଣ୍ଠେକୁ ପ୍ରଯୋଜନ ଥିବାର ବିଜ୍ଞା-
ପତ ଅନୁସାରେ ଜ ୧୦ ଶ ବି, ଏ, ଜ ୩୮ ଶ
ଏପ, ଏ, ଏବ ଜ ୧୯ ଶ ଏଶ୍ଵାନସ ପାପ
ଦରସବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଗତ ଶ୍ରୀବାର ଦୋରତଳର ଶିଥା କମ୍ଲେ
ଜ ୧୯ ଶ ବି, ଏ, କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨ ଶ ବଜ୍ଞା
ବାହିକୁ ଶିଖ ଅବଶ୍ୟକ ଜ ୧୯ ଶ ଉପରୁ
ଜ * ଶକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ବାରଣ ଅନୁରୋଧ
କରିଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଦିର ମତରେ ଏବ୍ୟାମେଧାକୁ
ନିଯମାନୁସାରେ ବି, ଏ, କର ଦାନ ଅଶ୍ଵାନ୍ତ୍ୟ
ଏବ ଏପ, ଏ, ତ ଏଣ୍ଡୁକିଷ ପାପ କରୁଣାକେ
ଦେହ ନିଯମାନୁସାରେ ସାରକ୍ଷିତ ଦାନଙ୍କ
କରି ନ ସ୍ଵବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାନ ବିଶ୍ଵରତ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଅରୁଷେବ ଉସ୍ତବର ଅପ୍ରୋଜନ ଉପଳ୍ବ
ଶରେ ଏକ ରହିବାର ଶାଜଧରର ଲଂଘନ ସ୍ମୃତି
ଗୁହରେ ଏକ ସତ୍ତା ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ
ସବତତର ଅପିସର ସତ୍ତାପତି ହୋଇଥିଲେ
ସହର କରେଥାର ଏବଂ ଶାତ୍ରକ ମଞ୍ଚରେ ରେଣ୍ଡ
ନାର, କଣ୍ଟାଳ ଭୋଲନ, ସୁଲ୍ଲ ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କର
ବାଲିଲାଙ୍କା ଏବଂ ସାମାନ୍ୟ ଅମୋହ ପ୍ରମୋଦର
ବିନୋଦପ୍ରତି ନିମନ୍ତେ ଉଦୟ ଶାଖା କରିଛିମାନ
ଗଠିତ ହୋଇ ଦେବା ସାମର ଅରମ୍ଭ ହେଲା ।
ମଧ୍ୟର ସଜାଳ ପକ୍ଷରୁ ଟ ୧୦୦ ଟା ନଗର
ଦାଖଳ ହେଲା ଏବଂ ଦର୍ପଶି ଶ୍ଵେତ ଟ ୧୦୦ ଟା
ଦେଉନିସିଧ୍ୟାଲୟରୁ ଟ ୫୦୯ ଲେବେଳବୋରଡ୍
ଟ ୨୦୯ ଟା ଏବଂ ଅକ୍ଷ୍ୟାଳ୍ୟ ସର୍ବମାନେ
ଟ ୧୯ ଟାକୁ ଟ ୨୯ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବା
ଶାମର କରେ । ଦେବାଶାମର ଟ ଆବାୟ
ଶରବାର ଶାମର ସବତତର କରେଥାର ସରସ୍ତୀ-
ବରନ ପ୍ରତି ଅର୍ପିତ ହୋଇ ସତ୍ତା ଉଚ୍ଚ ହେଲା ।
ଶରବାର ମାସ ତା ୨ ରିଖରେ ଅନ୍ତି ଅଧିକେ-
ନ ଦେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା ।

। ক। বাছি শৰ্মাৰঞ্জ নিবাসী অধিকার্য শৰ্মা-
চৰণ দাষ কামক এক মঠাস বৈষ্ণবকু
বাছিৰ ষষ্ঠি উঘোটী বিলৰে বাহু মূৰৰ
মিশ্র আলুচূৰ্ষ কুছুকা বৰকাণে মাঠাটা জন
মাণিলৈ। বাবায়ি জপি প্ৰতিদেবকাৰু দৰ্শন
হেবাবু ষব্দ উঘোটী বাহু ধৰ হোৱ
ঝালঝালপৃষ্ঠ হেৱ মাৰঘোট বৰুৱাবু গৱ
অকুচৰ মাষ তা চৰণৰে এতা পৰ্যুক্তা-
ঘৰে কুলৰ বুঘুবল। শ্ৰাবণ উঘোটী
মেজেশুৰ মণি ও সাহেব মুদেৱ ইলহাব
কেৱ হাতৰক বিৰুদ্ধে মোৰকনা হোৱ-
খবাবু উপুৰুষ মেজেশুৰক অচৰেশ সকা-
ঝে পঠান্তে থাহেব মহোকৃষ্ণ ভুক্ত মো-
কদম্বাৰু প্ৰাথমিক অনুসন্ধান বৰকাণে মণিৰ
যাহেবক নিকটতাৰ পঠান্ত্ৰলৈ মোৰক-
ঝারে সার্বিজানকুৱ যোৰানবল চলত
আৰ তা চৰণৰে হোৱাখু বিৰু কুৰি
উঘোট বৰ্ষাৰ্থন্ত হেৱকাহান্ত। মূৰেৱ
ষষ্ঠে বাহু পৰমানন হোৰ মুক্তাৰ
হুন্ত।

କଲିତରା ମହାକନ୍ଦରରେ ଅଭିଷେକ ଭୟ-
ବର ଥେବୁଳିକାର୍ଥେ ନିଷ୍ଠକୁ ଦୋଷପ୍ରକାଶ କରେ-
ଛି ଯୋଟିଏ ଅସ୍ଵବେଶକ ଗତ ତା କି ଉଣ୍ଡରେ
ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଉଷ୍ଣବର ବ୍ୟୟ ନିମନ୍ତେ
ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରେସ୍‌କଲ ଏଥିଲୁ ମେହିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଦଳ ଟ ୩୫,୧୫୯ ୯ ଟା ହେବ,
ସାଂଶେଖ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସୁଚରାଂ ଥିଲେ ପକ୍ଷା
ଦ୍ଵାରା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ବାହି ।
ବଜାଲୀଭୋଜନ, ସୁଲ୍ଲ ବାଜକ ବାଜକାଳର
ବାଲକାଳ, ସୈଣିକାଳ, ଅଭିଭାଗୀ, ଏହି
ବ୍ୟେବି ବାର୍ଷିକ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ ।
ସେବେ ଟଙ୍କା ନ ସହିବ ତେବେ ଏବି ବା ତୁର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କାହିଁ ଦେବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ବାହା-
ହେବେ କଲିବଜା ପର ପ୍ରଧାନ ନିରା ପ୍ରତି
ନିଜାର କଥା ହେବ । ଏହି ବ୍ୟୟ ତିଣୀ
ନିରାବାସିମାନଙ୍କ ଉଷ୍ଣେଷତୁପେ ଜଣାଇ ଦେଇ
ସେହି ସଙ୍ଗିତମ୍ ଲୋହମାତ୍ର ହେବା ଦେଇ
ପାହାନ୍ତି ଯେମାକିକୁ ଭେଦା ଦେବା ଏବି ସେହି-
ମାକେ ଥଳ ଦେବା ଶ୍ରୀକାର କରିଥିଲାନ୍ତି ସେମା-
ନିକୁ ବାହା ବଜାଇବା କାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର,
ଅବରୁ । ଯାହା ଦୁଆର କମିଟିର ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ
ବ୍ୟଥି ହେବ କାହିଁ ।

ଅଛିଲେ ରାଷ୍ଟାରେ କମାଗତ କେତେ ଶହୁ
କାଟକ ରଚନା କରିଥିବା କାହିଁ ସମ୍ପଦକର
ସଧ୍ୟବର ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ନୂତନ କାଟକ ଉତ୍ତା
ଦାର ପାଇଥିବାର ଦୃଢ଼ତ୍ଵା ସହିତ ସ୍ଥାନାର

କରୁଥିବୁ । ଏହାର ନାମ ସୁଗର୍ଧର୍ମ ନାଟକ ।
କିଞ୍ଚିତ ସ୍ମୃତରେ ପ୍ରବାହିତ କିମ୍ବାତ ଓଳି
ଶ୍ରୀସୁର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟବନ ଦାସଙ୍କର ଲଂଘନ ମନ୍ଦିର୍ୟ
ଏହି ପ୍ରେରିତପତି ସ୍ମୃତରେ ପ୍ରବାହିତ ‘କେହି
ଜଣେ ପାଠକ’ ସ୍ମାରକ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ପତି
ପାଠ କଲେ ପାଠକମାନେ ଏପୁଷ୍ଟକର ଯଥେଷ୍ଟ
ପରିଚିତ ପାଇବେ । ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ବିଷ୍ଣୁ
ବୋଲିବାର ଜାହିଁ । ଉତ୍ତର ବେତ୍ତେରୁତ୍ତିଏ
ସମାବସ୍ଥରେ ଏହାର ଅନୁକୂଳ ସମାଜେତିତା
ବାଢାଇଥାଇ । ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏହା ଅଣ୍ଟିଏ ମନୋ-
ଦର ପୁଷ୍ଟକ ଥିଲେ ଏକ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହା
ପାଠ କରିବା କାହାର ସବସାଧାରଣକୁ ବିଶେଷ
ଅନୁବେଦ କରୁଥିଲୁ । ଏହାକୁ ପଢ଼ିଲେ ହେବଳ
ସାହିତ୍ୟ ପିପାସା ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ଏକିକି ନିତେ
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲର ଧର୍ମ ସମାଜ
ଓ ସାହିତ୍ୟ ସଂକାଳ ଯେ ସମସ୍ତ ଭଲ ମନ
ତିନ ଶଥାର୍ଥ ଓ ସବେଳ ଭାବରେ ଅଛିତ
ହୋଇଇଥିବା ଗାନ୍ଧା ଦେଖି ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସ୍ଵଦେଶୀଳ
ବୀର ମହାଶୟକୁ ଭାବବାର ଅନେକ ବିଷୟ
ଅଛି ।

ଶ୍ଵେତମାଳ ପଢିବାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ
ଅମ୍ବାକଙ୍କର ଏଠା ମୂଳ ଲକ୍ଷଣେଟର ଶ୍ଵାର୍ଦ୍ଧ
ଧାରେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପିଲାମାଳକ ପ୍ରତି ହୁଏ
ହାତରେ ଲେଖିବା ବାରଣ ଦ୍ଵାରାକୁଳର ଜାହା
ବରାଥରୁଣ୍ଟି । ସେ କହନ୍ତି ପିଲାମାଳକ ବାମ
ଦ୍ୱାରା ଡାକାର ହାତର ବିଦ୍ୟକୁଳ କ ଦେବାର
ଦୌର୍ଘୟ କାରଣ କାହିଁ । ଶାରୀ ଲେଖିଲା
କେବଳ ପିଲାମାଳକ ମୋଟିଏ ଧାତ ଡାକାର
ହାତରେ ଲେଖି ଅରଧାତିତ ବାମ ଦାତରେ
ଲେଖିବେ । ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ସୁରକ୍ଷାର୍ଥୀ
ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବାମ ହାତରେ ବରବାର ଶିକ୍ଷା
ଦିଆଯିବି । ଡାକାର ଦାତ ପ୍ରାୟ ବାମଦାତ
ବିଦ୍ୟକୁଳ ଦେବା ସାରବକ ଜୟମ କ ତା ଉଦ୍‌
ଶୋଭଟର ମହୋଦୟ ଏଥୁର ସମ୍ମତି
ଅନୁମୋଦିତ ବରଗୁଡ଼ିକ କ ନା ଘାମେମାତେ
କହ କ ପରୁ । ଫାର୍ମେନିଯୁଦ ସନ୍ଦରେ
ସହଜରେ ବାଳା ବଜାର ପାଇବା ସବ ଏଥୁର
ମୁଖ୍ୟ ଉଦେଶ୍ୟ କୁଏ ଚଥିପି ସେ ସହମାନ-
କରେ ଡାକାରହାତର ବାର୍ଯ୍ୟ ବାମ ଦାତରେ
କୁଏ କାହିଁ । ଏପରିପ୍ଲାନେ ଲକ୍ଷେତ୍ରର
ସାହେବଙ୍କର ସରକୁଳରର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ଅମ୍ବ-
ମାଳକ ଅନୁମାତ ବରପାବୁ କାହିଁ ଏବଂ ଡାକା
ବିଦ୍ୟି ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ କ ପାରେ ।
ଏଥୁରେ କେବଳ ବୃଥା ସମୟ ଜୟ ଏବଂ ପିଲା-
କର ପରିମର ଅନୁମାଯ କିମା ଥିବା କିମା
ଫଳ କାହିଁ ।

ଅଭିଷେକ ଉତ୍ସବର କାର୍ଯ୍ୟବାଣୀ କମିଟିର
ଏକ ଅସୁଦେଶନ ଗଲ ସୋମବାର ସତାଳେ
୧୦ ବିମଶବଣୀ ପଠେବୀରେ ହୋଇଥିଲା ।
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସମ୍ମାନର ଅନ୍ତର୍ଜାଳ କୁଳଙ୍କର କରିଥିଲେ । ଉତ୍ସବର ବ୍ୟୟର ଭାଲିବା ଯାହା ସବୁ କମିଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ
ତହିଁର ମୋଟ ୩୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଥିଲା । ମାତ୍ର କମିଟିର ବିଗ୍ରହରେ ଆଉ ଟ ୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା
ବତାର ଦିଅସାର ଟ ୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା କମିଟିର
ଏବଂ ତହିଁ ଜୟରେ ଥରୁ ଏକକଳାର ଧରି
ମୋଟ ଟ ୫୦୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଥାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି ଟଙ୍କା ଦେବାଦୀର ଡେବାର କେବଳ କୁଳ
ସମ୍ପଦ କରିବା କାରଣ ପଡ଼ିମାନ ପ୍ରାଚୀବାର
ପ୍ରିର ହେଲା । ଏଠାରେ ଦେବା ସମ୍ପଦ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଆମାମୀ ସୋମବାର ସମ୍ମାନ ହେବ । ଭରତେଷ୍ଟା
ପଦ ଦୋଷରା ଉତ୍ସବରେ ସତ ଟ ୨୨୨ ପାଇଁ
ରେ ଟ ୨,୫୫୯୯ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥର ତହିଁର ଗୁଣ ଗହେବ । ସୁତମା
ବ୍ୟାପାର ସାମାନ୍ୟ ନୁହେ । ଅନ୍ତର୍ଜାଳ କଳନା
ବାରିକ ଥାଣା ଥରି ଦ୍ଵାରା ବୋଲିବାକ
ହେବ । ଏଥିକୁ ଏବେ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ହେବ
ସହଜ ନୁହେ ଏବଂ ହେଲେ କ୍ଷଣକାଳର ଅ
ମୋଦରେ ଡିଜାଲଫେକ୍ଟ କେତେବୁର ସମ୍ପଦ
ଜୀବ ତାହା ବୋଲିବା ସହଜ ନହେ ।

ବିନ୍ଦବ ପୁର ପାଳ ଓ ଶିଳ୍ପ ସ୍ତରଦିନ ଏଥର
ଦରବାର ସଙ୍ଗରେ ଅପନ୍ତା ଜାନୁସାର ମାସ
କା ॥ ଉଦ୍‌ଧରେ ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଲଅଛୁ ।
ତହିଁବ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟିର ଅସ୍ଥବେଶନ ଅଭି
ଷେଷ ଉତ୍ସବ ସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ଷେଷ ଉତ୍ସବ
ହୋଇଥିଲା । ଚର୍ଚିରେ ହେବଳ ପୁରସ୍କାର
ବାଲିକା ପକବାଲେବାଳା ବିଶକ୍ଷା ହୋଇଥିଲା

ଗତ ତା ୧୯ ଶିଖରେ ବାଲେଶ୍ୱର ମାହୀ
ନହିଁଲେ ସୁବଳ ପ୍ରକାଶ ଶୁଭରେଣ୍ଟର ଏବଂ
ଶୁଭରେଣ୍ଟଙ୍କ ଅଭିଷେକ ଉସ୍ତୁବ ଉତ୍ସମୁଦ୍ରା
କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରକାଶକ କରିବାର ଉତ୍ସାହ ହେବ
କରିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲା ।
ତହୁଁର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ସମ୍ମର ସେନଟଙ୍କଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ
ବେଧ ମତେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବୁ । ସେଠାର ଜିଲ୍ଲା
ମାଜିକ୍ରୋଚ ଆସନ୍ତୁ ଭଜନରୂପରେ ସମ୍ମର
କର କାର୍ଯ୍ୟ କିମାତ କରିଥିଲେ । ସମ୍ମର
ମହାଶୟ ସମ୍ମର ଅଭିଶାସ ରୂପରେ କହି
ଲେ କି ଖେଳ ତାମରାରେ ଥିଲେକ ଫଳା ବ୍ୟକ୍ତ
କରିବା ତାହାର ଅଭିଶାସ କୁହେ । ସେମେ
ବଳୀ ଘଟିବ ତେବେ ଏହି ଉସ୍ତୁବର ମୁଦ୍ରା
ପୁରୁଷ ଗୋଟିଏ ଶିଖାନାଥ ଜମୀନ କରିବା ଏବଂ
ଦ୍ୱାରକା ପାଞ୍ଚରେ ହଜୁ ମୋହରୀ ତାମରାର

ଇହା ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ମଳଶିଳ ବିଷୟମାତ୍ର
ସଂକଷମରରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ସଥା :—

୧। ଦେବା ସମ୍ରତ କରିବା ଏବଂ ଉପସୁଳ୍କ-
ରୂପେ ଉତ୍ସବର ଅଯୋଜନ କରିବା କାରଣ
ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟବାଣୀ କ୍ଷମିତ୍ର ମଳୋମାତ୍ର ହେଲା
ଏବଂ ନିର୍ମଳିତ ଉତ୍ସବମାତ୍ରେ ତହିଁ
ସର୍ବ ଦେବେ ଯଥା:—

କିମ୍ବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବଜାପତି, କିମ୍ବା ପୁଲାବୀ
ସୁଧାଶ୍ରୀ, ବପ୍ରାକ ମୁର, ବଜା ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ
ବାହାରୁ, ଶୁଣ୍ଡ ଅବରୁବ ମାଲିବ, ବାହ ଶାତରଣି
ଦାସ, ବାହ ଅନୁଦାରେଣ ଘେର, କାହ ହେଲେବ୍ୟାଳ
ମୁଣ୍ଡରୀ, ବାହ ହେଲେବ୍ୟାଳାଥ ଲୋପ ଓ
ବାହ ଅଶ୍ଵକୋପ ଦର ବେଳଚନ୍ଦ୍ର ।

୨ । କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀ କମିଟିକୁ ସଫଳ ବିଷୟରେ
ସାହୟ କରିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ
କମିଟି ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।

୩ । କାରୁ ଅଶ୍ଵଗୋଟିଏବେଳେ ଉତ୍ସବର ସେଇ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
କମିଟୀ ପାଇଁ ବିବେଚନା କରିବେ ।

ବୁଦ୍ଧା କେବୁଣ୍ଠାଥ ହେ ବାହାଦୁର ଏକ
ବାରୁ ସଜନାଗୟର ଦୀବ ଅନୁମାର୍ଥ କାରଣ
କରିଛା ଏହି ସମ୍ବାଦେ ଲ୍ଲପତ୍ତି ଦୋଷ କୁଣ୍ଡଳ
ପ୍ରକାଶ କରି ଲେଖିଥିବା ପରମାନ ପଠିବ ଦେଇ
ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେବା ଏହି ଦରତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଘୋଜନ ଦେବାକୁ
ଅଞ୍ଚଳୀକାର କରିଥିବାକୁ ଗାହା ଧରିବାକୁ ସହିତ
ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ବ୍ୟାପକିଳୁ ଧନ୍ୟକାହ ଦିଗ୍ବ୍ୟାଯାଇ ସବୁ ରଙ୍ଗ
ହେଲା ।

ପୁସ୍ତକାଳୀ ମୋହଦ୍ରା ।

ଏ ମୋହଦମାରେ ଗତ ନାଟ୍କ ଉତ୍ସରେ
ଆସିମାକେ ଛିଲା ମାଜେଷୁଠ ସାହେ-
ବଳ ଦଳୁରେ ମୌଳିକ ଅବଦୂତ ସଙ୍ଗମ
ଦଶୋଷୀ ମେଜ୍‌ପ୍ରକାର ଅଧାରିତରୁ ମୋହଦମ,
ଉଠାଇ ଅଣିବା ସନ୍ତାନେ ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖିଲ
କରିଥିବାରେ ସେ ନିସଲରେ ଆଜୁ ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟ
କୋଇ ନ ସୁଲା । ସେହି ଦରଖାସ୍ତ ଗତ ତୁଳି-
କାରଦିନ ମେଜ୍‌ପ୍ରକାର ସାହେବଙ୍କ ଦଳୁରେ
ଆଗତ ଦେବାର ଶୁଭବାରୁ ସେବନ ଗଜାକ ପାର
ବାରଷୁର ବର୍ଜିତବାରୁ ଆଶ୍ରମରେ । ଅସାମିଙ୍କ
ଦରଖାସ୍ତ ପାଠ ହେବା ସମସ୍ତରେ ତହିଁରେ
ଅବେଳ କଥା କୁଳ ଥିବାର ବାରଷୁର ଦେଖାଇ
ଦେଲେବେ ସାହେବ ମନୋହର ଅସାମିଙ୍କ
ତେବେ ସ୍ଵ ହୃଦୟର କୁଷ ବାହାରଙ୍ଗ କରିବା

ଶୁଣି ପ୍ରକାଶ ବଳେ ସେ ଆସନ୍ତିମାନେ ମୌଳିକ
ସାହେବଙ୍କ ଜୀବାଳଗରେ ସୁଭୂର ପାଇବେ
ନାହିଁ ଏବଂ ମୌଳିକ ସାହେବଙ୍କ ମତ ପରିସ୍ଥା
କିର ପରେ ଧର ଥିବାରୁ ସେ ମୋହଦମାଟିଚି
ଆପଣା ମିଷଲକୁ ଉଠାଇ ଥିଣି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଆସନ୍ତିକି ଲେଖ ଦେବେ । ତତ୍ତ୍ଵ ବାରଷ୍ଣୁର
ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବକ୍ତ୍ଵାଣ୍ୟ ଶୁଣି
ଦୃଢ଼ମୁଖ ଦେଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ମାତ୍ର
ସେବେବେଳେ ହାତିମ ଦୃଢ଼ମୁଖ ପ୍ରକାଶ କରି
ମୁହଁଲେଖି ତେବେବେଳେ ସେ ଅଛି କି
ବହୁବେ ? ତେବେ ଏତବ କହି ପାରନ୍ତି ସେ
ମୋହଦମାଟିଚି ଉଠାଇ ଥିଣିଲେ ପୁନଃଥାର
ମୁକ୍ତରୁ ବହୁର ବିଶ୍ଵର କି ଦେଲେ ହାତମ ସ୍ଵ
ଦେଇ କି ପାରନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ କଷ୍ଟକାଳ
ତର୍କ ବିତର୍କ ହେଲାହରାରୁ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ମୋହଦମା ବିଶ୍ଵର ବରନାର ଅବଶ୍ୟକ କି
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ କଲେ । ବାରଷ୍ଣୁର ମନ୍ତ୍ର ଏହା
କହୁଥିଲେ ସେ ସାହେବଙ୍କ ଅବାଳଗରେ ବିଶ୍ଵର
ଦେଲେ ସେ ଯେପରି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲ୍ଲା
ତହିଁରେ ଅରିୟାଦ୍ଵାରା ସ୍ଵଦ୍ଵର ପାଇବାର ଆଶ,
ନାହିଁ । ସୁଭବ୍ରଂ ତାଙ୍କ ଅବାଳଗରୁ ମୋହଦମା
ହାରିବୋର୍କୁ ଉଠାଇ ଦେବା ଲାଭଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ
ହମୟ ଦିଆଯାଉ । ଏ ବିଷୟରେ ଦରଖାସ୍ତ ମନ୍ତ୍ର
ହାଶିଲ ହେଲା । ପରିଶେଷରେ ମେଜେଷ୍ଟ୍ରୁର
ସାହେବ ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେ ହାରିବୋର୍କେରେ
ପରିୟାପ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଉଥାଣ୍ୟ ମାତ୍ର ସେ
ମୋହଦମା ତିବିନିବ ତହିଁକେ ଏବଂ ସେହିତ
ଅମୟ କି ଥିବାରୁ ବହୁ ଅରଦନ ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ
ଦୁରୁବାବଦିକରୁ ସ୍ଵ ଦେବା ସକାଶେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ । ମାତ୍ର ସେହିନ ସାହେବ କରେଇବ
ଅସି ଥାଇଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଗତ କାଳ ମାତ୍ର-
କି ଶେରଲଟକର ମୁକୁ ଝୋକ ଦେଇ
କରେଇ କିମ୍ବଥିଲା । ସୁଭବ୍ରଂ ଶେଷ ଅଦେଶ
ମାହାର ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କା ଏକପ୍ରକାର ଦୁଃଖ-
କି ଥିଲେହେ ଶୁଣିବାରୁ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତି ।

କଟକ ପ୍ରଦ୍ଵେଶ ।

ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ହେଲ ଏ ଜଗତର
ମନ୍ଦ ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା । କେଉଁ ପ୍ରତିର ଅବଳିକୁ
ଏହା ପଢ଼ିଥିଲା ଶାକୀ ରାଗିଯାରକମାନେ ନିର୍ମୟ
କରିବାକୁ । ଫଳ ଏହି ଅଛି ଯେ ନାକାଶେଣୀର
ଲୋକଙ୍କର ଆମୋଡ, କେତେ ଲୋକର
ବେଳମାର ଏବଂ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟରେ
କାଥା ପଡ଼ିଥିଲା । ପୁଣି ଆଶ୍ରମର ବିଷୟ ଏହି କି
ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମଦ୍ ରାଜବିର୍କସ୍ତମାନେ ସେ ସମସ୍ତ
ବିଷୟରେ ଜଳ ସାଧାରଣାର ସରଖାର ଅଧି-

ମହାନ୍ତିଷ୍ଠାନିକର ଦେୟାଳମାନ ଏ ମନ୍ଦିରରେ
ଶ୍ରୀ ହୋଇ କି ଧାରି ମୁକାଦିତାର ଘୋଷଣାପ୍ରତିକ
ନରଥଳାନ୍ତି କି ଗୁରୁଧୂମାଳେ ଦୋଖାଳ ଶିଳ୍ପ

କାର ପାଇଅଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର
ଅର୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣାଳୀ ସେହି ବାଧାର ହେଉ
ହୋଇଥାଲୁ । ପୁଲ୍ୟସର ଅଜ୍ୟାୟ ନିଷେଧ ଅଜ୍ଞା
ଦାତା ଦଶହରୀ, ଦେବାଲୀ, କାଳିପୂଜା ସେପରି
ଅସୁଖରେ ବାହାର ଗଲା ପାଠମାନଙ୍କୁ ଜଣା
ଅଛି । କାର୍ତ୍ତିକପୂଜା ଗତ ରହିବାର ହୋଇ-
ଥିଲା । ସେ ଦିନ ସନ୍ଧାତାରୁ ସହ ଏ ଏଣ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବାଜା ବାଜିବାର ନିଷେଧ ହେଲା ।
କେବେକ ଉତ୍ସନ୍ନେବ ମାଜପ୍ରେତ ସାହେବଙ୍କ-
ଠାରେ ଦୁଃଖ ଜଣାଇଲେ । ମାତ୍ର ପୁଲ୍ୟସର
ଆଦେଶରେ ସେ ଦସ୍ତଖେତ କଲେ ନାହିଁ ।
ଶ୍ରୀଶ୍ଵରମାନଙ୍କର ରହିବାର ସନ୍ଧାବେଳେ
ଗର୍ଭୀ ହୁଅଇ ବୋଲି ସେପରି ଆଦେଶ ହୋଇ-
ଥିବାର କଥାର ହୁଅଇ । ମାତ୍ର ଟଙ୍କା କେଉଁ
ଠାରେ ଓ କାଢା ବାଜିବା ହେଉଠାରେ ବହିର
ଦିଗ୍ବିର ହେଲା ନାହିଁ । ଗର୍ଭୀ ବା ମସଜିଦଠାରେ
ଉପାସନା ଦେବା କାଳରେ ନିକଟପ୍ରି ସତକରେ
ବାଜା ବନ୍ଦ କରିବାର ବିହୁକାଳରୁ ଗଲି
ଅସୁଅଛି । ବହିରେ କ ବ୍ୟାପାର ହେଲା ଯେ
ସମସ୍ତ ସହରର ବାଜା ବନ୍ଦ ହେଲା ଏ କଥା
ସୁଦା ଦୁଃଖ ଗଲା ନାହିଁ । ଏକ ସଙ୍କଟମାୟର
ସୁଦିଧା ସକାଶେ ଅପର ସମସ୍ତ ସଙ୍କଟମାୟର ଧର୍ମ
ଉତ୍ସବରେ ବାଧ୍ୟ ଦେବା ଗବର୍ଣ୍ଣରେଖାକର
ଜ୍ୟାୟ ଦିଗ୍ବିରକୁ ଅସୁଅଛି କ ?

ର ଶନିବାର ହାତିକପୁଣ୍ଡମୀ ଉପଲବ୍ଧ
ଗଢ଼ିଯା ଘାଟରେ ବାଲିଆଦା ପରି
ହୋଇଥିଥିଲା । ଯାଦାର ସ୍ଥାନଟି ଚାହିଁ
ମଧ୍ୟରେ । ଦୂର ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଶାଶାଗଲ୍ଲ
ବିଷୁ ପଲାଟନର ଦାବିମ ସେଠାରେ ଯାତ୍ରା କରିବା
ହେବେ ନାହିଁ । ତର୍ହି ଥର ଦିନ ଧେଣ୍ଟର ଦିନ
ଗଲ୍ଲ ସେ ବାଲିଆଦାରେ ଘେରିମାତ୍ର
ବୋକାଳ ଦେଇ ଜନସ ଦିନୀ ବରିଲେ ସେଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଇଲା କିମ୍ବା ଦେଇ । ଧରି ସେ କିମ୍ବା
ଯାଦା ହେଲା । ମାତ୍ର ଟିକବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ମାନେ
ଦିଲ୍ଲି ଭଗା ହେଲା । ଯାଦାବେଳେ ପଲାଟନର
କେହି କର୍ମଗୁଣ ଅଛି ଟିକବ ଥିଦାୟି କଲେ
କୋତିନିଳି ସହିତ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ମାତ୍ରଶନ୍ତର
ଉପରେ ଟିକବ ଥିଦାୟି ହେଲା । କେତେବେଳେ
ଦୋତ୍ରାଗତି ପ୍ରତି ଟ ୦ । ଓ କଲବ ଶଗତ୍ର
ପ୍ରତି ଟ ୦୨ ଥିଦାୟି ହେବାର ଦେଖାଗଲା । ଟିକବ
ଦିଅ ନୋହିଲେ ଗୁଲକ ଦେବ ଥିଦାୟିନାମ୍ବା
ମୁଖରୁ ଏହି କଥା ଶୁଣିଥିଲା । ଏପରି ଟିକବ ଥିଦାୟି
କରିବା କେତେ ଅନ୍ତର ବା ଉପବିଷ୍ଟଙ୍କର ଦୁଇ
ଧାରକୁ ନାହିଁ ।

ପାରିବେ କାହିଁ । ମିଶ୍ରାଙ୍କ ଦ୍ରୁବ୍ୟରୁ ବାଚ ଅଳ୍ପ
ମାର ଅଥବା ହାତୀ ଉତ୍ସାହରେ ବଜ କର
ରଖି ବିକ୍ରୟ କରିବେ । କାରଣ ମାତ୍ର ବସି ଏ
ସତକର ଧୂଳ ଉତ୍ତ ସତ ସେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅନ୍ତରକର
ହେବ । ଏ ଅଦେଶ ପ୍ରଗରହ କି
ବାରଣ ଘଟିଲ ଲୋକେ ସ୍ଵର କରିବାକୁ ଅନ୍ତରମ ।
ଆଜିକାଲ ଶିଖ ଦିନରେ ମାତ୍ର ଓ ଧୂଳ ଏ
ହୁଏ ଜଞ୍ଜାଳ କାହିଁ । ମାତ୍ର ବନ୍ଧରେ କେବେ
ଦେଖାଯାନ୍ତି ଲାହିଁ ଏବଂ ବୋବାର ମଧ୍ୟ ସନ୍ଧ୍ୟ,
ଧୂଳରୁ ପ୍ରାୟ ରିକା ଯାଏ ମାହିଁ ଝବରେ କର୍ତ୍ତା
ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ତେବେ ଦେଖାଣ ଓ ନେବ୍ରୁ
ମଧ୍ୟର କେବେକଥିଲ ପ୍ରସ୍ତ୍ରୟନ୍ତ ଧୂଳ ରିତି ଏବଂ
ଯାତକ ଧୂଳମିଶା ଦ୍ରୁବ୍ୟ କିଥାନ୍ତୁ କାହିଁ ବୋଲି
ବୋବାରହାର ସାବଧାନ ଆନ୍ତି । ବାଚ ଅଳ୍ପ
ଶାରେ ବୋବାର ସଜ୍ଜାବା ଅନେକ ଜଣାକ
ବୋବାକଦର ପକ୍ଷରେ ସହଜ ନୁହେ । ବିଶ୍ଵେ-
ରେ ଅସ୍ତାନ୍ତର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ପ୍ରକା ମିଶ୍ର-
ପିଘାଲିଟିର ସଥେମୁଖ୍ୟମତା ଅଛି । ତେବେ
ବିବରିଜନକ ଅଦେଶର ପ୍ରୟୋଜନ କି କୁ
କୁ ମାତ୍ର ଓ ଧୂଳର ବଜା ମିଶ୍ରିତପାଇଛି
ତୋ ସବରର ମରଳ ସଫରାର ଏବଂ ସତକରେ
ନ ସିନାର ସୁରନୋବସ୍ତୁ ହେଲେ ମାତ୍ର ଓ
ଏ ଭୂଷଦୁର ଅବଧି ଦାନ ହେବ । ମିଶ୍ର-
ପାଇଟି ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହେଲା କର କହିଁ
ଲୋକକୁ ହବକର କରିବା ଛୁଟିର କି ?
କିମନ୍ଦମିଶିବେ କିମନ୍ଦମିଶିବେ

ବର୍ଷିଗେସନ୍ ଉଦେଶ୍ୟ

କରିବେ ଏ କମରରେ ସାଥୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିବିଲାଗାର
ଧାରାକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ । ସାମିମାନଙ୍କର
ଜାଗାର ସଂଖେୟ ବିବରଣ ଗତ ତା ୧୯ ଉତ୍ତର
‘ଶ୍ରୋଟସାମାନ’ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଅଛି । ତହିଁକୁ କିମ୍ବଳିତି କଥାମାନ ଡେଣ୍ଟା-
ପାଇସର ମୋରବାରେ ଉଚ୍ଚିତ ହେଲା । ସଥା—

ବୁଦ୍ଧ ସାମିନିମୋହନ ହାତ ଜେପୁଣି କରିଲୁ
କୁର କହିଲେ କି କଟକ ଦୂର୍ବଳ ସମ୍ମୁଖୀତୁଥେ
ବଜା ପାଇଅଛି । ଶବ୍ଦ ଗୋଲାକ ନୌକାଯୋଗେ
ଅଧିକ କି ହୋଇ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଶରକ୍ତ ଓ କଳକ
ଯୋଗେ ହୁଆଇ । ହେଳାଲହାର ପ୍ରାୟ ୫ ଲାଖ
ମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ କିଲାର ଗୁରୁତୁମେଇ ଗୁରୁଧରି ମାହ
ଉପକାର ପାଇ ପାରେ । ସେ ସମସ୍ତ ଜନ
ଧୋରରେ ନଷ୍ଟ ହେବାର ଅଛି ସେ ସମସ୍ତର

ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଥମେ କରିବା ଉଚିତ ।

ମହାକଥା ଉତ୍ତରଜନର କାରୁବିମାସ୍ତୁର ଆର-
ତିଥ ସାହେବ ଦହ୍ଲୀରେ ବି କେତାଲହାର
ଜଳ ମତ୍ତାଇବାର ସେତେହୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ତାହା
ପ୍ରାୟ ଦୋଷଯାଇଅଛି । ଗେବେ ଶିତ୍ତୁଳ୍ୟ
ନଥରେ ଖୋଟାଏ ପଥ୍ରରବନ ପ୍ରତିଲେ କେତେକ
ମରୁତଥ ଜମି ରଖା ହୋଇ ପାରେ ।

ଶକ୍ତି ଦେଖିଲୁଣାଥ ହେ ବାହାଦୁର ଜହାଲେ
କି ପ୍ରତି ୨୦୫ ବର୍ଷରେ କହୁ, ଧର୍ମ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ମାତ୍ର ହେଳାଇ, ଜାହାଜ ଏକ ରୋଲିବେ ହେଲୁ
ସନ ୧୯୭୨ ମାର୍ଚ୍ଚର ଦୂରୀରେ ଯେପରି ମକୁମ୍ୟ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସେପରି ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନ ହେବେ ।
ବାଲେଖର ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ନେହିମାୟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲୋକିଏ କାଳ ଖେଳା ହେଲେ ଜ୍ଞାପନାର
ହେବ ଏବଂ ତହିରେ ରୋଲିବେଳୁ ଯିବା ଅନ୍ଧା
ବାର ସୁଦିଧା ହେବ ।

ବାହୁ ଗୋଟିଏକର ସମ୍ପଦ ମତରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ
ପୁଣିଷ୍ଠର ଉତ୍ସ ସମ୍ମୂହରୁପେ ଯାଇ କାହିଁ । କଟକ
ଜଳ ଯେଉଁଦ୍ରବ୍ୟ କଣ୍ଠୀ ହେବା ଛାତିଲ ତେବେ-
ଦୁଇ ହୋଇ ଥାଏଁ ।

ଦୁଇଜ୍ଞାଣୀ ରାଜିନୀଯିର କୁଆଳଟ ସାହେବ
ଅସ୍ତ୍ରକାଂଶ କିମ୍ବା କଥା କିମ୍ବା ଲୋକେ । ତାହାଙ୍କ
ମତରେ ତେଣା କେତୋଳ ସମ୍ମତ ଲୋକଗତି
ଦେବାର ଆଶା ଗାର୍ହ ।

ଅନୁମୂଳର ଜେପୁଣି କଲିଶନର ସ୍ଥିଥ ସାହେବ
କହିଲେ କି ଦୃଷ୍ଟିମୁକ୍ତ ସ୍ଵଭବ ବାଟର ଅଭ୍ୟବ
ହେତୁ ଚନ୍ଦ୍ରମାନେ ଛୁଟ ବସରେ ଧାନ ଗୁଡ଼କ
ବିନ୍ଦୀ କରି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । କଲ ଦରରେ ବିନ୍ଦୀ
କରି ପାଉଲେ ଚନ୍ଦ୍ରମାନେ ବନ୍ଧୁବାବ ଜଳ
ଅଟକାଇବା ଏବଂ ଜଳ ବଞ୍ଚାଇ ସଙ୍କେତ କରିବାକୁ
ଉପସାହିତ ହେବେ । ସମ୍ମାନ ସେମାନେ ନିଜ
ଖରଚ ଓ ଅଳଗା ଆହାୟ ସବାଣେ ଯେବେଳେ
ପ୍ରଦ୍ୟୋଗର ତେବେବି ପାସଲ କରନ୍ତି ଏବଂ ଫରମନ
ଦିନ୍ଦୁ ହେଲେ ନିଜ କଟାଇବା ନିଜା କରନ୍ତି
ଦୁଇଁ ନାଲ ଅନୁମୂଳରେ ଅଟେଳକ ଅଛି । ଏବଂ
ସମ୍ମାନରେ ବନ୍ଦ ପଢି ସେବକୁ ଜଳ ମତ୍ତାଇବା
ସୁଦିଧା ଅଛି । ସହାଯାତ୍ମକ ମରୁତୁଳୁ ଫରମନ ରହି
ପାଇବ ଏବଂ ସମ୍ମାନର ପ୍ରାମକାସେମାନେ ଏବଂ
ଯୋଗରେ ସରକାଇବା ନାବଳ ହେଲା ତାଙ୍କ
କରିବାକୁ ଅଗ୍ରପଥ ହେବେ ।

ପ୍ରାଚୀ ଦେବରା ବିଶ୍ୱାସ କାରକମାସୁର
ବାରଲେ ସାହେବ ତହିଲେ କି ଉଗ୍ରାରଦେ
ସେବେ ଜଳ ଅଛି ତାହା ସମୁଦ୍ରଚୂପେ ବ୍ୟବ
ବାର ହେବାର ବନ୍ଧୋବପ୍ର ହୋଇଅଛି । ଜଳ
ଦେବା ବିଷ୍ଣୁରେ ଅଧିକ ତଙ୍ଗ ଦେବା ସମୁଦ୍ର
ନହେ ।

କଙ୍ଗଳାର ଓହ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୂର ଏବଂ ପ୍ରଥାରିତ ଉତ୍ସବ ସମ୍ପଦର ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୂର

ଓଡ଼ିଆ ବିଲ୍ଲାଗର କଠିନକର ଶାପୁତ୍ର ଗୁଣ
ସାହେବ କହିଲେ କି କେନାଳ ଏକ ରେଳବେ-
ହାର ଏ ପ୍ରଦେଶ ସନ୍ତୋଷଜଳକରୁଥେ ସୂରଯର
ହୋଇଥାଏ । ରେଳହାର ପ୍ରକଟରେ ଦୁର୍ବିଷ୍ଣ
ନିବାରଣ ନ ହେଲେହେଁ ଧାଳ ଘୁରିଲ ଅଛି
ତଥା ବରରେ ବିଜୟ ହେବାର ବାଟ ଉତ୍ତର
ଚାହିଁ । ସୁତରୁ ଲୋକର କଞ୍ଚି ଲାଗର ହୁଅର
ବାଲେଦର ଅଥବା ସୁଧାରେ ବୌରୁ ଦୂରର
ଜାଳବାର୍ଯ୍ୟ ନିମ୍ନିଶ୍ଚ କହିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେ । କିନ୍ତୁ
ସାମାଜିକ ଉପାୟରେ ଦେଖଇ ଅବସ୍ଥାର ଅଳ୍ପକାଳ
ଜୁହୁ ହୋଇ ପାରେ ଏକ ଜଳପଥ ଅବଲମ୍ବନ
ହାର ଲୋକଙ୍କର ଅଳ୍ପକାଳ ଦେବ
ଜୁହୁ । ଦେବଳ ହରର ଅଗ୍ରଦରୁ ଗାନ୍ଧି
ହୋଇ ଘାରୁ ଚାହିଁ । ତଥାହି ହାତନ ଅଧିକ
ପ୍ରଭାଗରେ ଦେବାର ପ୍ରକଟନକ ଏହି ଚାହିଁ
ଅରକାର କେତେ ଟଙ୍କା ଦାତାଙ୍କ ଦେବକ ଚାହିଁ
ସୁରତା କାହିଁ ।

କରିଥିଲ ଏଠାକୁ ଥିଲ ଯାହା ଦୂରି ଗଲେ
ଛୁପରେ ଦେଖାଗଲା । ସେମାନେ ଯାହା ସିଫାରୁ
କରିବେ ସଥା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଉପେକ୍ଷ
ପ୍ରକାଶ ହେଲାକୁ ଜଣାଯିବ । ଅପାରତଃ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ସରବାରୀ ଭାବ ଚର୍ମସ୍ଵାକ୍ଷର ବଥାରୁ ଜଣାଗଲା
ସେ ଓଡ଼ିଶାରେ ତାଳ ବାର୍ଷିକ ଆଜ ବିସ୍ତାର
ହେବାର ଏହି ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କେବେବେଳେ
ଜୀବକର ଦେବାର ଥଣ୍ଡା ଜାହିଁ ଏବ ଜାହାଜ
୬ ରେଲିବାଟର ସବିଧା ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଏହା
ଜାଳଜଳିବାର ଏ ଦେଖ ଦୂରିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର
ଭାବ ଉପାୟ ନ ଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ବାବରେ
ଧନ ଥିଲେ ଏହିବ ଅଭିଭବ୍ୟ କାନ୍ଧବ ଯାହିଁ
ମାତ୍ର ଦରିଦ୍ର ଓଡ଼ିଶାକ କାଳରେ ତେବେ ଧନ
ଦେଇ କି ? ଅନ୍ତରଃ ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷ
ବାଲରେ ଯେବ୍ୟବ ଶାଳବାବୁ ଘାଜ ଯାହାକୁ
ବା ଏହବେଳା ଭିଷମ ଉତ୍ସବରୁ ସେମାନେ
ଦୂରିଶରେ କି କରିବେ କହା ଏକପ୍ରକାର
ବିଜ୍ଞା ଯାଉ ଜାହିଁ କି ?

ସାହୁପିକ ସମାଜ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ମେହେ

ଏହି ଦେଖି କଲେକ୍ଟର ବାରୁ ମାଧ୍ୟମରେ ମିଶ୍ର ଲୁହବାର
ସାତରେଇରେ ଅବାଳେଇ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମା ଦକ୍ଷଗର ସୁପରିଷେଣ୍ଡ ଲଞ୍ଜିମ୍ସର ମା ବି, ଏ
ପ୍ରଥମ ମା " ସ ଅନୁପ୍ରତି ଠି ମା ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ପରେ
ତୁମ୍ହା ହେବାରୁ ଛାନରେ ଏ, ଏବୁ, ତମସନସାହେବ
ଚିତ୍ପୁର ହୋଇଥାଏ ।

କୁଳକ ପ୍ରେସ୍ ସୂଲର ଓ ବେଳେ କରିଲାନିସ୍ତବ୍ଧ ଦୂଲର ଉନ୍ନାମ
ମାଙ୍ଗର ବାରୁ ମନ୍ଦଥାନାଥ ବସୁ ମା ॥ ସବ କୁଠା ପାଇଅଛିଲୁ
ଓ ଏବଂ ଶାରର ବାରୁ ନଗେନନାଥ ବାହୁଁ ବସୁ
ହୋଇଅଛିଲୁ ।

ଏ ପ୍ରାଚୀରେ ସତି ଅବୋ ଲାହଁ । ଯାଇ ନୟମିତ୍ତରୁଷେ
ଗୋର ଦେଉଥି ।

ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ସେହି କ୍ଷତି ଉଠିଥାଏ
ଦେବାର ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ଦିଲିଖିଲାଗରୁ ଉପରକୁ ଅଧି
ମାହିତେ ମାତ୍ରାର, କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶରେ ଲାଗେ ଯିବୁ
ହୋଇଥିଲା ।

ଏ ନଗରରେ ସାମାଜିକ କୁଳ ଓ ସରଦ ଅନେକଙ୍କ ଦ୍ୟାୟ
ହୁଅଛି । ଏହି ଠାକୁର ମିଲିନ୍ଦିକାର ବୋପ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହା ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଅର୍ଦ୍ଧପତ୍ର ମନ୍ତ୍ରମଳ୍ଲାଙ୍କର କଣେ ଶକ୍ତି
ମନ୍ତ୍ରସ୍ଵ ମନ୍ତ୍ରବୁଦ୍ଧିରେ ନାମରେ ବୁଝିତର ଗର୍ଭସୌନ ସଂକଟ
ତେବେଗସ୍ଵ ତରକାରୀ ପଦ୍ଧତାକୁ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ହେତୁମାନକ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ମହାର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଥିଲୁଗୁଡ଼ିକୁ ଯଳି କରାଯାଇଲା ।
ନିତିନ କବିଧିମାନଙ୍କୁଟି ମିଳିବାକିଛି ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକାର
କିମ୍ବା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସି ।

କୁମର ପାଦରେ ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇ ଯଜମାନ କରିପାରିବ
ଶ୍ରୀମତ୍ ପୃଷ୍ଠାପାତ୍ର କମିଟିନାର ଅବୀ ନାମେ ଯେବେ
ଅନ୍ତିମାର୍ଗ କଥା ଆଛି ।

ଏ ଦେଶୀୟ ଉକ୍ତଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ଲକ୍ଷ୍ୟାବଳୀ ଯୋଗ୍ୟ ହ, ଏ, ଓ
ଏହି ବକ୍ତ୍ତାର ମୂଳସଂଖ୍ୟା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୁ ଯାଇ
ପାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାର ଆଶା ଅଛି ।

ଅପ୍ରକାଶ ହେଲାମ ସହି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ କି ଏ ନଗର-
ର ଅକ୍ଷ ହର କିମ୍ବାମ ଦିନାମ ବାମ କହିବାକି ନିବାରୀ
ଜମିଗାର ଓ ମହାକଳ କାରୁ ନିତ୍ୟମାର କୋଣ ନିବାରୀ
ଥିଲୁ (କ ୧୩ ଷ୍ଟ) କଷ୍ଟପରେ କୁଳ ଚାଲିଲାବେ ମୟ ପଢ଼ି
ଅଛନ୍ତି । ତାହାର ପ୍ରକାଶ କରି ତ ଜ୍ଞାନାହ ଦେଖି ବନ୍ଦ
ଆଯା ଥିଲେ ଯେ ଅକ୍ଷକଳାରେ ସେ ସୁତେବ ହୃଦୟରୀତାର
ପରିମ୍ବନ ଦେଇଥାଏଟେ । ମାତ୍ର ମନମନ୍ୟ ପରିଵର୍ତ୍ତନ କରିବ
ହିଲ ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ସେ ତାହାର ଆସାର ମନର ଏହି
ସୁନ୍ଦର ବିଷକ୍ତା ଏହି ଅଳ୍ପ ପରକାରର୍ଥରେ ପାଇଁ କି
ତ୍ରିଖାନ ହେଲା ।

କାଳ ଦେଖିଲାଗାଏନ୍ତି କାଳ ଦେଖିଲାଗାଏନ୍ତି କାଳ
ମେଘାର୍ପତି କୋଶାରୁ ନିମନ୍ତମ କଷାଯାଇଅଛି । ଏହି
ବୋଲାଙ୍କ ଯେଉଁ କୁଣ୍ଡଳ ଦେଖିଲାକେ ତାହା ଏ କରି
ପରିଚାରରେ ଧରି ଦେଖିବେ ଦେଖାଯାଇ ଲାହୁ ଦୋଷ ବ୍ୟା
ଧୂର । ମାତ୍ର ଏହି କାଳରେ ୫୮୮ ହେବାର ୩୩,୫୦୦ (!
୦୭ବାର ସତାଖା କୁଣ୍ଡଳ ନିମନ୍ତମ ଦୟାରୁ ଥିଲାଅଛି ।
କୁଣ୍ଡଳରେ କାହାରାକୁ ମୁହାକ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ
ଅଛି ପୁରୋତ୍ତମା !

ସତ ବିଦ୍ରହ ପର୍ବତ ପଥଶାରେ କୋଷାନର ଜଳେ
ମୁକୁମାନ ସୁଦର୍ଶନ ନିଃ ଅକୁଦ୍ଧର ଲଟେ ଦ, ସ, ସବୋଦା
ଏହି ଅଧିକାର ପଦ୍ମପାତା ପଥାଟ ନିଳିନ । ଅକୁଦ୍ଧରୀ
ଚିତ୍ତର ମୁକୁମାନ ଏ ପଦ୍ମପାତାକ ବଢ଼େ ପଚାଇ ଯାଏ
ସବେ ; ଏହା ମୁକୁମାନ ପଦ୍ମପାତାଯି ସୁତୋଦାରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ

ପିଲେଳାମୁରର ଶ୍ଵାସକୁ ଅତିକ୍ଷମ ବନ୍ଦିଗନ ଶାହେଜା
ହେଲେହେଲା ତଥା ଦ୍ୱାରା କୋଟିୟ ସୁନ୍ଦର ଦୟାୟ ଦିଲା
କିନ୍ତୁ କରୁଥିବାର ବସ୍ତୁକାର ମିଳିଲା । ସେ କିମ୍ବା ଜୀମାରେତି
ପ୍ରଥମେ ତଥା ତୃତୀୟ କାଳେ କମାଳକ ଦିଲାକୁ କେବଳ
ଫାଇଦେବକାଳରେ । ସେକାଳି ଅଧିକରେତମାତ୍ରମୁ ଅବଧି
ଦେଇ ଦୂର ତଥା କେବାକୁ ଦୂରାଦୟରୁ ।— ଏ ସୁଧା ମନ
କିମ୍ବେ

ରେଣ୍ଟନୀତାରେ କଥେ ମୁସଲିମାନ ଦାହା ଧୀର ନାହିଁ
କାହିଁପକ୍ଷାରଙ୍ଗକାରୁ ବର୍ଗଧାରୀଙ୍କରେ ଅଛି । ମୁସଲିମାନର ଧୀ
ରୀନେ ଶୁଣିରେ ଅପଣା ଶାମୀ ନିକଟରୁ ଏବଂ ପୁରୁଷ ପାଇଁ
ଦାହାରବା ବେଳେ ଦାହାରୁ ଶାମୀ ଜିଲ୍ଲାପାଇଁ ଧୀର ନାହିଁ
କାହିଁଠିବେ । — ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲିଖିତ ଅନେକବାର ଦେଖି
ଗଲାଯିବା ।

କଳାତେର ମାଦାରିପୁର ଗ୍ରାମ କଟକରୀ ଜଳସ୍ନେ
ପ୍ରାମେବେ କଣିମେ ମୁସଲମାନ ବାଡ଼ୀରେ ଏକହୃଦୟ ପରମିତ
ଯାମାସର ଗୋଟିଏ ପରମରହରେ ଗୋଟିଏ ସୁନର ଘଣ୍ଟ
ପଦିଶ୍ଵବାର ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ମିଳିଲା ଅଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ଦଷ୍ଟମୀ ଏହି ଦେଖେ
କିମ୍ବା ପରମରହ ତେଣୁଟି ଗଢ଼ୀରୁ ଅନେକ ମୋହି ଥାଇଁ ।

ଭାବ ଶିଥା ସଦଗୀୟ କମିଶନର ଉପୋର୍ ପାଲିଯା-
ମେଞ୍ଚରେ ଅବଧ ଅଗତ ହୋଇ ଛାଇ । କଣେ ମେସୁରେ
ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥାର୍ମାନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ର ସେକେଠେ କରଇ ଦେଲେ
ଯେ କୁ ଉପୋର୍ ପ୍ରତି ନିର୍ଭର କର ଭାବର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ
କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ ଅଳକ୍ୟର କରିବେ ତାହା ସେ କହି ନ ପାଇଛୁ
ମାତ୍ର ତହିଁପୁରେ ଉପୋର୍ ପାଲିଯାମେଞ୍ଚରେ ଅଗତ
ହେବ । ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାଗାଯାଇଅଛି ଯେ କୁ ଉପୋର୍
ପାଲିଯାମେଞ୍ଚରେ ଅଗତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବର ଗର୍ଭ-
ମେଣ୍ଟକୁ କାହିଁ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ମାତ୍ର ବରଣଶୀଳ ସିଦ୍ଧାୟୁକ୍ତ କିମ ଅଧିକ ଥିବା ସମୟରେ
କମିଶନ ପାଲିଯାମେଞ୍ଚରେ ଅଗତ ହେଲେ ଯେ ଥାର୍ମ-
ମାନଙ୍କର ବରେଣ୍ଯ ଫଳ ହେବ ତହିଁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ତର୍କଳ
ଦେଖାଯାଇ ଏଇଶାମ କି ହେବ ।

ଗତ ମୁଖ ଯା ଗ୍ର ବିଷରେ କରିବାର ବାବୁଦର
ପଟକା ମହିମାର ବନ୍ଦିୟ ହେଉଥିବା ଏକ ଦୋକାନର ସମ୍ମୁଖୀ
ରେ ବୋଲିବ କି ୧୫ ର୍ଷର ବାଲକ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ।
ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଦକ୍ଷ ଦୋକାନରେ ନିଅଁ ଲାଗିବାରୁ ସେ
ନିଅ ରେ କାଳକଟି ନିଶାନ୍ତ ମନସ୍ତବରେ ଘୋଡ଼ିଲେନା ।
ଦାହାର ପଞ୍ଚାହ ହସ୍ତପାଳକ ନିଆଗଲେହେଁ ସେଠାରେ
ଦାହାର ଶୁଣ୍ଟିଷାହ ମଧ୍ୟରେ ମୂର୍ଖ ହୋଇଲେନା । କରିବାଟା
ଠାରେ ମଧ୍ୟ ବାବୁଦର ଦେକାଇ ଓ ଦୂର୍ବଳିଗାନ୍ତ ହେଉ
ଅଛି । ମାତ୍ର ଦୋକାନର ବନ ହୋଇ ନାହିଁ । କଟିବ ହୋଇ
ନାହିଁ କୋଷକୁ ଏହେବନ କବି ହୋଇଥାଇଅଛା ।

କଲାହଳା ମାତାର କଣେ ମେତା କେପାଇ
ଗୋହୁଙ୍କ ଦଷ ପ୍ରଧାନ କରିବାର ଦରେଖାର କରସୁମ
ସମୟରେ ଧରେଥିବ ମା । ସ କାହାର ପାଇବାର ସାହାର
ମିଳନ । ଶାମରେ ଜଣକର ଗୋରୁ ଦିନକରେ ହଠାତ୍
ମହାଦୀକାର ମେବେ ଦଷ ପ୍ରୟୋଗର ସନ୍ଦେହ ହର ଜନି
ରହିଲେ ଏବଂ ଦିନେ ଅସାମୀ ଦଷ ଦେବାର ଯାହାକା
ସମୟରେ ଧରେଥିଲା । ଏଠା ମୋଷସଙ୍ଗରେ ଅନେକ ସମ-
ୟରେ ଏହପରି ଦୂର୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଲା ମାତି ମେବେ ତେବେ
ତୁରି ନ ସାହାର ଦଷ ପ୍ରୟୋଗକାରିମାନେ ଧରେଥି
ନାହାନ୍ତି ।

ଶାପାନ ଗଢ଼ୁମେହଳ ପଥରୁ ଦିଲ୍ଲିର ଅଭିଷେକ ଦର
ଦୀର୍ଘ ସେନାପତି ତେବୁମୋହଦୟ ଅଧ୍ୟଥବାର ସମ୍ବାଦ
ମିଳଇ । ଉଠି ଦରବାରରେ ସୁଧିମାର ସମୟ ରଜାମାଙ୍କଳ
ପ୍ରତିକିଧ ସମ୍ବେଦ ହେଲେ ଯାହା ସେ କି ଅଛୁଟ ଅହାର
ଖାରଣ କରିବ ବୋଲିଯାଉ କି ପାରେ ।

ପୁରୀ-ପଞ୍ଚାବ ।

ନାହିଁ ସ୍ଥାନ ଅପେକ୍ଷା କମଣ୍ଡା କଳାଜୀର ଓ ଏକାହୁ-
ଦୂରରେ ମହାବିଦ୍ୟା ବିଦେଶ ପାଇଁ ଉଚ୍ଛବ୍ର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତି
ବିଦେଶରେ ଉଚ୍ଛବ୍ରରେ ଆସ୍ଯାଗତ ।

ବାର୍ଷିକପୂର୍ଣ୍ଣମା ଦୂର ଏବନିଜ ପୁରୁଷ ସାହି ସଂଖ୍ୟା
ଦେଇ ହୋଇଥାଏ । ପୂର୍ଣ୍ଣମାଜଳ ସଂଖ୍ୟା ୪୦ ହଜାର
ସାହି ହୋଇଥାଲେ । ବିଶ୍ୱାଳ ପରିମା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହି
ହୀନ୍ତା ବରହଜଳରୁ ଅଥବା ନ ସିଲ । ଅକ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ତର ଓ
ପଞ୍ଚଶାଶ୍ଵର ସାହିରେ ସହର ପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ପୁଣ୍ଡମାଦନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା, ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ ପ୍ରସାର ସେବା କରି
ଅନେକ ଲୋକ ଗଲାପାରଥିଲେ ।

ଏହିନ ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ଯିବା କାହିଁରେ ଲେଖନାଥଙ୍କ ନିବର୍ତ୍ତରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ହେଉ ହୁଏ ଏକନଶ ପଢ଼ିଯାଇ ଅଧାର ଗ୍ରାହୀ ହୋଇଥିବାର ବୀରମ୍ଭୁ । କାଷାକଳ ସେ ଶାନ ବଢ଼ି ହଜାର୍ଟ୍ ପଢ଼ିବେ ମେଲିନିପିବାଲିଟି ମାଟି ଖୋଲାହୋଇ ଜାଳ ଚିଆର ହେଇଥିବା ଓ ଶାନେ । ପଥର ଗବା ହୋଇଥିବାର ରିଡ଼ ସମୟରେ ଲୋକେ ପଢ଼ିବା କଣିକ ନାହିଁ ।

ଯାଜପ୍ରତ୍ୟେଷୁ-ସମାବ୍ସୁ ।

ଏ ଦର୍ଶ ସେପରି ଧାନ୍ୟ ସମ୍ବଲ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ
ଦିନରୁ ସେପରି ଦେଖାନ ଦିଲା, ମାତ୍ର ଗତ ବର୍ତ୍ତିକମାସରେ
ଏକ ଅଶ୍ରୁ ଜଳ ଅଗ୍ରବରୁ ଅଧିକାୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ସାଇ-
ଥିଲା । ଆଜିଟୁ ସରଗଡ଼ା ପ୍ରତିକ ପ୍ରଗମାନଙ୍କରେ ଗର୍ଭକ
ମେଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରକଷର ଦୂରକା ହୋଇଥିଲା ।

ଅଜିବୀର ଏ ଆଜିଲରେ କ୍ଷୁରର ପ୍ରାବଳ୍ୟ ନିଶ୍ଚାନ୍ତ ଦୂର
ହାଲାଗୁ । ସମ୍ମତ କି ଏକୁ ଘରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କ୍ଷୁର
ଖଣ୍ଡ କୃତ୍ୟାନ୍ତରୁ ।

ଅଳମ ପ୍ରଗତି ପାଠୟର ଜୀମରେ ସରକାର ଶୀଳ
ଦିବାବାଲୀ ଓ ଉଚ୍ଚ ନିଯମବାର ସଂ ରହ ମାନ୍ଦିଗୋଦିନ
ହାତାହ ଓ ସେ ଗ୍ରାମବାସୀ ଦୟାନିଧି ଦାତା ପ୍ରତିକଳ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାଇ ଦେଖିଯପଥରୁ ପରିଜଗାର ମାନିଲ ଉପ-
କାରୀ ଦିଅଛି । ଦୟାନିଧି କହେ ସେ ଶୀଳବାର ଓ ବାର ଲୀ
ପୁଣ୍ୟ ତାହା କିମ୍ବା ଶୀଳବେଦା କାରାର ତାହା ଏବେ
ଧକ୍କାର ପ୍ରକେତ କର ମାତ୍ର ମାନ୍ଦିଲେ ଏହା ଶୀଳା
ମାନିଲେ କହିଛୁ କି ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଧ୍ୟା
କରିଲେ ।

ପ୍ରକାଶନ

ପହିପ୍ରେରକଙ୍କ ମତାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁ
ମାନେ ଦାୟୀ ଲୋକୁଁ

ଅସୁଳ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟର ପ୍ରକାଶନ ୧୯୯୫

ସମୀକ୍ଷା

କବ୍ୟଗର ପ୍ରକାଶ ସଙ୍ଗେ ଆମର ରମଣ
ଦିର ସମ୍ବନ୍ଧର ନବରତିତ “ସୁରଧର୍ମ” ନାଟକ
ଅଣ୍ଟି ଭାଲୁଳ-ଶାହିତ୍ୟ ଦ୍ରାବରରେ ଖେଳି ଏ ଅନ୍ତର
ଉପାଦେୟ ପ୍ରକ୍ରି ହୋଇଥାଛି । “ବିଷ-ମୋଦକ”
ରେ ଅମ୍ବୋଦେ ଯେଉଁ କୁରି ଓ ଉଚିତ
ବୌଧାର ଅଭାସ ପାଇଥିଲୁ ଏଥରେ ତହିଁ
ମୁଣ୍ଡ ବିଜାପ ଦେଖି ତେଣୁ ରାଜାରେ ଦର୍ଶନ
ପାଇବ ରଚନା ଅମ୍ବୁକ ବୋଲି କାହାର
କରେ ଯେଉଁ ଧାରଣା ଥିଲ ତାହା ଅମ୍ବାପକ
ତରେ ସମ୍ମର୍ଶ ଦୂମ-ସକ; ଏଥରେ ବିଜିମାନ
ଦେହ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ “ସୁରଧର୍ମ” ଖେଳୁ
ହିଲସାହିତ୍ୟରେ ସକୋତ୍ତମ ନାଟକ ବୋ-
ଲେ ଅନ୍ତରୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏ ଖେଳ ଅଧିକତଃ
ହିଲସମାଜର ଜୀବନକୁ ଛାକ । କେହି, ଅଧି-
କୁ ସମାଜର ଚିତ୍ତଅନ୍ତରକ ଅଛି ସବଳ ବୋଲ
ପକାଶ ଉପଥାର, ଏହ କାମିଦାନେ

ସାଧାରଣତଃ ବିକ୍ରୟାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଦୁଳିବାଦ ପରି

ତେ ଚିହ୍ନାଳାରୁ ଅଗର ବିଦ୍ରମ୍ଭୀ ଚିହ୍ନ ଏ
ଦୁଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଦ ହେଲେ—ଏହା କଣ
ସେମାନେ ଥରେ ମାତ୍ର ଦେଖନ୍ତି ଯାହିଁ ? ଦେଖନ୍ତି
ଥିଲେ ଆଉ ଏବୁଧ ମନ୍ତ୍ର ସ୍ଵରାଶ କରନ୍ତି ତି ?
ସେ ଯାହାଦେଉ ଏ କାହିକ ଜଣି ଅମୃତାଳଙ୍କ
ମନକୁ ବଡ଼ ସେବିଥିଲୁ । ଏଥୁର ସ୍ଵୀଳ ମର୍ମ ଏହି
କି ପୁଷ୍ପକିଳାକବାସୀ ନିଜ୍ୟାକଳ ସ୍ଵାର ଦୃଷ୍ଟକର
ସାରୀ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସରଳା ଅନୁଧିମ ସୂର୍ଯ୍ୟ
କବ୍ୟ ଲୁହୁ କିମ୍ବା ବାଠି ପାଗାର ଲୁହୁ କଜାଳରେ
ଜତିକ ହୋଇ ଅଛୁଳ ବିଦବ କାଶ୍ରୁତ ରହିବ
ପାଣ୍ଡ ଉଚିବ ଦାସ ମଦନ୍ତର ବିଷ କଥୁଳରେ
ଥିଲେ । ଧର୍ମହିଁ ଧର୍ମର ସହାୟ । ଦୃଷ୍ଟବ୍ରତ
ପାଦାରସିଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ଚୂଜାମରି “ ଦରହାସ ” ଓ
ତୁଙ୍କାଳା “ ପ୍ରେମଯୁ ” ଏ ଦୁଇଙ୍କହାଜି
ମସ୍ତ ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଏ । ଅବଶେଷରେ ପାପାୟା ଜଳ
ପର ସହରର ଓ ସହରରେ ସହ ମାଜିଝୁଟ
ହେବଳ କଢ଼ିବ ଧୂତ ହୁଏ । ଶ୍ରୀମନ୍ଦରର
ବ କୋଣରେ ସମସ୍ତକର ପ୍ରାୟଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଧାଳ
ଏ । ବିଶ୍ଵାଳୟରୁ ସାରୀ ଦେବତର ଜଞ୍ଜାପ,
କଳକ ଚନ୍ଦ୍ରମାରେ କଳକ ବାହୁ ଅପ୍ରିଦ,
କୁ ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଳ୍ୟରୂପ, ମଦନ୍ତ ଉତ୍ସୀ—
କୁ ସମାଜାନ୍ତ୍ର ନିଜ୍ୟାକଳ ଓ ତାହାର ପର-

ର ଶେଷରେ — ନୁହେ କର୍ତ୍ତ୍ତିକୁଳ କି ନୁହେ
ଶୁକ୍ରକୁଳ — ହୋଇ କୁଳ ନ ହୋଇ
ପୁରୁଥମ୍ ଅକଳମୁଦୟବୁଦ୍ଧର ଜୀବଜର ଶେଷଗୁଣ
ପ୍ରକାର ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ବଚନ୍ତ୍ଵା କ୍ରାନ୍ତିମରଙ୍ଗେ
ର ଉତ୍ସବବିଷ୍ଣୁକ ବିବାହମୁଗ୍ରରେ ସବ
। ପଢିଅଛୁ, କଲୁ କବି ଏହି ନାଟକ ଖର୍ତ୍ତିର
ନ ଦିନ ଦିନ ନିଃସ୍ଵ କୃଷକକୁଳ ଓ ସେମା-
ବ ଶୋଭମୟ ଅକଣ୍ଠ, କାକଣ୍ଠ ମଠ
ର ଏ କାଳକୁ କି ପ୍ରକାର ବିଦୃଷାଳା ଓ
ଶୋଷିକ ପ୍ରକି ଅକାଶୀ, ଧର୍ମିକରଣକ
ର, ଗାଥୁଥୀ କୁଠରେ ପୁରବାସମାନଙ୍କର
ମେଣ୍ଟ ସର, ସରେପରେ ବଜନାକ, ସମାଜ
ଓ ଧର୍ମମାନର ଯେଉଁବୁ ଅନୁପ୍ରମ ଚିହ୍ନ
କଲାରେ ଅନ୍ତିତ କରି ସହିତ କର-
ସେ ସବୁ ଥରେ ନିଜେ ନ ହେଲେ
ଜମ ହୋଇ ନ ପାରେ । କିଛି ହୃଦୟର
ଏ ବାରକ ଅଣ୍ଟିକୁ ହୃଦୟଜାମ କରିବାକୁ
ରେ ସେବ୍ୟ ରଜତୁମେ ନାହିଁ ଓ ଆହୁରି
ଦିଶ୍ୟ ଏଥର ଭାବପରିବଶ କରିବାକୁ
ଇନ୍ଦ୍ରରେ ସେବ୍ୟ ପାଦହେ ମନ୍ଦ
। ଏହି

ଅପାଳିତ

ପ୍ରକାଶକ ମେଳିକା ପାଠ୍ୟ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଫଳେନ ପରିଚୀତି

ବିବସନ ଶର୍କରା ବର ବବରହଙ୍କର

ଅନୁପୁଣ୍ଡି ।

ଅଯୁଦେଶ୍ୱର ଜୀବାଳୟ, ଗୌଧ୍ୟ-
ବଜାର, ବିଟକ

ଏହି ଜୀବାଳୟରେ ଆୟୁଦେଶ ଶାଖାରୁ
ସଂପ୍ରଦାର ଜୀବାଳ୍ ବ୍ୟାସ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପମୂଲ୍ୟରେ
ପ୍ରାପ୍ତି । ମୋପଥର ଘେରିମାନେ ଘେର
ଅବସ୍ଥା ଅର୍ଥ ଅଣାର ଟିକଟ ସହ ଲେଖିଲେ
ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ସହର ପ୍ରେରତ ହୁଏ ।

ବ୍ୟାସ୍ୟ ୧ ଟଙ୍କା

ଆଜିବାଲ ଶବ୍ଦ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଦୁରଜ୍ଞଶକ୍ତିର
ଅଭିବ ଦେଇଥାଏ, ସୁରଣ ଶକ୍ତି ଯେ କେବଳ
ଶହମାନଙ୍କର ଅଭିବ ପ୍ରୟୋଗାର୍ଥ ଏପର ନୁହେ
ଏହା ବାକ୍ତିମାହେହୁଁ ପ୍ରୟୋଗନୀୟ; ବ୍ୟାସ୍ୟାବୁଢ଼
ଗୋଟିଏ ସୁରଣ ଶକ୍ତି ବର୍ତ୍ତବ ମହୋରାଧ, ପ୍ରକଳ୍ପମୋଦାବିଶ୍ଵାସ୍ୟ-
ବାଲକମାନଙ୍କର ଏବଂ ଅଥବା
ଅନ୍ୟତଃକଣ୍ଠାଳ ଶହମାନଙ୍କ ପରିଷରେ ଏହା ବିଶେଷ
ଉପଯୋଗୀ, ଏହାହାର ବିଭ ଗ୍ରହଳ୍ୟ ଦୂର
ହୁଏ ମସ୍ତିଷ୍ଠ ପୋଷଣ ବରେ ତନ୍ତ୍ର ତେଜ ଦୂର
ହୁଏ ଏବ ସମସ୍ତ ଶାଖାରେ ବଳ ସହର ଦୋଧ-
ଥାଏ । ସେଇଁ ମାନଙ୍କର ସାମାଜିକ ବାରିଶକ୍ତି
ରଗ କୋର ମସ୍ତକ ରଗନ ହୁଏ ଏବ ଏହି ବିଶୟରେ ମନ ମୁକ୍ତ କଥା ଏବଂ ଏହା
ନାହିଁ ଦୁଃଖ ହୁଏଇବ । ପରା ଏହା
ସହିତ ପାଇଁ ।

ଏକଟିର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୯

ଶୁକ୍ରବର୍ଷକବଠିକା ।

ଏହି ଜୀବା ଶର୍ମି ସ୍ରମ୍ଭକାରେ ଏକମାତ୍ର
ମହୋରାଧ, ସେତ୍ରମାନଙ୍କର ସୁକୁକାରଣ ବିଶେଷ
ଶର୍ମି ସ୍ଵଳକ ଦେଉଥାଏ, ସେମାନେ ଏହି ଜୀବା
ବ୍ୟବହାର କଲେ ଅନ୍ୟ ଅମ୍ବମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ
ପଳକର ଦୟ ପାରିବେ ଏବ ଥାରୁ ଗୌବଳ୍ୟ
ଉପଯମ ଦେବ । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାହୁଦ୍ୟ
ଅଭିମନ ନିଷ୍ଠ୍ୟାକଳ । ଥରେମାନ ଦେବନ
କଲେ ସମସ୍ତ ଅବସତ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ଏହି ଜୀବା ଜୀବାର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫ ମାତ୍ର ।

କଳ୍ପତରୀର୍ଦ୍ଧାୟନ ।

(ଦେଖିଥୁଁ ସାଲସା)

ଏହୁରେ ଉପର୍ଦ୍ଦମ୍ବ (ଚରମୀ) କଟ, ପାଇ-

ଦାଦ ହୋଷକନିତ ପରାରରେ କଳା । ଓ
ଚକା । ଦାଦ; ଶୋଟକୋଷ୍ଟି ଓ ବାତ
ପ୍ରତିବ ନିଷ୍ଠ ଅବସତ ହୁଏ । ଅଥବା ଏହା
ରକ୍ତ ପରିଷାର କର ଶାଖାର ପୁଣ୍ଯ ସାଧନା
କରେ ଏହା ସମସ୍ତ କରୁରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ।
ଏକ ଦିନେ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫ ମାତ୍ର ।

ଏହିବେ ଛିନଣିଶି କେଲେ ଟ ୧୯ କା ଲାଗେ ।

ଗୌଧ୍ୟ ବଜାର } ଶ୍ରୀ ଶ୍ରବନ ବର ବବରହ	} ଅବସ୍ଥା
ବିଟକ } ଅଯୁଦେଶ୍ୱର ଜୀବାଳ୍ୟ	

ବନାରସୀ ମାଲ ।

ବନାରସ ନଗରସ୍ଥ ଅମ୍ବର ଏହି ବାନିଜ,
କୋଟିରେ ଉଚ୍ଚତ ମୂଲ୍ୟରେ ସଂପ୍ରଦାର ବନା-
ରସୀ ମାଲ ଭାବର କାଳାପ୍ରାନ୍ତର ସଜା
ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରବେ ବନ୍ଦକାଳ ମାଲ
ଘୋଗାର ଅସ୍ତରୁ । ବାମଶ୍ରା, କେନ୍ଦ୍ର,
ଅଂମଟିକ, ପ୍ରସାଦ, ସତ୍ରକଳା, ସୋନ-
ପୁର, ପାଟଶା, କେନ୍ଦ୍ର, ମୁରରଙ୍ଗ, ଲାଗିର,
ହିକୋଳ, ଅଂଗତ, ଗାଙ୍ଗପୁର, ଚକଳାବୋଟା,
ଶାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭତ୍ର କଲେ ଅମ୍ବର
ଟାଂଟ ବାରବାରର କଥା ଜଣା ପଢିବ ।

ଅମ୍ବର ବିତିକ କୋଟିରେ ବନ୍ଦପୁର ସକାଶେ
ସବଦା ପ୍ରସୁତ ଥିବା ବନାରସୀ ଶାହୀ, ଥୋର
ଗୋଟି, ଗୋଗା, ବିଂଜାପ, ବାପ୍ରା, ସଙ୍ଗୀ, ଦୋପରା
ମନିଲ, ଶିରରେ ବାନିଜର ପଣ୍ଡା, ବୁମାଲ,
ଆର ଏବ ନାଳା ପ୍ରକାର ବହାଦିଅତିର ଅନ୍ୟା
ଅନ୍ୟ ଉଚ୍ଚତ ଭତ୍ରା ସୁରାର ବାସନ,
ବାନିଜାପରାପରା ବରତ ଅନୁରାରେ ଭସ୍ତାର ବନ୍ଦର
ଦେଇ । ବନ୍ଦର ଦେବାବେଳେ ଅନମାନକ
ମୂଲ୍ୟର ଉଚୁର୍ଥାଂଶ ଅଭାମ ଦେବାକୁ ଦେବ ।
କେହି ବେଶୀ ମାଲ କୟ କପକାର ଲଜା କର
ପଥ ଲେଖିଲେ ଅମ୍ବର କର୍ମବସ ବା ଅମ୍ବ
କୁଣ୍ଡ ପାରିବୁ ।

ତାକରେ ପଥ ପଠାଇ ପରାର୍ଥ ମଜାର
ଲେ ମାଲ କେହି ଠିକଣାରେ ବି ଉପାୟରେ
(ଅର୍ଥାତ୍ ତାକରେ ବି ବେଳରେ) ପଠାଇ
ଲାଗୁ ଦେବ ଲେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଉଚୁଳରେ
ବିଶେଷ ବାରବାର ଥିବାରୁ ଜଣେ ତେବେ
ମୋଦରର ରଖିଅଛୁଁ ସତରଙ୍ଗ ତେବେରେ ପଢ଼
ଲେଖିଲେ ଚଳିବ ମାତ୍ର ଲମ୍ପାର୍ଥପରେ ଅମ୍ବର
ନାମ ଓ ଠିକଣା ହିନ ବା ଲଂବଜରେ ଲେ
ଖିଲେ ନିରପଦରେ ଅମ୍ବର ହସ୍ତଗତ ଦେବ ।
ଦେଲୁଥେବଳ ପାରବଳରେ ମଧ୍ୟ ମାଲ

ପଠାଯାଏ ବିନ୍ଦୁ ମାଲ ପଠାଯିବା ଏବ ଫେରଇ
ଦେବା ମାସୁର ମାଲ ମଜାରଥିବା ବନ୍ଦିକୁ
ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶ୍ରୀ ପାଲମାଲ ଭୋଲାକାଣ୍ଠ
କୁଣ୍ଡଳ ପାଟକ ବନାରସ ସିଂହ

କେତେବୁଦ୍ଧିବ ଦେବ ଦୁଃଖତୁଳ ଦେବବାକୁ
ଏହି ଜୀବଧର ସେପର ଶକ୍ତି ଅଛି ଅଭ୍ୟ
ବୋଶି ଜୀବଧରେ ଭାବା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ
ସେବେ ଭୁମେ ମନେ ବରଥାଏ ଯେ କୁମର
ଦେବ ଅସାଧ, କୁମର ବିବସ୍ତକ ନିରଶ ଦୋହ
ଭୁମକୁ ଶକ୍ତ ସାଲଥାଅନ୍ତି, ସବ ସାଲସା, କତ୍ତି-
ଲିବରଥାଲ, ପଞ୍ଜୋଶାରଲ ଗେରକୁ ଭ୍ୟାନକତଳ
ପ୍ରତିବ ପ୍ରତଳକ ବିବଧ ପ୍ରକାର ପେଟେଇ ଜୀବଧ
କୁମର ଗାବନକୁ ଦଗନ ଦରଥାଏ, ଦେବେ
ଥରେ ଏହି ଜୀବଧକୁ ପରାଶା ବର ଦେବ, ପ୍ରତ୍ୟସପଳ
ଦେବ ଅଶ୍ଵରାନ୍ତ ଦେବ । ସେବେର ପଣ୍ଡରେ ଦରଙ୍ଗବର
ଲାଭ ଦେବବ । ସେବେର ଏବୁପ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ଅଥବା ଶାହୀ ତ୍ୟାପିତ ମହୋରାଧ କରିପଦେବ ଏ
ଦେବକୁ କେବେ ଅନବାନୀ ଦୋହ ନାହିଁ ।

ବିବ ନ ଜାଣେ ସାଲସା, କତ୍ତିଲିବର
ଅଥବା, ପ୍ରତିବ ଜୀବଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବ
ଗପିବହେ !

ଶକ୍ତିକୁ ଉପଯମ ଦେଖାର ପୁନରବୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବୁଦ୍ଧିବେଶରେ ପ୍ରକଳାକାର ଧାରଣ କରେ ।
ତେବେବେଳେ ତାହା ସାମୟେବ ଜାତିଥ ବିଶେଷ
ଦୋହବାଏ, ଅଥବା ସକଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିନ୍ତୁ

ଖାଲୁ ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ଦେବରେ ସମାଜ ଫଳ
ହ୍ରାଷ୍ଟ ହୃଦ ଗାହୀ । କନ୍ଧା ନିୟମର ଅଧୀନରେ
ବହିକାରୁ ହୃଦ । କିନ୍ତୁ
ଶ୍ରୀରମାଣିକ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ବିପଦ୍ଧତି ଗୁଣବିଦ୍ୟା
ଅଠୀବ୍ରାତ ଅରେଇର କିମ୍ବା ଶ୍ରାବୀ, ଯେଉଁ କୋର
ଅରେଇ ତୁ ଏ ଜାତା ଆଜି କେବେହେ
ଫେର ଅରେ ନାହିଁ । ସ୍ଵତରଙ୍ଗ ବାରା ରତ୍ନ
ବିଶେଷରେ ସେବନର ପ୍ରୟୋଜନ ତୁ ଏ ଜାହିଁ
ବା କୌଣସି ବନ୍ଦା ନିଯମର ଅଧୀନରେ ରହି-
ବାରୁ ତୁ ଏ ଜାହିଁ ଅଥବା ଶାର, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, ବର୍ଣ୍ଣ
ସବଳ ରତ୍ନରେ ସବଳ ଧାରୁ ପ୍ରକୃତ ଦଶମୁ
ଦେଦରେ ସମାଜ ଉପକାର, ସମାଜ କିମ୍ବା
ସମାଜ ଶୁଣ ପ୍ରକାଶ ଦିରେ । ସେହି ହେତୁକୁ
ଅଧିକ୍ୟ, ଏକବେଷ ଅଗ୍ରିବା ଓ ଅମେରିକା
ମହାଦେଶନାକୁରେ ସବୁଦି ସମାଜ ଅଦରରେ
ବୁଝାଇ ଦେଉଥିଲା । ପ୍ରତିଧି ସହ୍ୟ, ଲୋକ
ବନ୍ଦନାର କରୁଥିଲା । ଏରୁପଦିକମ୍ବୁ କାନ୍ଦୁଲିଖ
ଏବଂ ଅନ୍ତାରୁତ ଅଧିକ୍ୟ ପ୍ରସଂଗାପଦିହିଁ ଜୀବନକ
କିମ୍ବାତା ଏବଂ ଅବଧିଚାର ତୁହାରୁ ପ୍ରମାଣ ।

ପ୍ରାଚ୍ୟମାଣିକ ଦଶ ୨

ଦେବେକଳା ସୁବିଜ୍ଞ ପ୍ରେସ ଲିମିଟେଡ଼ିଆ
କ ୩୦ ର୍ଥ ବ୍ୟାପି ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁସଂଧାରଣା
ଫଳରେ ଧାତନ, ଉଚ୍ଚିତ ଓ ଶରୀକ ପଦାର୍ଥର
ମେଷତ୍ୟାଂଶୁର ସହିତରେ ଥାନ୍ତୁକ ଜାଣିବା
ବୌଧା ଦୁଃଖ ଜାନୁବର ରୋଳାଣ୍ଡ ସହ
ସୋଗରେ ବନ୍ଧୁଶୁଦ୍ଧିକ ପ୍ରକରଣରେ ଏହି
ମହୋପିଷ୍ଠ ଅବଦତ !

ଅଥବା ସେବକରେ ବିଶ୍ୱାସ ବା ତୁରଣ
ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂରେ କିମ୍ବା ପୁରାଣରେ ଏକା
ମାତ୍ରା ଜୀବିଧ ଏକା ମୋହର ଅପେକ୍ଷା
ଦେଖିବାକୁ ଆହୁର ।

ଶ୍ରୀମାଟିକର ପଣ୍ଡିତ ବିନାପୁରା ହେଉ
ପରି ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇପଦ ଥିଲା :—

ଶୁଣ, କେବେ ଓ ହୃଦୟରେ ବା ପ୍ରଥମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପାରି—

୬ ଶୁଦ୍ଧିର ତରକା, ଥାରୁ ଦୌଳି
ପୁରୁଷଙ୍କ ହାତ, ସ୍ତ୍ରୀ ସହବାଦରେ ଅନ୍ତର, ସାମାଜିକ
ଭବେଳେଜାର ବେଳେଜାର, ମେତା, ପ୍ରମେଲ
ଶୁଭମେତା, ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ, ବନ୍ଧୁମୁଖ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ୍ୟ ଆଜି
କା ଅର୍ଥକ ସ୍ତ୍ରୀମୁଖ୍ୟ, ଟୋପୀ ମୁଖ୍ୟ ପତନ
ପ୍ରସ୍ତୁତର କ୍ଲାଲା, ଦୂରସଂକଳିତ ଶୁଭମୁଖ୍ୟ, ଦୂର
କଳିରେ ଶତ, ସୁଧାଦୋଷ, ପ୍ରମେଦ ଓ ଶୁଭ
କ୍ଷୟ ଜଳର ମୁଖ୍ୟବ୍ୟଥା, ବାତ ଗୋଡ଼ ଓ ତା
କ୍ଲାଲା, ସୁରକ୍ଷା ଶାନ୍ତିର ଶ୍ଵାସତା, ଜୀବଜୀବ, ଦା
ଗୋଡ଼ ହୋତା ବିନା, ଦେଖିବ ଅନ୍ତାଲମ୍ପକ୍ଷିତ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାଲ ପ୍ରାଣିଗ୍ରହ, ଅକାଳବାର୍ଷିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ଦୁଇଲ, ପରିଶ୍ରମରେ ଅନ୍ଧମ, ଅଗ୍ରାଂତ, ଦୋଷୁ-
ବନ୍ଧତା ପ୍ରଭୁତ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣିତ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରକାର
ଶୁଦ୍ଧିତା ଓ ଜାତ ବନ୍ଧୁତର ଉପର୍ଦ୍ଧାତ
ଅଗ୍ରେମ କରିବାକୁ ଅବାର୍ଥ ।

ଶୀ ଧାର ଓ ଗରମେର ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟର ବା ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟା
ଅନ୍ୟଥାଦ ବ୍ୟବହାରରେ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟାଲେଖିଆର
ବିଷ ପ୍ରତ୍ୱବ୍ଦି ଶଶରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା କାବ,
ଏବୁ ରକ୍ତର କୁଣ୍ଡଳ, ଗରମୀ ଦା, ଧାରର ଦା,
ନାବ ଓ ମୁଖରେ ଏବଂ ମୃଶରେ ଦା, ମୃଶର
ବାଲଦୁଷ୍ଟକମ ହାତ ଗୋତ ଓ ଅଞ୍ଚାରେ
ଦେବଦଳ, ନୂତନ ସୁରତଳ ହେବ କଟିବ କାଇ,
ଗରମୀ କାବ, ଗଣ୍ଡାବାବ, ଶଶର ଗଣ୍ଠ ଓ କଣ୍ଠପ୍ରୁ-
ଳର ଦେବଦଳ ଓ ଧୂଳ, ଗରୁରୁ କଳପନବା,
ଦେହରେ ଚକା ଦାମ, ହାତ ଓ ଗୋତର
କଳାରେ ସ୍ତ୍ରୀଜୀ ସାହା କା କଳାଦେବା,
ମୋ ଗମତୀ ଛାଠବା ପୁଲଙ୍କ ବାଦୀ ପଞ୍ଚବା,
ଦେହରେ ବଥ କା ତ୍ରୁଟ ବାହାରବା ଶଶର
ପେତାଦା ଶୁଷ ଓ ତୃତୀଳ ପ୍ରତ୍ୱବ୍ଦି କଣ୍ଠ ସମ୍ମାନ
ପାଦଙ୍ଗୟ ପୌତ୍ର, ଉପର୍ଗାନ ଅରୋଳ ପନ୍ଥରେ
ଅମୋଦ ।

*। ସେପରାଶ, ଦିନାକାଶ, ଜ୍ଵାଲା ସମ୍ମରଣରେ
କଞ୍ଚୁ, ଉତ୍ତରମନ୍ଦିର, ବନ୍ଧୁମଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତରମନ୍ଦିର
ପତଳ, ମୁଖରୁ ଓ ବାନିବାରୁ ଉତ୍ତରମନ୍ଦିରର
ଶବ୍ଦରେ ଦେହନା, କଥ ଜମିବାର, ସ୍ଵରଭାବ
ଦେହକାଳ ପ୍ରକାର, ଅହାରରେ ଅନୁତ, ତେ
ବିଷାକ୍ତ, ଘର ଜଳବା, ଓ ହୃଦବନ୍ଧ, ସଦଜ ତେ
ସାମାଜିକ ଅଗ୍ରାରେ ସକି ଓ କାଶର ଉପରେ
ଧୂର୍ମର ବାର୍ଯ୍ୟ କରଣଶୀଳୀର ଅଜାକ, ଉତ୍ତାଦ
ହୃଦୟରେ ବା ପୁରୁଷ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯାବନ୍ଦୟ ପୌତ୍ରାଦ
ଅତିଜ୍ଞୟ ।

ଉପବେଳୁ ପାତା ସମସ୍ତ ନିମଳେ ଏହି
ଜୀବଧ ଶୀର୍ଷ ଶ୍ରାନ୍ତାୟ, ଏଥରେ ଯେଉଁ କେ
ଗୋଟିଏ କେତ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖଇ ପନ୍ଥାର୍ଥୀ ଅଛି, ତାହା
ଅକ୍ଷ ହୌରସି ଜୀବଧରେ ନାହିଁ । ଏକ ସେହି
ଗନେଶା ଲକ୍ଷ ହୃଦୟ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମି ଏହାର
ଦ୍ଵୟ ଗୁଣବାୟତ ଦେବାର କାଳଗ ଅଗ୍ରଭ
ଯେବେ ଦୁମ୍ପେ ଯେହି ସକଳ ସେଗରେ ଦେବ
ଦ୍ଵାର ତୌରେ ଉପରିରରେ ଆକାଶ ହୋଇ
ଆଏ ତେବେ ଏହି ମହୋତ୍ସାଧ, ମେନନ ତତ୍ତ୍ଵ
ଜୀବନ ଇତ୍ତା କର, ସବରେ, ସମ୍ବରେ
ସୁଦିନରେ ଶ୍ରାୟ ଅସେଇ ଲାଭ କର ଆଶି
ଜୀବନ ପାଇବ । ଶଶର ହୃଦୟପ୍ରତ୍ତି, ବଳସ୍ତୁ
କାନ୍ତୁବିଶିଷ୍ଟ ହେବ । ହ୍ୟା ଦୁଇ ହେବ
କୋଣ୍ଠ ପରିଜ୍ଞାବ ହେବ ।

ଶରମାଟଳ—ଧର୍ମର ସହିତ ପ୍ରକିଳ ଅନ୍ତର
ଓ ଅରୁଣ ଶୀତ୍ର ଦୂର ଦେଖିବାକୁ ବାପ୍ରେସାନ୍ତର
ଏ ଦାହ ଅକ୍ଷର ଉଚ୍ଚିବାକୁ ଦାଳବ, ଦାଳବ

ସୁବଦ୍ର, ସୁବଜ୍ଞ, ହୃଦ, ଶ୍ଵା ଓ ପୁରୁଷ ସମସ୍ତଙ୍କ
ପଥରେ ସମାନ ଉପଯୋଗୀ । ସାଧାରଣତଃ ଯେ
ସବଳ ପୀଡ଼ାରେ ସାକ୍ଷୀ, ତତ୍ତ୍ଵଜୀବର ଅ ଏଇ
ପ୍ରଭୁତ୍ବ ଜୀବଧ ବାସିମାର ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରୟୋଜନ
ଦ୍ଵାରା, ବେଳେ ସବଳ ପୀଡ଼ାରେ ଶାରମାଟିକ
ଥରେ ମାତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଗେଲ
ସମ୍ମୂଳେ ଧୂଷ ହୋଇଥିଲା । ସୁରକ୍ଷା ଏହା ଯେ
ପ୍ରତିକିରଣ ସବଳଧ ଜୀବଧ ଅଧେନ୍ଦ୍ରା ସନ୍ଦର୍ଭେ,
ଦେଖିବେ ଅଶମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ କରିବାର ଅବସର
ବାହୀ ।

ମୁଲିକ; ଏକ ସପ୍ରାଦ ସେବନୋଧୀଯାଙ୍କ ପ୍ରକାଶି ଟ ୧୯୯୫ ଏବଂ ହଜାର । ଡଳକ ଟ ୧୦୦୯ ପାଇବିବି ଓ ତାବ ମାତ୍ରର ଏବଂ ଟିକିରେ ଟ ୦୩୮ ଡଳକ ଟିକିରେ ଟ ୦ ୪୮/ ଓ ୨୭ ଶକ୍ତିରେ ଟ ୧ ଓ ଡଳକ ଟ ୬୭

ଶ୍ରୀପ୍ରିସ୍ଟାନ ଓ ସହାଯ ସଂଗ୍ରହକାର ଏକମାତ୍ର
ଦେବଶାଖା ।

Manager
Spermatic Depository
No. 22 Baranasi
Ghose's street
Calcutta.

ମାଟେକର
ପ୍ଲାଟମାଟକ ଶୁଣି
କି କି ସର କାହାରଙ୍ଗା
ଦୋଷ କୁଠ
ବଳିବିଧା

ବିଜ୍ଞାପନ

ଏହା ଦେଖୁ ଅଧିକ ମେଣ୍ଡା

১

ଶାକୁର ଜ୍ଞାନ ।
ଏହି ଭିତର ୩ : ୪, ଥର ନ୍ୟବହାର କଲେ
ଅଛି ଅବସମୟ ମୟରେ ଓ ବିକାଳାରେ ସବୁ
ପ୍ରଦାର ଶାକୁ ଆଶମ ହୁଏ । ଏଥରେ ପାରଦ
କିମା ଅନ୍ଧା ଦେଖିପାଇଁ ପ୍ରଦାର ବିଧାକୁ ଘର୍ବାର୍ତ୍ତ
ନାହିଁ, ମୁଲ୍ୟ କିମା ୩ : ୫ ଅଣା ।

ପ୍ରାପ୍ତିଶ୍ଵଳ
ହୋଲିଟିପାଞ୍ଚବ, ଦାରବ୍ୟ ଓ ସାଧାଳୟ
ବାରେଣ୍ଠା ।

ମୁଦ୍ରଣ ପସ୍ତକ

କଞ୍ଚକା (ନୃତ୍ୟ ସଂଗୀ)	ଟ ୦ ୯
ପଦ୍ମ ଦୁରାଶ	ଟ ୧
ଜାମରହିଣୀଗା ଶ୍ଵେତାଶ	ଟ ୦ ୧
ବିଚିତ୍ରଲୁହାର ମଧ୍ୟପଦ୍ମ	ଟ ୦ ୧
ଦୂଳାଶହାର	ଟ ୦ ୧୭
ମହାଲବନ ମୁକ୍ତି	ଟ ୦ ୧୯
ପୁରୁଷ ଅଖ୍ୟାତନ୍ତ୍ର ଗା କାବ୍ୟଶା	ଟ ୦ ୧୯

ଭୂଷଣକାର (ଡଳ)	
ବକ୍ତୁ-ସଙ୍ଗୀତ	ଟ ० ५/
ଦେଇନଗାତା	ଟ ० ।
ସ୍ଵର୍ଗଯୋଗବାର ଶୀକା	ଟ ० ।
ଭୂଷଣେତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗମାନ କଟକ ପ୍ରକଳ୍ପକାଳି	ଟ ० ।
ସମ୍ବଲପଥର ଟେଲାନ୍ତ	।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସନ ୧୯୦୭ ମସିହା ଉତ୍ସମର ମାସରେ
ବୋମ୍ପାଇ କଳା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତରେ
ମୋଟିଏ ଭାବଜୟ ବିଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ (ହାତ)
ବହିବ । ଯେଉଁମାତ୍ରକେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଛିଲୁ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ପଠାଇବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ସେମାନେ
ନିମ୍ନ ସାଂକ୍ଷେପିକ ନିକଟକୁ ପଥ ଲେଖିଲେ
ଅମ୍ବୁ ବିଷୟ ଜାଣି ଧାରୁବେ । ଉଚ୍ଚ ।

ଶ୍ରୀ ପି, ଏମ୍, ହୁଃଖିଷ୍ଟକ
ଜେନରଲ ସେକେନ୍ଦ୍ରା
ରଣ୍ଜିଯାନାନଗନ୍ଧୀ ସ୍କୁଲ ଏକଳିକାର୍ଯ୍ୟ

ବିଜ୍ଞାନ

କବିରଳ ଶ୍ରୀ ଦେବାରକାଥ ବିଶାରଦଙ୍କ ଅଧୁବେଦୋକ୍ତ ଚକ୍ରମଳୟ ।
୯୩ । ୨ କଂ ଦରଗୋପନ୍ତୀର, ସିମଲିଆ,
କିଲିକତା ।

ଏହି ପ୍ରାକରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଘେଗର ଜ୍ଞାନପତ୍ର
ଚୌଳ, ଦୃଢ଼, ମୁଖନାଶ୍ଵର ବା କଷ୍ଟଶ୍ଵର, ଏକ ସୁର୍ମୁଖ,
ମୁକ୍ତା ଓ ପ୍ରଦୂଲାକ ଜାରି ଧାତୁ ଦ୍ରବ୍ୟାକ (ରୂପ)
ନିଲେ, ବିଦେଶସ୍ଥ ଘେଗିମାନଙ୍କ ପୀଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା
ଜଣାଇ ଲେଖିଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାମ ଲେଖି ପଠାଯାଏ।

ପୋରସିଦ୍ଧ କଟିବା।

(ଅର୍ଥାତ୍ ରୂପିକୁ ଯୋଗଳିବୁ ସିଦ୍ଧମହୋଷଧ)

ଏହି ଯୋଗପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁଷିକ ଜୀବଧାରା ମାନକ
ଦେବର ରକ୍ତ ପରିଷାର ଦୋର ପ୍ରାୟ ସମ୍ମାନ୍ୟ
ପୀତା ଅବେଳ୍ୟ ହୁଏ । କହିବଳ ଏବଂ ତାଙ୍କୁର-
ମାନଙ୍କ ଦୁଃଖବ୍ୟୁ ସେବନ୍ୟନ ଅବେଳ୍ୟ କରିବା
କିମ୍ବାରେ ଏପରି ମହୋଷିଥ ଅଛି ନାହିଁ ।
ପକ୍ଷକୁ ଦୋଷରେ ଯୋର୍ଜମାନଙ୍କର କୋଣ୍ଠ
ପରିଷାର ହୁଏ ନାହିଁ, ଆହାରର ପରେ ଅମ୍ବ-
ଚକ୍ରାର (ଅଲବାରୁଟି) ଉଠେ, ବାସୁଦ୍ଵାର
ଦୋର ଧେଟ ପୁଲେ ଏବଂ ଶୁଧା ଭଲଭୁଷେ ହୁଏ
ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବରେ ଏହି ଜୀବଧ ଅବ୍ୟଥି,
ପରଦୂରନ ଅର୍ଦ୍ଦସେମ, ଦରନ୍ବର, ଦୂରବନ୍ମୟ,
ମୁଶ୍କୁଳ, ଶୋଥ, ସବଲପ୍ରକାର କୁର, ଶିବେ-
ବଳ, ପାରଦୋଷ, ଧାରୁର ବରଳତା, ସ୍ଵରୂପରୁ-
ତି, ଦ୍ଵିମୁଖ, ମେହବେଗ, ମୁଷ୍ଟକପୁଣ୍ଡଳ,
କୁ ବିନ୍ଦୁ ମୂର୍ଖୀବ ଓ ଲାଲିଆ ନିଃଶ୍ଵେଷ
ସେବଣ୍ୟ ହୁଏ । ବାରବେଦନ, ଗରୁପଲ୍ଲୀ,
ପଦାଦିର ଦ୍ଵାରା, ସବଲପ୍ରକାର କାଷବେଗର
ଦୀଷିଥ । ଶୀଳେବମାନଙ୍କର ବଜୋଦୋଷ
କବେଦନ, ଗୁରୁ, ଷେତ ଓ ରକ୍ତପ୍ରଦର
ମୂର୍ଛାଦ ବିଦ୍ୟପୀଡ଼ାର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ହୁଏ
ଶହରର ଲାକଣ୍ୟ ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥାଏ ।
କୁ ସେବନ୍ଦୁଳ୍ୟାକର ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସ୍ଥାଲୁ ଥିବା,
ଜୀବଧର ମୁଢାକ ତାହାର

କଣ୍ଠପତ୍ର

ଆପ୍ତିର୍ଥୀ ଗୁଣବିଶିଷ୍ଟ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଲପୁତ୍ର !!
ଜାତିର ମେଳର ସାଦେବଙ୍କର ଅବିଷ୍ଟ-ଧେନ୍ତି

“ଛଳେକଠେ ସାଲସା”

ବିହିସ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ୍ଟଙ୍କର ଅଭି ଅନୁସାରେ
ବେଳେଥିବା ତତ୍ତ୍ଵ ।

ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟାନୀତ ! ବଶେଷ ପରିଶୋଭିତ ! ।।

ଅବି ଓ ଅକ୍ଷୁମିନ ।

ଅଛି କାହାରକୁ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ପ୍ରାଣବିଶ୍ଵାସ ଦେଖି
ବା ବିଲଙ୍ଗ ସାଇଥା ପ୍ରଭାବ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଜ୍ଞାନଧ ସେବକ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଅଛି
କାହାରକୁ ବେଳ ସନ୍ତଶା ଭୋଗ କରିବାକୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ସେହେତୁ—

ରକ୍ତେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲିବା :—ନିଜ ଗୁଣରେ
ଚିକିତ୍ସା କରିବାର ସମ୍ଭୋଗ ସ୍ଥାନ ଅନୁକାର
ଦିଅଥିବା ।

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଇଂସା :— ପ୍ରଥିତ ସେବୁପ
ଦଳାବୀ ଶିଖି କିମ୍ବା ଦେଇଥିଲୁ ହେବ ବିଦେ-
ଶବୁ ସେହିପରି ଗଣେ ଅନ୍ଧାଚିତ ସୁଖ୍ୟାବିପଦ
ଲଭ କରାଥିଲା ।

କଳେକ୍ଟ୍ରୋବାଲସା—କବୋଲାବିତଭୂପା
ସୃବେ, ଦେଖନିକ ପ୍ରକରଣରେ ଦେଖୁଥିଲା
ଶକ୍ତି ସମ୍ମୋହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର
ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ଧ ବିହୁର ବେଗରେ ସବୁ ଶଶାର
ସଞ୍ଚାରିତ ହୋଇପାରେ ଏହି ତାହାର ଆବେଳୀ-
କାରିତା ଶକ୍ତି ଗୁଣରୁ ସଙ୍ଗେ, ବେଗର ପ୍ରବ-
ଳିତା ଶକ୍ତି ଦମନ ଛରିଦିଏ ଏବଂ ୨୧ ମାତ୍ର,
ସେବକ ମାହେ ଘେରୋପନ୍ୟମ ସ୍ଵଜ୍ଞତା ଅନୁଭବ
କରିଯାଏ, ପୁଣି ଶାର ସପ୍ତାବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଘେଗର
କୁଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହକ କରି କବ ସ୍ଵାମ୍ୟ, କବ
ରୂପାବ୍ଦ ଓ କବ କଳେବର ପ୍ରାୟ କରିଦିଏ,
ଯୌବନ ବାଲୋତଳ ବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ପୁଣି
ପାର ଥାଏ ।

ଭରେବକ୍ଷୋ ସାଲୀସା :— ବନ୍ଧୁତ ବୃଦ୍ଧିସ
ମବନ୍ଧିମେଶବ ବନ୍ଦରୁରେ ପ୍ରତଳିତ ଓ ବିଜ୍ଞାପିତ
ହେଉଥିବା କି ସାଦେଶୀ କି ବିଦେଶୀ ପ୍ରତଳି

ପ୍ରକାର ସାଲୁସା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଜୀବଧ୍ୟାତ୍ମକ କୃତିମ
ଓ ଅଗ୍ରାହୀ ଗଣକିଶୋଭ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଗକୁ ଛାକି
ରଖେ କିମ୍—

କଲେକ୍ଟେ ସାଲସା ।—ବୈଦ୍ୟତିକ ଶକ୍ତି
ପ୍ରଭାବରୁ ଘେଗ ସମ୍ମର୍ତ୍ତୀ ଅବେଳୀ କରିଛି ଏ
କହାପି ପୁନର୍ବକଳିମଣ କରେ ନାହିଁ । ବହୁ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପୀ
ଓ. ତୁମ୍ଭେ ଦର୍ଶକ ପଳେ ଏହା ପ୍ରତିଯନ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ପୁଣି ଏହି ପ୍ରାୟୀ ଅବେଳୀକାରୀଙ୍କା ଗୁଣ
ଦ୍ୱାରା ବୁଝିଲା ଏହି ଅଭିନିଷ୍ଠା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଅଧିଷ୍ଟପାଦିତ ବଜ୍ୟରେ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାୟ
ଅଧିକାର କରିଅଛି ଯେଉଁଠାକୁ ଥରେ ଜୀବିତ
ପ୍ରେରଣ ଦେଉଥିଲୁ ସେଠା ଅଧିକାରୀମାନେ
“ କଲେକ୍ଟେ ସାଲସାର ” ପଶ୍ଚାତୀ ହୋଇ
କରମାର ତଜନୀ ଜୀବିତ ପଠାଇବାକୁ ପଢ଼ି
ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ବଜନୀ ଦାସପାତଳରେ ଉପ-
ରୁକ୍ତି ଘେଗିବି ଏହି ସାଲସା ବିଦ୍ୟାପ୍ରାଚୀନା
କରିଅଛି । ଅବିଷ୍ଟା, ଉତ୍ସବେଷ, ଅମେରିକା,
ଅଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକ ପ୍ରତିକର୍ଷ
ବିବହର କରୁଥିଲୁ । ଭାବତର କୁରୀରବାନୀ
ବୁନ୍ଦପଠାରୁ ମୁକୁଟଧୀନ କାଜା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ମାତ୍ର ଆଦିରର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲୁ ।
କେବଳେ ସାଲସା ମତ୍ୟ ଯେପରି ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମ
କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ନୁହନ୍ତରେ ଦୂରମୁହଁର୍ଭରେ
ଦ୍ୱିତୀୟ ହୋଇଥିଲା !! ! ବାସ୍ତଵିକ ଏବୁପ୍ର
କଳାତା ଏବୁପ୍ର ଅବେଳୀକାରୀଙ୍କା ଏବୁପ୍ର
ଲୋକିନାଟା ଜୀବିତ ଏକାଥାରେ ଏତେ ଅଧିକ
ଅଧିକାର ଲଭିପୁଣେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବିଲେକଟ୍ରୋସଲସା—ଦୁଃଖରକ୍ଷୁ ଶୋଧକ
କରିବାକୁ, ନୂତନ ରକ୍ତକଣେଚା ସୁମ୍ଭୁ କରିବାକୁ
ବାତ, ପରାଦାତ, କଟିବାତ, ଅଗ୍ନିଘନ୍ତ ପୁଲିବା
କୁଣ୍ଡେର ହୋଇ ପୁଲ ଉଠିବା, ଲୁଣିଆଶ, ଛଳ,
ଭରମି ଓ ପାଗର ଦା, ନାଳ ଓ କାହିଁର ଦା,
ଦେହରେ ବା ହସ୍ତ ଓ ସତ ଚଳରେ ପାର
ଗରମିରୁସାଦା କା ଛଳା ତିଥ, ଥବଳ କୁଣ୍ଡ,
ବେଗର ପ୍ରାରମ୍ଭାବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାଦି ରକ୍ତସନ୍ଧାନୀୟ
ସମ୍ପ୍ରକାର ପାତ୍ରା ଓ ଉପସର୍ଗ ଏକ ତହିଁର
କଞ୍ଚିଦାପୃକ ଜ୍ଞାନ ଶାଦି ପୁଣି ପାର ଓ ଗରନ୍ତି
ବିଶେଷ ଜନ୍ମ କାଶ କରିବାକୁ ଏହାପରି ସ୍ଥାଯୀ-
ଅସେଗାକର ତୀରସ ଦ୍ଵାରା ପାଇଁ ।

ଭଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଇବ୍ସ | — ତରଳ ଶୁଣ ଗାନ୍ଧି
କରିବାକୁ ଶୁଣିବାଯେ ସେହିପକ୍ଷ କରିବାକୁ—
ହୃଦୟାପ୍ର ଗର୍ଭର ପରିମାଣ ବୃକ୍ଷ କରିବାକୁ—
ଯେ ସହବାସରେ ଅମରା ଜନାଇବାକୁ,— ତଥ
ସାକତୀପୁ ଦୂରବ୍ୟାଖ୍ୟ-ଅର୍ଥାତ୍— ମେହୁ, ପ୍ରମେକ,
ଶୁନ୍ମେହ, ଧାରୁ ଦୌର୍ବଳ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ରମୀତି, କାରିମାର
ଅର୍ଥକ ବା ଅକ୍ଷ ପ୍ରସାର ହେବା, ମେହିବାତ,
ଧୂଷାବ ଜଳିବା, କୁଳ ରେ ଦାର ପଡ଼ିବା, ମୂର-
ନାଳିର ଶୁଦ୍ଧ ବା ପଳାଙ୍ଗକୁ ପଡ଼ିବା, ସ୍ଵପ୍ନଦୋଷ,

ବିଜ୍ଞାପନ

ଶ୍ରୀ କୁମାର ପାତ୍ର ଦୂଳ ନାଟକ, ଉପକଥା ଓ ଛବିରେ

୧୦। କାଞ୍ଚିକାବେଶ ନାଟକ । ମୁଖ୍ୟ ଗୀତଥଣା ।

ଏହାରେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ଜାରିବାବେଳେ ସୁନ୍ଦରେ କୟଲ୍‌ଲାଭ ଓ କାନ୍ଧାରାଜ ବବ୍ଦ ପଦ୍ମାବତୀ ସହିତ କବାତ ଏବଂ କରନାଥ ଦେବଙ୍କ ମାହାୟନ ପ୍ରତ୍ଯେମାଧିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଛି । ମାତ୍ରକର ଛଟା ୫ ପାରିଷାଠ୍ୟରେ ପଢ଼ି ପ୍ରକଟି ହେବ ।

“ବାହିକାବେଶ ଉତ୍ତଳ ସୁଦ୍ଧାରେ ପ୍ରଥମ ନାଟକ ଏହୁରେ ପନ୍ଦିତ କାହା
ଏହାର ମୁଦ୍ରାକଳ କାର୍ଯ୍ୟ କଢ଼ି ପରିପାଳି ହୋଇଥିବା । * * * ସୁରବୀ
ବିଶୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ରଗୋଲିଙ୍ଗ ନାଟକର ଆଜି ଶୋଭିବ ଅଭିଷ୍ଟାସ୍ତି । ମହାକବି ସେନ୍ଦ୍ର
ପ୍ରପୂରକୁ ମାନବ ପ୍ରକାଶର ସକଳମାତ୍ର ଚିତ୍ରବିର ବୋଲି ବୋଲିଯାଏ । ସୁରବୀ
ନାଟକ ପ୍ରସାରର ରଗଦିତା ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ନୃତ୍ୟ । ଦେଖିବ ଅମ୍ବେମାନେ
ମହାକବିମନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧର ବାହିକାବେଶକାଳୀନରାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଉତ୍ତଳ
ସୁଦ୍ଧାରେ ଏହି ପ୍ରଥମ ନାଟକ । ଏହି କାହିଁ ସାହିତ୍ୟକାଳରେ ମୁଖ ହୋଇ
ପଦାର୍ଥର କଣ୍ଠରେଣୁ । ଏ ସୁଲେଖେ ଯେ ଯାଦା ସଙ୍କଷାଧାରଣଙ୍କ କଣ୍ଠେ ଅର୍ପଣ
କରିଅଛନ୍ତି ନଦୀପେଣ୍ଣ ଦାଳିତାରୁ ଥର ଅଧିକ କି ଭରଣୀ ଦରନାର ପାରେ
ସୁତରାଂ ଉତ୍ତଳିମ୍ବୁ ନାଟକର ରଗମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘର ନାହିଁ ପ୍ରଥମତ୍ତେଣା
ଭାବୁ କରିବାରେ ଅମ୍ବେମାନେ କୌଣସି ଆସନ୍ତି ଦେଖୁ କାହାଁ । * * * ଏ
ନାଟକ ପ୍ରେକ୍ଷକ ପଦାର୍ଥଗାଳ ମଧ୍ୟ କର ପୁନର ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଅମ୍ବେମାନର
କିନ୍ତୁରେ କହିବ ହୋଇଥିବାକୁ ଫାରନୋଡ଼ିତ ମଧ୍ୟ ଦୋଇଥିଲୁ । * * *
ସ୍ଵାନେୟ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ ଥର ଉତ୍ତଳ ହୋଇଥିଲୁ । * * * ନାଟକକର
ହରାଂତାର୍ଥମାନ ମଧ୍ୟ ଭାବିମ ହୋଇଥିଲୁ । * * * ଉତ୍ତଳହାରରେ ମନ୍ଦିରଧ୍ୟ
ଏହି ସେ ଅମ୍ବେମାନକର ବିଶେଷାଶ୍ରମ କରିବିବିନ ଓ ହନ୍ତିର୍ବିନ୍ଦୁଷ୍ଟ
ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଏହି ଏହିକୁ ଶ୍ରୀବ ଲେଖାଏ ଆପଣାଏ ପ୍ରତ୍ୱକମାନଙ୍କ
ସହିତରେ ରଖି ଉତ୍ତଳମାନର ଭାସାଦ ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଲୁ । ପରିଶେଷରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଜାକାହିଁ ସମୟକର ବୟକ୍ତି କାହିଁର ଉତ୍ତଳନାଟକ ଦରନାରେ
ନୁହନ ଉତ୍ୟମ ଓ ଯହି ନିମତ୍ତ ବିଶେଷ ପନ୍ଦିତାବ ଦେଇଥାଏ ।”—

ପ୍ରତିକ୍ରିୟାମୁଦ୍ରା । ୧୯ ଏଣ୍ଟର୍

ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟ ମଲ୍ଲ ଅଂଶକ

ଏ କାହିଁକରେ ତେବେ ମୁଖ ଗୌରବ କଷିତ ଦେବ ସଙ୍ଗେ ନାଟନାରୁ
ପରାରେ ଏହି ଗଜ ଓ କମ୍ପୋଶନବିଶ୍ୱାସ ଦିବର ପ୍ରଭୃତର ଲେବନ୍ଧର ବନ୍ଧୁର
ନାମ ଦାଇଥିବା । ଲାଗକ ଶଣ୍ଡି ଧର୍ତ୍ତିଲେ ପରିଚାର ଓ ମଧୁଚରବରତେ ମନ ଦିନୋ-
ରୂପ ଦେବ । ଗନ୍ଧବଜଳ ଓ ତାଙ୍କ ବଜାର କଥା ଧରିବା ଭାବ ପରିବାର ।

“କନବାଳା ନାରୀଙ୍କ ଖଣ୍ଡର ସବୁର ପ୍ରାରେ ଗଠିବା । * * * ଭରତ
ଦେଶ ଜାତି ଏବ ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ କନବାଳା ନାରୀ ଥରେ ପଢିଲା । ବାହୁ
ପ୍ରମାଣକର ବସ୍ତି ତୃତୀୟାବ୍ଦ ପ୍ରକଟନ ବିଷୟରେ ତେଣାର ଦର୍ଶମାନ ଅବସ୍ଥାରେ
କେମନ୍ତି ଧର ଗାନ୍ଧୀ ଅକାଶର ଦୋଷ ପାରିଯାଏ ? ”—

“ ବାଲେଖର ସମ୍ପଦିବାହିନୀ, “ଶାକ୍ତୀଏବଂ
“ ବଦିବାଳା ଉଚ୍ଛବିର ଲାଗନ୍କା । * * * ବନପାଳାର ଥମେମାନେ
ଯାରୀୟ କାନୋକ କରୁଁ । ଏବା ଉଚ୍ଛବିର ଅଞ୍ଚଳୀର ତୋର ବହୁବାର ପ୍ରମ୍ପନ୍ତରେ
କଥା । * * ଉଚ୍ଛବିର ମଧ୍ୟବନ୍ଦୀର ପ୍ରକୃତ ମଧ୍ୟର ଦୋଷାଥିରୁ । ଜଗା-
ଜଗରଣ ନିରାଶରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲୁଗଲା କାହିଁ ଜାର୍ଦ୍ଦୁରୁ ଦୋଷ ଏହିପରି ମଧ୍ୟର
ଯାତ୍ରାର ପୁରୁଷଙ୍କ ପୁରୁଷଙ୍କ ଶୋଭାନାଳକ୍ଷର ଜ୍ଵଳରେତ୍ରୁ ବରଣୀରୀ କରିଲୁ ।
ପାଥର ହେ ହେ ପୁଅମାରେ ଏହି ମଧ୍ୟର ଜୀବ ତତ୍ତ୍ଵ ପାଶରୁ ପୁରୁଷଙ୍କ
ପାଇଁ ପାଇଁ କାଳ ଜେବ ବହୁକୁ । ”—ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବନପାଳା, ୧୯୫୩୧୦ ।

। ୧୦ କାଳ ଜାହିର । ମନ୍ତ୍ରୀ ଗଣେଶ୍ୟାମ

ମଧ୍ୟାଜୀ ଓ ଏହାରିଭାବର ବିଷନ୍ଦୁ ଏଇ ଏଥରେ କୁଳୁଗୁଡ଼େ ଅଛିତ
ଦେଉଥିଲା ।

“ଦିଲା ସାହରେ ଏପରି ଜଣେ ପୁଷ୍ଟିକ ଦୂହର ହେଲାଇ ଦୂରି ଦୂର
ବାହି । * * ପରିଲ ମନ୍ତ୍ରକର ତତ୍ତ୍ଵର ଅମେଜନ କରିବାରେ ଶକ୍ତିବାର
କୌଣସି ତୁ କର ନାହାନ୍ତି ଓ ଧେଜାକର ହୃଦୟର ସୁଖକର କଳ ଗାର୍ଜରେ
ମଧ୍ୟ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତି ବିଜବାର୍ଥୀ ହୋଇ ଥିଲାନ୍ତି । ମୋହିଏ ରାତି ଜବନ୍ତି
ପରିଚାରୁଠେ ଦେଖି ଗୋରାଯାଇ । * * * ସମାଜର ଡୋକ ସଂଶୋଧନ ଏହାର
ପୁଣ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୋଲି ଯାହା ଗୁରୁବାର ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟକ୍ତ ବର୍ଜ୍ୟାକର୍ତ୍ତି ଯେ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକରଶୁଣେ ଏକ କହିଛି ଯା ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏଥର
ଭାଙ୍ଗି ଓ ରଚନ ବାହୁନ୍ତି ଗୋରାଯାଇ ।” —

藏文大藏经，大正四年

"I have read the book with great pleasure. Some of the characters are drawn with that fine perception of the ludicrous which is essential to comedy. Krishna Charan and Bansibadan are almost lifelike.—*Roy Radha Nath Roy Ballavpur.*

“ଏହି କାର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରକଳକ ସନ୍ଧେମାନୀୟ ଚାରିଟି ଦିଲ୍ଲୀ ରୁହ ଅଳକ କରି
ଅଛି। * * * କାର୍ତ୍ତିକ ଶାଖ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଳକ ହତାତସାରେ ଦୋଷ
ଦିଲ୍ଲୀ ଥିଲାକୁ ଜାତକଙ୍କ ସମ୍ମଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିବାରରେ ଦୋଷ”

“ଆମେମାନେ ସାଧାରଣ ପାଠକଙ୍କ ଅଗ୍ରିଯ୍ କଣି ଥାଏ ନାହିଁ କମରେ
ଥକୁଥିଲୁ କବୁଥିଲୁ । ଏପରି ଶୁଣୁଳ ସେବେ ପ୍ରଗତ ହୁଏ ନାହିଁ ।” ଡାକ୍ତର ଉପରେ
ନିଜମାତ୍ର, ଦ୍ୱାରାପାଇଲା

୪୦ ଶାନ୍ତିକାଳର ମହିନେ ।

ପାଇଁବଳ ମୁଲ ସଂପୁର୍ଣ୍ଣମୟତିଥିଲା ଅବଲମ୍ବନରେ ଶା ଧରିଦ୍ରବ୍ୟର
ଅଭିନନ୍ଦ ହେଉ, କନବାବ ଦେବା ଛାଇୟ ଏଥିରେ କିମ୍ବାତ ହୋଇଥିଲା
ଏଥିର ବିଶେଷ ପରିମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ଅବାକଣ୍ଠକ । ନାହିଁବାଟ ପଡ଼ିଲେ ବେହି
କାହିଁ ରହ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

“ “ এ পর্যন্ত তিথের ষেমে নারী প্রকারিত প্রয়োগস্থল (অব-
কাণ্ড এবং প্রক্রিয়াবিক্র) পর্যাপ্ত এবা বড় এবং উচ্চাবোধিত
চাহারার পাশা দুর্বে। ” এই ক্ষেত্রবাসীমানে এব্যাপ্তি এবা অভিজ্ঞ
ক্ষেত্রবাসীর দেশে এব্যাপ্তি ভুলাগুণ ছাড়ি আর অনুস্থি। এথের বিদেশীস্থ
বাসীর এবং এবে পর্যন্তে বিধানশাল মন্দিরে কৃষ্ণের নাই। ” — উকুল-
অধিকার, পাঠাংশ,

"In my opinion it is the best drama written in Oriya not excepting even Kanchikaberi which is so deservedly popular with the educated public of Orissa. Kanchikaberi deals with the best Oriya classical characters whereas Rambanabas takes a far wider scope treating of characters which are almost universally admitted to be the best creations not only of the Hindu but of the human mind. Both the productions are calculated to appeal strongly to the religious instincts of the Oriya audience, the latter specially so. Their popularity is as much due to this circumstance as to their superior merits.

ପ୍ରାଚୀନ୍ତିକ

ସାହୁର୍ବିକ ସମାଦିପତ୍ରିକା।

THE UTKAL DIPIKA.

ଶ ୨୭ ମ

CUTTACK, SATURDAY THE 29th November 1902.

୪ ୨୭ ମେ

ଦ ୧୯ କ ମାର୍ଗଶିର ସନ୍ଦ ୧୯୦୨ ସାଲ ଶନିବାର

ଅଞ୍ଚଳ

ଟ ୨୯

ପ୍ରଷାଦେସ

ଟ ୨୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

NOTICE.

Wanted a Copyist for the office of the Manager of Baramba to issue copies to parties in suits. None need apply who does not know English and can not write a legible hand. He is to be remunerated from the fees realized on the account. Applications to be received by the undersigned up to the 15th December next.

Baramba Manager's office } M. M. Patnaik
Dated the 22nd November }
1902. Manager.

NOTICE.

Wanted, for the Kanika Raj, a temporary Clerk on pay Rs. 25 per mensem with prospect of being permanently employed. None need apply who has no experience of English office work, is not well up in accounts and does not write a good hand. A knowledge of Uriya is necessary.

Apply with copies of testimonials by the 7th December next to

Ganja Kanika } R. N. Bhanja
25—11—1902 } Raja of Kanika.

NEW YORK LIFE INSURANCE COMPANY

Is the property of the Policy Holders and all profits made are allotted to them. A safe and profitable investment.—For full particulars apply to

H. J. BELL
Agent Cuttack.

ନବାନ ନବାନାର ଶୋଭାଗର
ସାମଗ୍ରୀ ।

ପ୍ରେସ୍‌ଟର ପ୍ରେସ୍ ଉପହାର, ଅଛି ଅପୁକୁ ।
ଏବତ, ଓ କୁଣ୍ଡର ଅଳନବ ଅବସାର

“ରନୀବର ଶୋଭାନା

ଏହି ଦ୍ରୁତ୍ୟ କିଳ ପ୍ରମାଣ ପାଇ ସହିତରେ
ବିବହାର ବଳେ, ପାଇର ଅଧାଦ ଅମୃତ ପରି
ଦ୍ଵେ । ଥରେ ବିବହାର ବଳେ “ରନୀବର
ଶୋଭାନା” ବିଲୁଳ ପାଇ ଜାଲବାରୁ ଘରା ଦ୍ଵେ
ନାହିଁ । ଇହାର ସୁଗନ୍ଧ ଅଛି ମନୋଦର ଓ ପାର୍ଵତୀକ
ପାଇ ଶ୍ରୀମତୀ । ମୁଖ୍ୟ ପାଇ ଶେଷ ହେଲେ ମଞ୍ଚ
ଏହାର ଶୌରହ ଶେଷ ଦ୍ଵେ ନାହିଁ । “ରନୀ
ବର ଶୋଭାନା” ସ୍ଵର୍ଗ ଧାନରେ ଶେଷ, ଧରିଆ-

ଶ୍ରୀ, ଶୁଣବି ପରି ବୌଣୀ ପ୍ରକାର ମସିର
ପ୍ରଫୋକନ ଦ୍ଵେ ନାହିଁ, ଅଥବା ପାଇ
ଶୁରସ, ସମ୍ମିଳିତ ଏ ସମନ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ଵେ । ପୂର୍ବେ ଏହି
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ନକାର, ବାହସାଦ, ଅମିର, ଓପରହି-
ମାନେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ; ମିଶ୍ରର କୁଣ୍ଡ
କହୁ ଅଳୁପରାକ, ଓ ମବେଶଶାହାର ଏହି ଦ୍ରୁବ୍ୟ
ଅବସାର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ତହିଁ ସହିତ ହେତେ
ଶୁଦ୍ଧିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଖଇ ମଣ୍ଡିତ କରିଥିବାରୁ
ଏତବାବ ଦନ୍ତର ଶିଥିଲବା, ଦନ୍ତ ମାତ୍ର ପୁଲ,
ଦନ୍ତ ବ୍ୟଥା, ଦନ୍ତମୂଳରୁ ରଙ୍ଗ ପଡ଼ା ବନ ଦ୍ଵେ,
ମୁଖ ସୁରକ୍ଷା, ଏବଂ ଦନ୍ତ ପଞ୍ଚି ମୁକ୍ତାପର ଶୋଭା
ପାଏ । ମୁଖ୍ୟ ପରି ଶିଶି ଟ ୩୦ । ଅଣା, ଡଳକ
ଟ ୨୨ କା ଭାବମାତ୍ରର ଟ ୩ ପ୍ରାଚିଂ ଅରମ୍ଭ
କରିବେ ଟ ୦.୧୮, ଗ କରିବେ ଟ ୦.୫୫
ଅଣା, ଡଳକର ଟ ୦.୫ ଅଣା । ଗ କରିବେ
କମ ଜାକରେ ପ୍ରେରତ ଦ୍ଵେ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର
ବିକେତା:—“କୁଣ୍ଡ ଏତୁ ହୋଙ୍କାନା” ୧୯୦୨
କମର ବାରନାର ବୋଷର ଶ୍ରୀ ଟ, କଲିକତା
ସବପ୍ରକାର କର, ଗା, ଗମ୍ଭୀର ପ୍ରକାର
ଆବେଦ୍ୟ ସଷ୍ଟେ କଢାଇ ।
“ଓର ସାରକାର”

ଏହା ବ୍ୟବହାର କଲେ ଅଛି ଅଛି ସମୟ
ମଧ୍ୟରେ ସବପ୍ରକାର ଶା, ସେବେ ସୁଦୂର ହେତୁ
ମନ୍ଦଶକ୍ତି ପର ଆବେଦ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ଅଥବା
ପାଇ ପରି ବୌଣୀ ପ୍ରକାର ବିଷାକ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ
ଏଥରେ ସହୋଦ ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ ପରି ଶିଶି
ଟ ୧୯ କା ପ୍ରାଚିଂ ଓ ଭାବମାତ୍ର ଟ ୦.୧୮
ଅଣା । ପ୍ରାପ୍ତଶ୍ରାବ:—“ଭବଲିଜ, ମେଜର ଏତୁ
ହୋଙ୍କାନା”,—କଲିକତା ।

ଉକ୍ଳେଦୀପିତା ।

ବିଲୁଗରେ ଜଳ ସିରିଲୁଷ୍ଟରକୁସ ଅସ୍ତ୍ରାନ୍ତରେ
ଛଦ୍ମୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଳଶୀଳ
ବିଲୁଗାଦିତାରେ ନିୟମିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେମା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏକଳେ ଦେଖିଯୁ ଲୋକ
ଅପାର୍ଥି । ତାହାଙ୍କର କାନ୍ତ ଅବଦୂଳ ଲାଭିଥ କମ-
ରୁଦ୍ଧିତ ଅନ୍ତରୁକ୍ତିର ଅବଦୂଳ ଲାଭିଥ ଅଟେ
ସେ ପଞ୍ଚାବ ପ୍ରଦେଶରେ ଶ୍ରାପିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଦେବଜନ ଉତ୍ତରର ବାହାଦୁରଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ବଜାଦେଖିର ଲେପନକଣ୍ଠ ଗବର୍ମେଣ୍ଟ ପଦ-
ଦୂର୍ଯ୍ୟ ହେବାରୁ ମହାମାନ୍ୟ ଜବର୍ତ୍ତିର ଲେନକରିଲ
ବାହାଦୁର ଶୈଳାଳ ନିମନ୍ତେ ବଜାୟୀୟ ରେବନାଳ୍
ବୋରତ୍ତର ମେମ୍ପର ମାନ୍ୟବର ଆସୁଛି ଜେମସ
ଅଣ୍ଡୁକ ବୋର୍ଡିଲନ ସାହେବଙ୍କୁ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କରୁ
ବଜାରାର ଲେପନକଣ୍ଠ ଗବର୍ତ୍ତିର ନିଯମିତ୍ତ ତଥା
ଅନ୍ତର୍ଭାବିତି ।

ବୁଦ୍ଧ ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ ଲେଖାଅଛି ସେ ବାରର
ସୁରବେ ସୁରଗୀ, ପଞ୍ଚମରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବନ୍ଦି
ଏବଂ ଉନ୍ନିତରେ ପ୍ରଳୟ ବରିଷ୍ଠ କରିବ । ଭାଇରେ
ଜାଳ, ଶେଜୁର ଏବଂ ତେନୁଳି ରହ ଓ ବଜୁଳ,
ଚକ୍ର ଓ ଅର୍ପ୍ରଦୂର ଗରୁମାଳ ଲଗାଇବ ମାହି
ଏବଂ ବରିଷ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଗରୁମାଳ ନିଜେ ଲଗା-
ଇବ ନାହିଁ । ଆମ, ପଣ୍ଡିତ, ଜାମୁ, ବେଳ, ଲେମ୍
ଦତ୍ତଥ, ବୁଦ୍ଧ ଭବ୍ୟାତି ଘର ପାଖରେ ବିଶ୍ଵା-
ସା ଶୁଭ ଅଟେ ।

ଜଳପୁଷ୍ଟ ଶୁଦ୍ଧିବାର ସନ୍ଧାନମୟରେ ଏଠା
ଭାଲୁକିଷଣର ଖୋଟିଏ ଅଧିକେଷତ ହୋଇ
ଥିଲ ମାତ୍ର ଯେତକ ଲେଖନକୁ ଜନ୍ମିବାକର
ଖୋଦିବନ୍ତମାତ୍ର ପ୍ରଗରହିବାରୁ ଉଚେଇମାତ୍ର ବନ୍ଦା
ଦେବାରୁ ସଭାରେ ଥିଲେ କେତେ ହାର୍ଦ୍ଦ କ
ହୋଇ କେବଳ ତାରମ୍ବାତି ଖୋଗେ ସବୁର
କଞ୍ଚାର ଶୋକ ସହାନ୍ତରୁ ମାର୍ଦ୍ଦା ଉଲିଦତାର
ଶ୍ରେଣୀଟ ପ୍ରାସାଦକୁ ପଠାଯାଇ ଫଳ କରି
ଦେଲା ।

ବିଲାଖ କପା ସୁତା ଓ ଲୁଗା ଶ୍ରବନରେ ଶ୍ରୀ
ଦରରେ ବିନ୍ଦୁ ହେବାହୂର ଦେଶୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରକୁଳର
ଯେ ଦୂରଧା ହୋଇଅଛୁ ଜାନା କାହାରୁକୁ ଅଭି-
ଦିତ ନାହିଁ । ବିଲତ ମଧ୍ୟରେ ମାରେଞ୍ଜୁର
କଲର କଲରେ ସୁତାକରା ଓ ଲୁଗାହୂର
ପ୍ରଥାକ ଘେର । ସେଠାକୁ ବିଦିଷାହୁର ସହିତ

ପ୍ରକିଳ୍ପାଗିତା କରିବା ସହଜ କଥା ନହେ,
କିନ୍ତୁ ଦେବ ଅନୁକୂଳ ହେଲେ ବି ହୋଇ ନ
ଯାଇ ? ଆମେମାଙ୍କ ଅନ୍ଧ ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ସେ ବମ୍ବେଇର ବଳରେ ଯୁଦ୍ଧକ ଦେବ
ମୋଟ କପା ସ୍ଵାମୀର ନିଷର, ପରମ ବଳ୍ୟ ଏବି
ମାହେନ୍ଦ୍ରରକୁ ଉପାଳ ହେଉଥାଇ । ଅବଶ୍ୟ
ବମ୍ବେଇ ସ୍ଵାମୀର ମୂଲ୍ୟ ଅଛି ହେବାରୁ ଏହି
ହୋଇଥାଇ । ଏହି ଠେକ ବମ୍ବେଇ ଅଧିକାଳ
ରକ୍ଷି ପାଇଲେ ବଜା ଯୁଦ୍ଧର ବିଷୟ ହେବ ।

ସମ୍ବଲପୁରର ଏକ ସମ୍ବାଦକୁ ବିଳିକତାର
‘ବଙ୍ଗକାଷା’ ଅବଶୀ ହୋଇଥାଇଲି କି ସେ
ଆଜିର ଏକ ମହାନାଳା ଲଣ୍ଡିଯା ଜର୍ବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଖରୁ ଦୟା ଦରିଦ୍ରାରରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଦେବାକା-
ରଣ ଅନୁଭବ ପଦ ପାଇ ନାହା ଦରକରରେ
ପଢିଥାଇଲି । ସେ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟାକୁ ଦାଗରେ
ଚକ୍ର ନାହିଁ ଅଥବା ନିମନ୍ତଳା ରକ୍ଷାକରି କା-
ପାଇବା ଅମ୍ବର୍ଧାଦାର ହଥା । ସେଥିପାଇଁ ସେ
ଅଛି ବିରାଷତଜାର ଦକ୍ଷା ଭୂଣ ଦରିଦ୍ରାକୁ ବାଧି
ଦୋଇଥାଇଲି । ଯାହାର ଦୟାର ପୂର୍ବ ଏବଂ
ସେ ବ୍ୟାକୁ ତାମାର ଆତ୍ମମର୍ଦ୍ଦାଦାର ଜ୍ଞାନ
ନାହିଁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ, ସେପରି ବ୍ୟାକର
ମର୍ଦ୍ଦା ଲେତବା ଭୃତ୍ୟ ନୁହେ । ଦୂର୍ଜ୍ଞର
ବିଷୟ ସେ ଘଜା ମହାବଜ୍ଞାନମଧ୍ୟରେ କେବେ
ଲେବ ଏକଥା ଅହୋ ଫଳ୍ପର କରିଲି ନାହିଁ

ମହାମାନମାୟ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ ବନ୍ଦରକେ ଏକ
୨୫ ଏତଣୀରେ ଓ ଶମଗ ଅବେଳଜାଣ୍ଟ୍ ସ୍ଥାନ
ଶୁଭ ସକ୍ଷାତ୍କରଣେ ଉପରେ ଘନା ସଂକଳନ
ଓ ଉତ୍ସବର ସତ୍ତ୍ଵର ଅଯୋଜନ ସକାରେ ଲାଗୁ
ଅନିବାର ପୂର୍ବାହରେ ଧୂମ ମିଳିପିଧାଇଲାଏହା
ଏହା ଅଖବେଶକ ହୋଇଥିଲା । ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ
ମାନ୍ୟୁସନ, ଭାବୁର ଓ ପାଇସ୍ ସାହେବମାନେ
ଏବଂ ବନ୍ଦରଗୋପାଳ ମଠର ମହନ୍ତି ଶାରମାନଙ୍କ
ସମାନ୍ତର ଦାସ, ସମ୍ପର୍କୀୟ ମଠର ମହନ୍ତି
ଶାରମାନଙ୍କ ଦାସ ଓ ଶାରମାନଙ୍କ ଦାସ
ମଠର ମହନ୍ତି ଶାରମାନଙ୍କ ଦାସ
ବେଳ ମକ୍କାର ସହର ଦିନରେତମାତେ ଉପ
ଦ୍ୱାରା ସାରି । ସାରିରେ ଶ୍ରୀ ର ମୁହଁ
ଆପଣର ଚକ୍ର ଘନା ଶ୍ଵାସରେ ଦୋଷିଟିଏ ସାମରଣ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ
କରଇ ମଧ୍ୟରେ ଗେଷକାଳ ଓ କଙ୍କାଳ ଗ୍ରେଜନ
କରିଯାଇ ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ ସବୁ କରି
ଦେଲା ।

ଅଭ୍ୟେକ ଉତ୍ସନ୍ନ କଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ
ଏକ ହାଲି ସବାଳେ ଏଠା କଲେଇ ପୁରୁଷେ
ଏକ ସର୍ବ ହୋଲଥିଲା । ଦର୍ଶନର ସାହେବ
ପରାପର ଥିଲେ । ସମ୍ବୁ ଦରକାର କୋଣ
କାହାଦୁଇ କଙ୍ଗାଳ ଗ୍ରେଜନ ଓ କନ୍ଦବାନର
କଥ୍ୟ ଟ ୧୭୦୦ଟଙ୍କା, ସଜା କିଛି ତନିକା
ସୁଲୁ ଶହର ପ୍ରେଜନର କଥ୍ୟ ଟ ୧୭୦୦ଟଙ୍କା,
ଛୀତାର ବିଷ୍ଟ ଟ ୪୦୦୯ଙ୍କାଲୁ ସଜା ଦେବୁଷ
ରାଥ ଦେ ବାହାଦୁର ଟ ୨୫୦୯ଙ୍କା ଓ ବାହୁ
ସନ୍ଧ୍ୟାପତ୍ର ଦରତ ଟ ୬୫୦୯ଙ୍କା ଏକ ଆଗାମ-
ବାଜର କଥ୍ୟ ଟ ୨୦୦୯ଙ୍କାଲୁ ତପୋକିଥ ଘରେ
ଘର ପ୍ରବଳ ଟ ୨୦୦୯ଙ୍କା, ବାର ବଳପମ ଦରତ
ଟ ୧୦୦୯ଙ୍କା, ମାରବାଜ ସଖ୍ତଦାୟ ପକ୍ଷକୁ ବାର
ପ୍ରୋବଲଗ୍ରନ ଟ ୨୦୦୯ଙ୍କା ଏବଂ କାହିଁ ପମଳକଣ
ଦରତ ଟ ୨୦୦୯ଙ୍କା ଆଦର ଦେଲେ । ମୂଲମାନ-
ମାନଙ୍କଠାରୁ ଟ ୨୫୦୯ଙ୍କା ଦେବା ଅଧିକର
ଭାର ମୌଳିକ ଅନ୍ତରୁ ସମଦ ଓ ଦୂରେ
ଜୁହମତତନ୍ତ୍ର ପ୍ରହର ଗ୍ରହଣ କଲେ । ତର୍ହେ
କିରାରୁ ଉପସ୍ଥିତ ସବ୍ୟମାନବଠାରୁ ଦେବା
ପାଶର କରିଲେ ସଜ ଦିଲା ହେଲା । ଏପରି
ଦେବାର ମୋର ସାତେ କିନିରକୁ କିଛି ଅଧିକ
ହୋଲଥିଲା ।

ପ୍ରାୟ ଦୂରବର୍ଷ ତଳେ ମହାମନ୍ଦିର କର୍ଣ୍ଣର
ଛେନଇଲ ଦର୍ଶକ କର୍ଣ୍ଣର ବାହାଦୁର ଅମୃତସର
କଣ୍ଠର ସର୍ଵର୍ଗ ଲାଲରେ ସେଠାର ଶିଖମାନ-
କର ବିଜ୍ଞାବ ଦୂର୍ଦ୍ଧର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦିର ଦେଖିଥିଲେ ।
ଏହାକୁ ଦୂର ନନ୍ଦର ପଥରେ ସେଇଁ ଦକ୍ଷିଣାସର
ଆର୍ଥାକୁ ପୁଣ୍ୟପୁରିତ ଉତ୍ସାହକୁଳ ବାହା ସେ
ପ୍ରାଚୀମୁଦ୍ରା କିହାନ୍ତୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଶ୍ଵରାର ଦେଖି
ମେ ଅର୍ଥର୍ଥ ବୋଲ ଗୋଟିଏ କଲ ମନ୍ଦ ପଠାଇ
ଦେବାକୁ ଦହି ଅଧିଷ୍ଠରେ । ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ଲାଙ୍ଘ
ମହୋଦୟ ବିଲାରୁ ଏକ ଚାରଖାତ ବୋକା
ନାହିଁ କିଛିର ଫଳମାତ୍ର ଅନୁସାରେ ଅଛି ପୁରୁଷ
ତଳକଣ୍ଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଲ ଅଣି ଲାହୋରର ହଦ୍ଦେ
ଶନଇର ନିକଟରୁ ଘଠାଇଲ ଶିଖମାନଙ୍କର କୁଳ
ନିତମାତ୍ର ତା ୨୬ ରିକରେ ସେହି ମନ୍ଦରେ
ଏହି ପଶୁ କରିଥିଲେ । ଦମ୍ଭେଜର ପାଦେବ
ସେହି ସଙ୍ଗରେ ଏତି ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ବୋଲ
ଲାଗି ମହୋଦୟକର ଏହି କିନ୍ତୁ ଯାନର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରବୃତ୍ତ କଲେ ଏହି ଶିଖମାନଙ୍କର କୁଳ
ସେହି ଧର୍ମକୁଣ୍ଡାରେ ଉପସନା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ପାର୍ଯ୍ୟ
ସମାଧା କଲ ଉପ୍ରାତ୍ମୁ କମିଶକର ପାଦେବକି
ପଲାରେ ସୁଖମାଳା ପ୍ରସାଦକାର୍ଯ୍ୟ ସହାର କଲେ
ଏହି ଲାର୍ତ୍ତ କର୍ଣ୍ଣକଙ୍କ ଯଥଃ ଯୋଗଶା କଲି
ସେଥିରୁକୁଣ୍ଡରେ ଉପ୍ରାତ୍ମୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦି ହେଲା । କହିଲନ୍ତିଲୁ

ବେଳେ କଲେଘାତ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ନିବଟ ଏକ ପ୍ରକାଶିତ
ଶ୍ଵାଚରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଚ୍ଚ ହେଲା ।

ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କ ଏ ମଧ୍ୟ
ଗୋବ ପଲଟନର ଜଣେ ଦେଖିଯ ବନରତି
(ପାତଳ) ଶୁଦ୍ଧର ସ୍ଵଫନର ପାତାରେ ମର-
ଗଲ । ଅନୁସଂଧାନରେ ଜଣାଗଲ ଯେ ବେଳୀ
ପଲଟନର ବେତେବ ସିଧାହି ବାହାରୁ ସେଇର
ସ୍ଵଫନ କରସ୍ଥିରେ ଅପ୍ରକାଶିତ୍ତ ଧରିବାକାରଣ
ବେହି ପଲଟନର ସବଧାରଙ୍କ ପ୍ରତି ପୁଣ୍ୟ,
ଭାବର ବର୍ଣ୍ଣମେଣ ଅବେଶ ଦେଲେ ସ୍ଵକ୍ଷା
ସବଧାରମାନେ ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ସଥୋତିତ
ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ମହାମାନ
ବର୍ଣ୍ଣର ନେନରଙ୍କ ଲତ୍ତ କରିବ ବାହାରୁ
ଦୁଇ ପଲଟକ ପ୍ରତି ଏହି ଦଶ୍ୱିଧାନ କଲେ ବ
ହୁଣୀ ନେଇ ବିଲକ୍ଷଣ ମାରୁଥିବା ସବଧାର ଓ
ସିଧାହିର ମଧ୍ୟରୁ ଘେରିମାନେ ପାଞ୍ଚକିର୍ତ୍ତିତ୍ତ
ସେମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ା ଥର ସମସ୍ତେ ଅବଳମ୍ବନ ଫେରି
ଅସିବେ; ସକଳ ୧୫୦୩ ସାଲ ଜୂନମାସ ତା ୧ ରିକ୍ତ
ଦୂରେ ଥର ଦେହ ହୁଣୀ ପାଇବେ ନାହିଁ ଏବଂ
ଦୁଇ ଜୂନମାସ ତା ୧ ରିକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପଲ-
ଟନକୁ ଅଧିକା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ବଡ଼-
ଲିଟ ବାହାରୁ ଅବଶ୍ୟ ଦୁଇଟିରେ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ
ଗୋବ ପଲଟନେଯାଇର ଅଭିଧାରୀ ନିବାରଣର
ସୁଧାରୀ କରିଥିବାକୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବିଲ-
କର ପାଇଲିଥାମେଣ ସରରେ ଏହି ଦଶ୍ୱି
ଅବଧାର ଏଥ ମଧ୍ୟରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋଧିଥରୁ ।
ଏହା କ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସଥାକାଳରେ ଜଣା-
ବିବ ।

ପୁଲ୍ୟାବ କମିଶନ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଲ୍ୟାବ ଅନୁସାରେ
ସମେତ ଗତ ଦୂଧକାର ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଜ୍ଞାନ
ରୋଲଗାଇଥିରେ ଏ କଲ୍ପରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ
ଛି ଅରହିକ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଏହି ସମେତର
କ ୨ ଶ ସର୍ବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଜ ୫ ଶ ଲଭି-
ବେଶୀୟ ଏବଂ ଜ ୨ ଶ ଦେଶୀୟ ସମ୍ମାନ
ବ୍ୟକ୍ତି । ଉତ୍ତରଭୋଷ୍ଯମାନେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତରପତ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତି କର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଜ ୨ ଶ
ଅର୍ଥାତ୍ ଦରଭଙ୍ଗାର ମହାବଜ୍ଞା ଏବଂ ଦେବକାଳ
ନାହାଦୂର ଶ୍ରୀନିବାସ ପ୍ରଦୀପ ଅୟକର ବେଶର-
ତ୍ୟା ସର୍ବ୍ୟ ଅଟେଣ୍ଟ୍ । ଏ କଲ୍ପରେ ପଢ଼ିବା
ପଠିବା ଏ ୧୧ ଶା ଦେଲେ କମିଶନରେ କରେ-
ନାରେ ଦେବିତ ଆରମ୍ଭ କର ଓଡ଼ିଶାର ବନ୍ଦେ-
ନାର, ଏ କଲ୍ପର ଜଳ, ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ପୁଲ୍ୟାବ
ପ୍ରତ୍ୟେ ଏହି ଜ ୫ ଶ ସର୍ବକାଶ କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର-
କଲ୍ପର ଏବଂ ବଜା ଦେଇବନାଥ ଦେ

ବାହାରୁର, ଶୀଘ୍ରକୁ ମଧ୍ୟମୁଦ୍ରନ ଦାସ, ପଦି
ଯୋଗବଳେବରତ୍ତ ବାହାରୁର ଏବଂ ବାହାରୁ ଗୌତ୍ମ
ଶବ୍ଦର ବୟୁ ଏହି ଜ୍ଞାଣ ବେଷ୍ଟରକାଣ୍ଡ
କିମ୍ବକିର ସାର୍ଥକ ପ୍ରଦଶ କଲେ । ତୁଳନା ବାଜିବ,
ବେଳେ ଏ ବାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଷ ହେଉ ଏବଂ ସହ୍ୟ-
ମାନେ ବୈଠକ ଭାଙ୍ଗି ଗୁରୁଗରେ । ତହିଁ
ଆରଦନ ଗୁରୁବାର ଦୂରନେଷ୍ଠର ଦର୍ଶନ କର
ଓଡ଼ିଶାରୁ ବାହାରୁଗଲେ । ପୁଷ୍ପରୁ ସାର୍ଥିମାନଙ୍କର
ଲିଖିବ ଉତ୍ତର ନେଇଥିଲେ ତହିଁ ମନ୍ଦରୁ ପାହା,
ବୁଝିବାର ଦ୍ୱାରା ତେବେବି ପରାର ନେବାରୁ ଅଳ୍ପ
ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଷ ହୋଇଗଲା ।

ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗର କିମ୍ବା ଶେଳୀର ବିଦ୍ୟାଲୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ଯ ୧୯୦୪ ସାଲ (ଜ) କିମନ୍ତେ
କିମ୍ବା ଲିଖିତ ପାଠ୍ୟ ସ୍ଥୁକମାତ୍ର ଅବଧାରିତ
ହୋଇଥାଏଛି । ସ୍ଥାନ୍—

କ୍ଲେଞ୍ଚର ପ୍ରାଇମେସ୍ଟ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟିଂ
ଭାଷା ଅଥବା ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ବିଜ୍ଞାନପାଠ ୧୯ ପ୍ରସ୍ତୁତ (ମାହିନେଇକ)
ତଥ ।

ଅଳ୍ପ ପୁସ୍ତକ (ସର୍ଟ ଓ ଦାସ) ଅଥବା
ପ୍ରାଥମିକ ଅଳ୍ପଶେଷା (ସେଲ୍ ମନ୍ଦିରୁକ୍ତିକୁଣ୍ଡଳୀ)

ଅପର ପ୍ରାଚୀମେଳା ସ୍ଵଲ୍ପଶୈସ
ଧାର୍ତ୍ତକ ବ୍ୟାକରଣ • ସାହିତ୍ୟମଙ୍ଗଳ (ଅବନ୍ଦିନେ
ଶକ) — ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ଛବିଦାସ (ମାତ୍ରମିଳ
ପଦାଶ) — ଏଇହାପିକ ପାଠ (ଏଇନ)
ମାଳ — ହୃଦୟକପାଠ (ଏଇନ)
— ଉଚ୍ଚଲପାଠୀରଣେତ୍ର ପୁରୁଷ (ଭାମେଶ୍ୱରବନ୍ଦି

ଅକ୍ଷୟୁତ ଯୁଗ [ଶତ ଶାହ]

ମିଥିଲା ସନ୍ଧାନ

ଶ୍ରୀମତୀ କୁମାରୀ ପାତ୍ରାନନ୍ଦା

ମଧ୍ୟବଳ ଗାଣ

ବିଜ୍ଞାନ—ମ, ପ, ବିଜ୍ଞାନପ୍ରସକ ପ୍ରାଚୀନ

ମତିହାସ—ପ୍ରାଚୀ କଲାପାତ୍ର

ବିଶେଷ— (ପରେ ସାଥେ ହୋଇ)

(ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦୟାବଳୀ)
ଆଜି-ଭବତ୍ୟାମ୍ବଦୀ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରିଚୟ

୫୩

ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠକ ପୁସ୍ତିକା [ରୁଣେ ଓ ପାତା]

ଜ୍ୟୋତିରି ବା ହୃଦୟମାଣ- ଜ୍ୟୋତିରି ସାକ୍ଷାତ୍କାର

କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ରେଣ୍ଡାମ୍ ଏକିମ୍ବଲ ରେନ୍ଦାମ୍ ରତ୍ନାଳ

[ଗୋବିନ୍ଦହାରୀ ଧର]

ବଜ୍ରପୁର୍ବଦେଶର ଶିକ୍ଷାବିଦ୍ୱାନୀୟ ଜାଇରେକୁ
ବଦର ଗଲାର ନବମର ମାସ ତା ୧୯ ଜୁଲାଇ
ପାଠ୍ୟପୁର୍ବ ବିଜ୍ଞାନରୁ ଉପରଲାଭିତ ଗ୍ରହିତା
ସକଳତ ହେଲା । ସେହି ବିଜ୍ଞାନ ଜତ ତା ୧୯
ଜାଇର କଲିବତା ଗେଲେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଅଛି ।

କାଟ୍ ଘାଟ୍ରେ ଗୁହାସ

ଜଣେ ପଦିପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଏ
କିମ୍ବା ଅନୁର୍ଗର ବୋଧପୂର ସିଦ୍ଧାଳୋ ପ୍ରତିକି
ସାକଷ୍ଟି ପ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଜୋର ଅଛି
ଓ ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ ଓ ଘୋଲ ଅଛି ।
ଦୃଷ୍ଟି ସମୟରେ ସେବନ ଓ ଘୋଲ ପ୍ରାମବାସଙ୍କର
ଗଚ୍ଛାତର ଏକମାତ୍ର କାଟ ଏକ ଅଳାରୁଷ୍ଣିରେ
ସେହି ଜୋର ମେଳକୁ ଜଳ ଥୋଗାଇବାର
ଏକମାତ୍ର ଆଧାର । ଶୁଣିମାନେ ଜଳ ବହୁ
ସହସ୍ରାଖର ମାଣ ଜମି ମରୁତରୁ ରଷା ବରନ୍ତି ।
ବନ୍ଦିମାନ ସେହି ଘୋଲ ପାଇଁ ଯାଇଥିବାରୁ ସେ
ସମସ୍ତ ପ୍ରାମବାସୀ ବନ୍ଦୁଶତ ଲୋକର କଞ୍ଚକ
ସୀମା ନାହିଁ । ପଦିପ୍ରେରକଙ୍କର ଏହାକୁ ଅନୁ-
ବେଧ ସେ ସରବାର ବାହାତୁର ଏହି ବନ୍ଦର
ଅବସ୍ଥା ଅନୁସରାକ କର ପ୍ରାମବାସଙ୍କର ଦୁଃଖ
ମୋତନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । ପଦିପ୍ରେରକ-
ର ଗୁହାରୀ କେତେବୁର ସତ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କର ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେପରିବର ଲୋକ
ବାରୁ ଅଭିଭାବ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଥାଣା କରୁଁ କି କିମ୍ବା
ବାର୍ତ୍ତର ବର୍ତ୍ତ ଅଥବା ଉଜ୍ଜଳିଯୁର ଏ କଣ-
ର ତଦନ୍ତ କର ପ୍ରକୃତରେ କାଟର ଅସୁଧା
ଶୈଥିଲେ ତାଦା ମୋତନ କରିବାର ଦୁଃଖ
ରୁବେ । ପ୍ରାମବାଟର ସୁଧାର କରିଦେବା
ଏ ବୋର୍ଡର ସବୁ ପ୍ରଧାନ ବାର୍ଷି ଅଟେ ଏବଂ
ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗର କିଛି ମାତ୍ର ହୁଏ ହେବ
ନହେ ।

ପଡ଼ିପ୍ରେବକ ଅତୁର ଲେଖିଥାଇଲା, କାଳଦଶୀର ବେଳାର କାଳପୁର ଧାର୍ମିକ
ଯେଉଁ ଗୃହ ଅଛି ତାହା ଏମନ୍ତ ଜାଣି ହୋଇ-
ଅଛି ସେ ବେଳେ, ବୁଦ୍ଧାବ ଏବଂ କହିରେ
କାଳ ପାରି ହେବା ଗଞ୍ଜାପଦ । ପୁରୀ
ଥୋରପୂରତ୍ତାଠାରେ ପୂରେ ଗୃହ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତି
ମାତ୍ର ଥିବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସହସ୍ର, ଧର୍ମଚକ୍ର
ମାକରର କଷ୍ଟର ସୀମା ରହିଲାହି । ଏ
କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵର ଯୋଗ, । କାଳ ପାରି
କିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ କଥ ଗୋମାରବା ଏବଂ
ଅବଶ୍ୟକମରେ ଗୃହମାତ୍ର ମସ୍ତମତ ବରହେଲ

କାଳ ବିରୁଗୀୟ ବାଇଦମୀସ୍ତର ମହିନାର
ମୋଟିଏ ପ୍ରଧାକ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ତହିଁରେ ଦୃଷ୍ଟିର ଅଭାବ ଓ ଶୁଣି ଦୋରସ୍ଥଲେ
କରୁଥିବାକୁ ଜଣାଇ ସୁଧା କରିନେବା ଲୋକ-
କର ଉଚିତ ହେଉଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ବିରୁଗୀ
କରୁଁ ରେ ଗ୍ରାମବାସମାନେ ଦୁଃଖ ଜଣାଇଲେ
ଅକଣ୍ଠ ସୁଧାଳ ଲାଭ ହେବ ।

ବଙ୍ଗଦେଶର ଲୋକବିଜ୍ଞାନ ।

ବଙ୍ଗଲାର ଲେପ୍ତନେଣ୍ଟ ଗବ୍ରୁଣ୍ଣ ଅଧୀନ
ପ୍ରଦେଶମାକର୍ତ୍ତର ଗତ ଲୋକବିଷ୍ଣୁର ଉପୋର୍
ପ୍ରତି ଗବ୍ରୁଣ୍ଣମେଘକର ମନୁବ୍ୟ ବାହାରଥାତ୍ତ୍ଵ ।
ବଙ୍ଗ ବିହାର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କର ଲୋକ-
ବିଷ୍ଣୁ ଗଢ଼ିଲାଚ ସମ୍ବନ୍ଧର ଲୋକବିଷ୍ଣୁ ମିଳି
୨,୫୪,୬୩,୪୨୦ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୱାଷ
୨,୬,୨୮,୨୭ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ୩,୫,୧୯,୨୨୪
ଅଟେ । ଉପୋର୍ଦ୍ଦୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ସବୁ ୫୨୨୫
ସାଲର ଗଣନାରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରତ୍ୱାଷର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ
ସମାଜ ଥିଲା । ସବୁ ୫୨୨୨ ଓ ୫୨୨୯ ସାଲର
ଗଣନାରେ ସ୍ତ୍ରୀର ଭାଗ ପ୍ରତ୍ୱାଷଠାରୁ ବଳିଯାଇ-
ଥିଲା । ମାତ୍ର ସବୁ ୫୨୨୯ ସାଲର ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତ
ମାତ୍ର ଗଣନାରେ ସ୍ତ୍ରୀର ଭାଗ ପ୍ରତ୍ୱାଷଠାରୁ କିନ୍ତୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶତବିଷ ଓ ଲେଖାବ୍ୟ ଉତ୍ତର ପତିଆତ୍ମ
ମାତ୍ର ଏଥର ବାରଣ ପ୍ରାକାନ୍ତର ଗମନ ଅଟେ ।
ନଭୂତା କେବଳ ବଙ୍ଗଦେଶରେ ଛନ୍ତି ଥିବା
ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଧରି ବିଶ୍ୱର କଲେ ପ୍ରତ୍ୱାଷ-
ଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଶତବିଷ ଓ ଲେଖାବ୍ୟ ଅଧିକ ଥିବାର
ଦେଖାଯାଏ । ଧୀନ୍ଦ୍ରସାରେ ମୋର ଲୋକବିଷ୍ଣୁ
ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପ୍ରାୟ ଦୂରତ୍ତର ହିନ୍ଦୁ ଓ
ଏହ ଭାଗରୁ ବହୁ ଉତ୍ତର ମୁଖଲମାଜ । ଅବଦିଷ୍ଟ
ମଧ୍ୟରେ ୨୬ ଲକ୍ଷ କାସ୍ତିତ ବା ଲଙ୍ଘନ୍ତି କ
ସେହିମାନଙ୍କର ବାସପ୍ରାଚ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାମପୂର୍ବ
କିଞ୍ଚିତରେ ଅଟେ । ଶ୍ରୀପୃନାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ
ଅଧେର ନାମ । ବୌଦ୍ଧକ ସଂଖ୍ୟା ଆକୁର ଉତ୍ତର,
ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଧର୍ମବିଲମ୍ବୀ ସଂଖ୍ୟା ୧୯ ବଜାରରୁ
ଅଧିକ ନୁହେ । ନଭୂତେଷ୍ଟିତ ସଂଖ୍ୟା
୨୭,୪୮୯ <ବି ପିରାଜିତ ସଂଖ୍ୟା ୧୩,୫୮୮
ଅଟେ । ଏଥୁ ପୂର୍ବ ଗଣନାରେ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
ଯଥାକ୍ଷମେ ୨୨,୨୨୨ ଓ ୧୩,୧୨୨ ଥିଲା
ବିବଳାଙ୍ଗ ଲେକ ସଥା ବାୟୁ, ପୁରୁଷ, ବାଲ, ଅନ୍ତର୍ମାଣ
ଓ କୁଣ୍ଡଳ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶଠାରୁ ହେଲୁ ଭାବା ପତିଆତ୍ମ
ପୁରୁଷ ଓ ବାଲଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ମାଣ ପରମାୟୁ, ଭାବୁର
ଲୋକଙ୍କର ହେଲି ବାହିଦେବାହାର ଅନେକ
ଅନ୍ତର୍ମାଣ ହେବା ଏବଂ ଗନ୍ଧାର ପ୍ରତିକଳ
ହେତୁ ଏହ ସ୍ଵର୍ଗ ମିଳିଛି । ବ ୧୭ ବ
ବ୍ୟସର ଉତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୱାଷ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବଳାରରେ ଗମ
ଗଣନାରେ ୧୦୨ କୁ ଏଥର ୧୫୨ ଲେଖିଲା

ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ମୀଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିକାରରେ ମତ
ଗଣନାରେ ଠକୁ ଏଥର ୨ ଲେଖିଥିଲା ଜାଣନ୍ତି ।
ମୁସଲମାକଠାରୁ ହିନ୍ଦୁରେ ଲେଖାଯାଇଥା ଲୋକ
ଅଧିକ । ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରାୟ ୩୫ ଲକ୍ଷ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏବଂ ୨୦ ଦକ୍ଷାର ଶୀ ଲଂଘନ ଲେଖି
ପଡ଼ା ଜାଣନ୍ତି । ଲଂଘନ ଯାଦାରର ମାକୁରଣ
ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଲଂଘନ ଲାଗିବା ଦେଖାଯି
ଲୋକରେ ସଙ୍ଗୀ ଗତ ଗଣନାଠାରୁ ଅବେଳା
ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ସମସ୍ତ ବଙ୍ଗଦେଶରେ ୨୫
ଜାଣା ପ୍ରତିକଳ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତି ଦକ୍ଷାର
ଲୋକରେ ଲ ୫୨୮ ଶ ବଙ୍ଗାଲୀ ଲ ୫୪୯ ଏ
ହିନ୍ଦୀ (ଉର୍ଗୁଣ ବିହାସ୍ୱ ରୂପାମାନ ହିନ୍ଦର ଅନ୍ତର
ରେ ହୋଇଥିଲା) ଲ ୨୫ ଶ ତେଣୁ ଏବଂ
ଜୀବ ଖାଦ (ଲେପାଳ ହିନ୍ଦୀ) ରୂପାରେ
ସରେ ଲଥାବାର୍ତ୍ତ କରନ୍ତି । ପ୍ରତିକଳାରରେ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଲ ୫୨ ଶ ବାଟୀ ୨୦ ରୂପା ବିଦ୍ୟାବି-
ଦ୍ୟାର କରନ୍ତି । ଜାତ ଓ ବ୍ୟକ୍ଷବାସୀ ଏବେପ୍ରଦାର
ଅଛି ସେ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷ୍ଟାରତ ରୂପେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
କରିବା ସହି ବ୍ୟାପାର କୁଟେ । ସ୍ଵଲ୍ଲକେ
୧୫ ଦକ୍ଷାର ଜାଗର ଲୋକ ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଛିର ସଂଖ୍ୟା ସକାପେଣ୍ଟା ଅଧିକ
ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ୪୦ ଲକ୍ଷ, ତହିଁ ତଳେ ବ୍ୟକ୍ଷବାସୀ
ପ୍ରାୟ ୩୦ ଲକ୍ଷ, କୈବର୍ତ୍ତ ପ୍ରାୟ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଏବଂ
ବଜବଶୀ ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ । ରଜ୍ୟତ, ତେଲି,
କାୟସ୍ତ କୁରମୀ ଦୋଷାଦ ପ୍ରତିକଳ ସଂଖ୍ୟା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୦ ଲକ୍ଷରୁ ୧୫ ଲକ୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବେ
ଦେବେକ ଜାତ ପ୍ରାକ ବିଶେଷରେ ପ୍ରତିକଳ ସଥ
ବିହାରରେ ଧନ୍ୟ ବାରକ ଓ ହୋଇର, ସବୁ
ବଙ୍ଗରେ ସନ୍ଦ୍ରଗୋପ ଓ ବାରଦ ଏବଂ ଉତ୍ତରାମ୍ବନ
ଚଣ୍ଡ ଶଶ୍ଵାଦତ । ୫୨୦ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାବି-
ଦ୍ୟାର ଅଛି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ଦୃଦ୍ଧିତ୍ୱେ
ଦୃଦ୍ଧି କଲେ ପ୍ରାୟ ୫ ଡୋଟି ୨୦ ଲକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍
ବାରପଦ ଲୋକର ବ୍ୟକ୍ଷବାସୀ ବ୍ୟକ୍ଷ ବୋଲିଯାଏ
ପାରେ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକଳ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଏବେକେ
ଏବଂ ମନ୍ଦିରପାଇଁ ସଂଖ୍ୟା ୨୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଅବେ

ସୁର୍ଯ୍ୟ ପତକନ ତତ୍ତ୍ଵକାଳ ।

ବଜାର ଲେଖକଙ୍କ ଜନଶୈଳୀ ସବୁଙ୍କର
ଉତ୍ତରବନବିର ଗୋକାଳନ ମୁଖସମ୍ମାଦ ଗତ
ଧ୍ୟାନରେ ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପାଦାନକୁ^୧ ପେଣ୍ଟିଂ
ସମୟରେ କେବଳ ଭାବ ସମାଜର ଅଧିକାର
ଏବଂ ଭାବା ଶୁଣି ସତତ ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଲେଖ ଅଧାର
ଦୃଶ୍ୟବଳରେ ଏଥର ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ସେ
ସେହଳ ଯେମନ୍ତ ଦାର କଳାର ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲା । କେହି ଉଚ୍ଚ ସଜ୍ଜତର୍ଥରେ ଲୋହାନ୍ତର
ଗମନ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବେ ସବୁକରାମ ଲୋହକର
ପରିବେ ମନ କାହିଁ ନଥିଲା । ଯାହି ବିଭିନ୍ନାଂଶ

ପୁଣେ ସରଜନ ଏ ନଗରକୁ ଅପ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ କେତେ ପ୍ରକାର ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ କରି
ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରତି କେତେ ସହାନ୍ତରୁଙ୍କ ଦେଖାଇ
ସାଇଥ୍‌ବାବୁ ତାହାକୁ ସତାଖେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ମନ ଅଧିକର ବ୍ୟାକୁ ହେଉଥିଲା । ପକ୍ଷ-
ବରେ ସେ ସେମନ୍ତ ଛଣେ ଉଚିତର ଶାସନ-
ବର୍ତ୍ତା ହେମନ୍ତ ସବଳ ଏବଂ ଦୟାଦ୍ଵାରା
ଲେବ ଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ସଦ୍ଵାନ୍ଦବାବ
ସବସାଧାରଣକର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିଲେ ।
ଦୃଢ଼ ବୟସରେ ପ୍ରତିଶୀ ବେଳ ବିଶେଷତଃ
ଏ ଦେଶରେ ଥିବା ଲଜ୍ଜାରୋଧୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତ୍ରମୁକ୍ତ
ହେଲେହେ କାହିଁ ଶ୍ରାବନଶରାତିରେ ଲେବେ
ଆପା କରୁଥିଲେ ସେ ସରଜନ ଏଥିରୁ
ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଥିଲୁ କୃତ୍ୟାମରେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟର
ବାଳ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି କରି ସୁଖରେ ସତେଜକୁ ପ୍ରଭ୍ୟା-
ଗମନ କରିବେ ଏବଂ ତାହାକର ପୀତ୍ତାର ସେ
ସମାଜମାନ ପ୍ରଚାରକ ହେଉଥିଲା ସେ ସମସ୍ତ
ମଧ୍ୟ ଆଶାପ୍ରଦ ଥିଲା । ମୁଗୁର ଏକଦିନ ଥୁବେ
ବେଳେ ଅସାଧ ଥିବାର କାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଲା
ଏବଂ ପରିଦିନ ଦାରୁଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମାଜର ଘୋଷିତ
ହେଲା । ଶୁଦ୍ଧବାର ଦୂର୍ଯ୍ୟାଦୟ ପୂର୍ବ ଦା ତ କ୍ଷା
ବେଳେ ପ୍ରାଣବାୟୁ କରୁଗରିବ ହେଲା ଏବଂ ସେହି
କିମ ଅପରାଧ କି "ଆ ବେଳେ କବର ପ୍ରାଣକୁ
ଶବ୍ଦଯାହା ହେଲା । ମହାମାନ୍ୟ କବର୍ତ୍ତନକେବାନ୍
ରଜକର ଘୋଷଣାକ୍ରମ ଭାବର ଅମ୍ବ
ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରାନରେ କେବାଂ କୋପୁ
ଥିଲା ହେଲା ଏବଂ କଲିତତାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିବା
ସମସ୍ତ ଦେଇଲ ଘେନିବ ତ ନୌଦିଲାଗୀୟ
ବଜାରମରଙ୍ଗମାତ୍ରେ କବର ପ୍ରାନରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ
ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ହେବା ବେଳେ ଏତେ
ଭାବୁ ହୋଇଥିଲା ସେ କାହିଁ ନ ପାଇ ଅନେକ
ଲେବ ଏବଂ ପ୍ରାନରେ ଅଚଳ ହୋଇ ରହି
ଥିଲେ ଏବଂ ଠେଲଠେଲର ବଞ୍ଚିଦ୍ଵେଶ କବର
ଥିଲେ । ସମାଧ ଶ୍ରୀ ଶେଷ ହେବାକୁ ପ୍ରାୟ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟା ହୋଇଥିଲା । କବର୍ତ୍ତନମେଲେ ଅନେକାନ୍ତ
ମାରେ କଙ୍ଗାଲାର ସମ୍ପ୍ରେ ଦେଇଲ ତ ଘେନିବ
କର୍ମବୃତ୍ତମାତ୍ରେ କି ୫୮ ତ ଘୋରାଚିହ୍ନ ଧାରଣ
କରିବେ ।

ମହାମାତ୍ୟ ଗବ୍ରେନ୍‌କେଲିଲ କାହାକୁ ବେଳିଲି
କାହାକୁ ଉତ୍ତରକାରୀ ମୂଳରେ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ଯୋଡ଼ ପ୍ରକାଶ କରି ସମ୍ବାଧାରଣାକୁ ଜୀବାଳ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି ମୁହଁ ମହାତ୍ମା ସତ ଏଣ୍ଟଙ୍କ
ସାଲରେ ସିରକୁଳକୁଥରେ କରିବ ହୋଇ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଯୋଗିବା ଦେଖାଇ ତମାଗତ ଭିନ୍ନ
ପ୍ରାନ୍ତମାତ୍ର ଅସାର କରିଥିଲେ ଏବି ଅନ୍ୟାୟ
ପ୍ରଦେଶରେ ପାର୍ଵତୀକ ବାର୍ଷିକ କର ଦିଗ୍ନେଷ
ପୁଣ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷିତୁଲେ । ସତ ଏଣ୍ଟଙ୍କ ପାଲକେ

ବାହାକର ଲେପୁଣ୍ଡ ଗଣ୍ଠୀର ଦେଲେ ଏବଂ
ପ୍ରଦେଶ ବାହାକରାରେ କୁଆ ଥିଲେହେଁ ସେ
ଅନ୍ତକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସବଳ
ବିଷୟ ଅବଗତ ହୋଇ ଏବଂ ସବଳ ଲୈକ-
ବିର ରହି ଗଲି ହୁଏ ଏମନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ସହିତ
ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେ ସମ୍ପ୍ରଦାଯର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ
ବିଶ୍ୱାସ ଅବଶ୍ୟକ କରିଥିଲେ । କି ସଦେଶୀୟ ଓ
କି ଏଦେଶୀୟ ଲୈକ ଏବଂ କି ଉଚ୍ଚ ଓ କି
ଅଧିକ କର୍ତ୍ତରୀୟ ସମସ୍ତେ ବାହାକର ତମକୁର
ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ସରଳତାରେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାତି
ହୋଇଥିଲେ । ଏଥେ ଉପରେ ସର୍ବୀୟ ସରଜନ
ଉତ୍ତବରନକର ସୁଧାରନ ଅଧିକ ପ୍ରଶାସନ କି
ଦୋହାର ପାରେ ? ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ବାହାକର ପ୍ରେଲେଗ ଗୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଦେଶ-
ମାନ ଉତ୍ସନ୍ନ ତମକୁର ଏବଂ ତମାର କେ
ଏବା କଲିବଚା ନଗରବାସୀ କାହିଁକି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ବିଜ୍ଞାନକର ତର କୃତଙ୍କାର ପାତ୍ର
କୋଇଥିଲେ । ପ୍ରେଲେଗ ବିଧର କଠୋର ବନ୍ଦବ-
ହାରରେ କଲିବଚାର ଲୈକମାନେ ହାହୁ
ତାକ ଶୁଣ ପଳାପୂର କରିବା ଦେଲେ ସେ
ଦେବେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୟା ଓ ସୁଦ୍ଧାର ପୂର୍ବକ
ସେମାନକୁ ରମା କରି ନ ଥାଏଁ ଦେବେ କି
ରମା ଥିଲା ? ବାହାକର ଶାସନଧୀନ ଅଳାକ୍ୟ
ପ୍ରାତି ଲେବମାନେ ସେହି ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଦେଲୁ ରମା ପାଇଲେ ଏବଂ ରାତର ଅନ୍ୟଥିରେ
ମେହି କିମ୍ବା ଅବଲମ୍ବିତ ହେଲା । ବୁଦନେ-
ଶର ପ୍ରାଚୀକ କାର୍ତ୍ତିମାନ ସୁରମା ବିଷୟରେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବହୁବାନ୍ତ ହେବା ଏବଂ ତେବାର
ଶିଳ୍ପିମାନକର ଭନ୍ଦର ଏବଂ ଭସାହ ନିମନ୍ତେ
ସ୍ଵର୍ଗ ଏ କରିପୁଣ୍ୟ କା ବହୁ ମଧ୍ୟଦିନ ଦାନକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତ ଲୈଗାର ପରଦର୍ଶକ ଏବଂ ସେଠାରେ
ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କାରିଗରଙ୍କ ସହିତ ଆଲାପ
ଏବଂ ସହିପଦେଶ ଦେବାହାର ତେଣା ପ୍ରତି ସେ
ଯେଉଁ ମମତା ଦେବାଇଥିଲେ ତାହା ଏଦେଶ-
ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନରୁ ଦେବେ ପାସୋର ଯିବ ନାହିଁ ।
ଅଳ୍ୟ କେହି ଶାସନକର୍ତ୍ତା ନନ୍ଦବ କାରିଗରଙ୍କ
ପ୍ରତି ଏପରି ଯହୁ ଦେଖାଇଥିଲେ କି ? ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଏବା ତହାକର । ଦୀର୍ଘ ବାହାକର ଅଛୁର
ମନ୍ଦିର ବିଧାତ କରନ୍ତି ।

ପୁରୁଷ ବଜାର ମୋକଦମା ।

୫ ମୋକଦମାରେ ଗତ ସପ୍ରାତରେ ଯାଦା
କୋଇଥିଲା ପାଠକମାନକୁ ଜଣାଇଥିଲା ।
ଜିଲ୍ଲା ମାଜିପ୍ରେଟ ଶାୟକ୍ରୁ ପିପର ସାହେବ ଗତ
ସୁର୍ବୀ ବୁଦନାର ସ୍ଥାନେ ମୋପଦେଶ କାହାର
ଶିକ୍ଷାର ଗତ ଶିକ୍ଷାର ବାହାକର ଅବେଶ-
ନମେ ଶାୟକ୍ରୁ ଜଣାଇ ମାଜିପ୍ରେଟ ପିପରମାନକୁ

ତାହା ଶୁଣାଇ ଦେଇ ଅବ୍ସମୀକରିତ ଅଳାପ
ଦେଲେ । ମାଜିପ୍ରେଟର ବସ୍ତୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟ
ଥିବାକୁ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କହା
ଥିଲେହେଁ ସ୍ଥାନାଶର ଦେବୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଅନ୍ତମ ହୋଇ ବସ୍ତୁର ଦେବେତ ଅଂଶ ପ୍ରକାଶ
କଲା । ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ମୋକଦମା ବିରାଜିତ
ତେଣୁଟି ମାଜିପ୍ରେଟର ମିଷଳରୁ ଉଠାର ଦେବ ।
ପ୍ରାର୍ଥକ ବିଷୟକ ମୁଦ୍ଦାଲକର ଦରଖାସ୍ତ ଏବଂ
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତରକାରୀ ବିରକ୍ତମାନ ବିଷ୍ଣୁରବୁପେ
ଲେଖି ମୋକଦମା ନିଜ ନିଷଳକୁ ଫେରଇ
ଆପିକାର ସେ ସମସ୍ତ ଦେବୁ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ ତହର
ଏବଂ ଅଂଶ ନିମ୍ନେ ସ୍ଥିତାକ କଲା ଯଥା ।

With (1) Mr. Garrett's warrant.
(2) Mr. Garrett's order to execute and
(3) Section 43 of the Police Act before
him, coupled with the fact that
(4) there is absolutely nothing on the
record to show that Police exceeded
their powers, the Deputy Magistrate
to my mind shows clear indications of
bias by himself suggesting Section 454
as a more suitable section under which
to frame charge instead of the milder
Section 448 proposed by counsel, or
indeed by proposing to frame charge
at all.

His admission of the printed matter,
moreover seems to me to indicate a
disposition on his part to be influenced
by extraneous information. The Ac-
cused persons apprehend that they are
not likely to have a fair trial in his
court and I accordingly withdraw the
case to my own file.

ଏଥୁର ସମେପ ମର୍ମ ଏହି କ (୫) ଗାରେଟ
ଶାହେବକର ଓ୍ରେରିଞ୍ଚ (୬) ବାହାକର ଜାହାନ
କରିବାର କୁମୁଦ (୭) ପୁଲାପ ଆରକର
ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଥିବା ଏବଂ (୮) ପୁଲାପ
କମତାର ଅତିରକ୍ତ କିମ୍ବ କରିବାର କଥିରେ
ବୌଦ୍ଧ ନିର୍ବଳକ ନ ଥିବା ପୁଲେ ତେଣୁଟି
ମଜିପ୍ରେଟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଧାର୍ଯ୍ୟର
ଅନୁଷ୍ଠାର ଅଭ୍ୟୋଗ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବାହାର ବରଂ ଥାଏଁ ଅଭ୍ୟୋଗର ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବାହାର ଏକବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବ ପଢିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ବାହାକରାରେ ମୁଦ୍ଦାଲମାନେ ସୁବୁର ପାଇ-
ବାର ଥିବା ନାହିଁ । ଅଭ୍ୟୋଗ ଅମ୍ବ ନିଷଳକୁ
ମୋକଦମା ଉଠାର ଥାଣ୍ଟି ।

ମୁଦ୍ଦାଲମାନକୁ ଜନ୍ମପ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଶାହେବ ମହୋଦୟ ବସ୍ତୁରେ ଯାହା ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି ବାହା ନିମ୍ନେ ଉଠାର କଲା ଯଥା ।

I have gone through the record and
considered the position and find, in the
first place that the production of the
warrant which the Joint Magistrate of
Puri issued is of itself sufficient and
quite independently of the evidence
recorded, to entitle the police Accused
to a decree in their favor. And even
if the evidence be considered, there is
nothing whatever in it to show that
they exceeded their powers. The
Police Inspector and only the Police
Inspector (vide evidence of complain-
ant) entered the Rajah's house with
his shoes or boots on (a main cause of
complainant on the part of the prosecu-
tion) but the shoes or boots were
worn as part of his uniform (as the
Constables too might properly have
worn them) and not as an insult. The
Raja says the Inspector called him a
“damned suar” but his statement is
quite uncorroborated. He admittedly
knows no English and is far from like-
ly to have recognized or recollect
the words used. The 3rd witness
moreover, Gokulananda Chaudhury
a legal adviser of the Rajah's (who is
the only witness who mentions the
word abuse at all) states that when
the Rajah came out he merely said he
had been abused. Had the words
“damned suar” been used at all, the
Raja would certainly have repeated
them then. They were mentioned for
the first time however, in court on the
11th November, i.e. just 4 months after
the arrest.

In no case moreover could Section
504 I.P.C. (vide para 33 of petition)
be applicable (insult with intent to
cause a breach of the peace.)

As regards the Sub-Deputy Collector
Suderson Das, the evidence for the
prosecution shows that he was at the
Raja's house for the purpose of getting
a subscriptions from the Raja. He
was perhaps indiscreet entering the
house, but he took his shoes off and
committed no offence. It was possi-
bly an indiscretion on his part, too,
to go to the Magistrate's Court, but
the evidence of the 4th witness shows
that Mr. Garrett only talked to him in
order to interpret the statements and
also to explain the statements made
by the witnesses'. He has obvious-
ly been dragged into the case, because
he happened to be there at the time
of the entry.

